

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

9.90 ₺

EDGAR WALLACE

ÇAYILAK

Bestseller olmaya aday bir yapıt. Kesinlikle şaşırtıcı ve bir o kadar da gizemli. İnsan ruhunun koridorlarında dolaşan bir ürpertiye görünür kılan bir anlatım.

Tek kelime ile muhteşem...

**ÖZEL
FİYAT**
**9⁹⁰
TL**

Berkerly meydanı 147 numaralı bina. Bayan Leslie Ranger binaya baktı ve merdivenleri yavaşça çıkıp kapıyı çaldı. Orta boyu, zarif ve narin vücudu, hayatının karmaşık hallerinden çocukluk, genç kızlık ve kadınlığı kendinde toplamış bir görünümü vardı. Vücut hatları bir mankene yakışacak kadar güzeldi. Naif elleri vücuduna bir ahenk katıyordu. Yorgun bakışları yılların üstesinden gelmiş gibi bir hali vardı. Bakışlarındaki zeka pırıltısı da cabasıydı.

EDGAR WALLACE

ÇAYLAK

Çaylak
Edgar Wallace

Altınpost Yayınları: 194 • Polisiye Roman: 6

Gen Yay. Yönetmeni: *Murat ÖZDEN*

Editör: *Zübeyir YİĞİT*

Çevirmen : *İhsan HIZ*

Kapak Tasarım
Ferhat Çakır

İkinci Basım • © Temmuz 2015
ISBN • 978-605-4811-49-6

Osmanlı Matbacılık - Ankara
Sertifika No : 29041

© Bu kitap yayınevimize aittir. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz,
izin alınmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ALTINPOST BASIN YAYIN DAĞITIM SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Mehmet Akif Ersoy Mah. 296. Cad. No:32/C-1
Macunköy Yenimahalle / ANKARA

Tel:0 312 397 22 53 Fax: 0 312 397 22 54

altinpostyayinevi@gmail.com
www.altinpostyayincilik.com

- 1 -

Berkerly meydanı 147 numaralı bina. Bayan Leslie Ranger binaya baktı ve merdivenleri yavaşça çıkıp kapıyı çaldı.

Orta boyu, zarif ve narin vücudu, hayatının karmaşık hallerinden çocukluk, genç kızlık ve kadınlığı kendinde toplamış bir görünümü vardı. Vücut hatları bir mankene yakışacak kadar güzeldi. Naif elleri vücuduna bir ahenk katıyordu. Yorgun bakışları yılların üstesinden gelmiş gibi bir hali vardı. Bakışlarındaki zeka pırıltısı da cabasıydı.

Kapıyı hizmetçi açtı.

Bay Decadon'un iş ilanı için öğleden sonraki randevusuna gelmişti. Bu işe pek çok kız başvurmuştu hatta içlerinde bir düşüş bile vardı. Belki prenses bile olabilirdi.

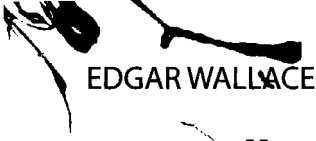
Hizmetçi güler yüzlü bir tavırla:

İş ilanı için geldiniz sanırım?

Evet. Müracaat eden çok kişi var galiba bana sıra gelmez belki de.

Hizmetçi biraz soğukkanlılıkla:

EDGAR WALLACE

Hayır, fazla müracaat olmadı. Buyurun içeri girin. Diyerek kızı Bay Decadon'nun kütüphanesine doğru götürdü.

Kütüphane çok büyüktü ve duvarlara kadar kitap doluydu. Ortada masaların üzerinde de kitaplar vardı. Tam karşıda masada oturan Bay Decadon, Leslie'nin geldiğini görmüştü. Gözlüklerini hafif indirip göz ucuyla Leslie'yi süzmeye başladı. Sandalyeyi gösterip, isminiz nedir diye sordu.

Leslie Ranger.

Ya asil bir ailenin kızı yahut emekli generallerden birinin kızı olmalısınız.

Hayır. Maalesef bunlardan hiç biri değilim. Babam bir esnaftı. Ailesini geçindirmeye çalışan namusuyla çalışan bir esnaf.

İhtiyar durakladı.

Peki. dedi. Eski iş yerinizi neden bıraktınız. Daha mı az para veriyorlardı yahut çok mu çalıştırıyorlardı?

Hayır. Patronum bana iş dışı asılmaya başladı bundan rahatsız oldum ve işi bıraktım.

Bay Decadon:

Harika diyerek birden sesini yükseltti. Harika... Şimdi seninle iş hakkında konuşabiliriz.

Sanırım stenografi (Alfabenin harfleri, noktalama işaretleri, kelimeleri yerine semboller ve kısaltmalar kul-

lanan çabuk yazma sistemi.) hakkında deneyimlisiniz. Eminim çok hızlı yazıyorsunuzdur. Lütfen şu gördüğünüz makineye geçebilir misiniz? Size birkaç cümle yazdıracağım. Korkuya ve endişeye mahal yok rahat olun.

Heyecanım yok buna emin olabilirsiniz.

Leslie kağıdı makineye yerleştirip. Hazır olduğunu gösteren bir hareketle Mr Decadon'unun söyledikleri hızla yazmaya başladı. Bir an kelimeler kelimeleri kovalarken Leslie lütfen çok hızlı söylüyorsunuz diyerek çıkıştı.

Bay Decadon hafif gülümseyerek: Kafi kafi şimdi ücreti konuşalım diyerek masaya geçti. Leslie:

Elli sterlin.

Elli sterlin mi? Bu çok para ben şimdiye kadar otuz sterline kadar kişiler çalıştırdım ama size en fazla kırk verebilirim.

Leslie mağrur bir şekilde kalkıp maalesef bu teklifi kabul edemem.

Pekala, dedi Bay Decadon teklifinizi kabul ediyorum.

Peki, kaç dil biliyorsunuz?

İleri derecede Fransızca ve Almanca biliyorum.

Bay Decadon para durumunu tekrar konuşacakken. Leslie:

İki lisan bilmekte bir ayrıcalıktır günümüzde di-

EDGAR WALLACE

yerek Bay Decadon'u ikna etmeyi başardı.

Peki, nerde kalacaksınız burada mı evinizde mi? Leslie evinde kalacağını belirtti.

Decadon ayağa kalkıp odanın diğer ucunda ki kapıyı açmaya gitti. Burası Leslie'nin çalışacağı bir yazı odasıydı. Mobilyalar gayet şık ve gösterişliydi. Masada yeni bir yazı makinesi mevcuttu. Odanın karşısında büyük bir kasa dikkati çekiyordu.

Bay Decadon:

İşte burası sizin odanız. Yarın saat dokuzda iş başı yaparsınız. Göreviniz telefonlara bakıp telgraflara cevap vermek olacaktır. Beni gereksiz sorularla ve ziyaretçilerle meşgul etmemeniz ilk göreviniz ve ayrıca yeğenime işlerden bahsetmeyiniz onu da yakında tanırırsınız.

Leslie teşekkür edip giderken ihtiyar adam arkasında bağırarak: dışarda bir sevgiliniz var mı?

Hayır, gerekli mi?

Çok güzel. Diyerek gülümsedi Bay Decadon

Leslie yoluna devam etti. Bu iş Leslie için artık yeni olayların kapısıydı.

Leslie ertesi gün saat dokuzda iş başı yaparak patronun yeğeni olan Bay Tanner ile tanışma fırsatı buldu. Bay Tanner gayet yakışıklı, güler yüzlü, 35 yaşlarında olgun biriydi.

İçeri girdiğinde Bay Tanner'in ilk sözü; Kendini

takdim etmek oldu. Bay Decadon'unu yeğeni olduğunu belirtip oturdu. İngilizce aksanı dikkat çekiciydi. Şaşırmayın aslen Amerikalıyım, gülümseyerek ekledi, eminim dayım işler hakkında bana bişi söylememeniz için sizi tembihledi. Bu dayımın huyudur zaten. Benim için bu pekte önemli bir şey değil. Eğer bana ihtiyacınız olursa size telefon numaramı vereyim. Üst kattaki oda benim, kirasını dayıma ulaştırmakta sizin vazifeniz. Her cumartesi size uğrayıp parayı veririm. Dayım çokta iyi-liksever değildir.

Bay Tanner çok varlıklı biriydi. Şahsi varlığı şehirde en lüks otellerde kalacak kadar çoktu ama o dayısı ile beraber kalıyordu.

Bay Decadon Leslie ile Tanner'i çok nadir bir arada görüyordu. Diğer yandan yeğeninden arada şikayet ediyordu:

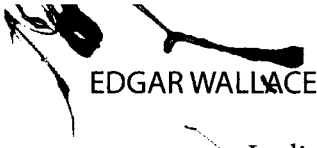
Biraz haysiyeti olsa evimden çıkar giderdi.

Leslie:

Bir zarar verdiğini düşünmüyorum size efendim. Bay Decadon kızı çok beğeniyordu işini iyi yapıyordu. Diğer yandan Leslie'nin Bay Tanner hakkında ki görüşü çokta iyi değildi. Şahsiyeti yok gibiydi. Yani sadece mesajı olmayan bir tablo gibiydi. Düz ve basit. Gün geçtikçe öğrenecekti ki Bay Decadon varlığını borsada kazanmış. Mr Tanner ise kumar masasında. Bu söylentiler Leslie'nin kulağına geliyordu.

On beş gün sonra Bay Decadon kızın maaşına zam yapmıştı.

EDGAR WALLACE

Leslie'nin en garibine giden olaylardan biride Bay Decadon'unu değerli bir kitabı yahut çeklerinden biri kaybolduğunda hemen polise haber vermesiydi. Öyle ki polis gelmeden kaybolan şey bulunurdu. Bu olaylardan ilki yaşandığından Leslie çok korkmuştu fakat zamanla bu duruma alıştı.

Bir gün, iki bin sterlin kıymetinde antika bir el yazısı ortadan yok olmuştu, polise hemen haber verilmiş ve sonrasında, Terry isiminde genç bir başmüfettiş gönderilmişti. Lakin müfettiş daha henüz gelmeden antika kağıt parçası Leslie'nin odasındaki kasanın içinden çıkmıştı.

Müfettiş gitmek üzereyken, hafif rahatsız olmuş şekilde;

Bay Decadon. dedi. Sizin bu adetleriniz polisi hayli zor duruma düşürmeye başladı. Bay Decadon biraz hayıflanarak: Bu işler olmasa, polisin yapacak başka ne işi kalır? diye sordu.

Başka yere koyup unuttuğunuz eşyalarınızı arayıp bulmak, her halde polisin vazifesi olmasa gerek.

Daha sonra Leslie ile tanışan müfettiş ondan etkilenmişti. Hatta bir lokantada karşılaşp yemek bile yemişlerdi. Müfettiş kıza hiçbir teklifte bulunmuyordu. Israr etmenin dayanılmaz yoruculuğu yerine olayların akışında gitmesini daha mantıklı buluyordu. Zeki bir polisti.

Leslie için işler basitti. Fazla işi yoktu. Bir gün merdivenleri çıkarken acayip giyimli birisi ona yaklaşıp:

Bu zarfı Tanner'e verebilir misin? Big Boy'un gönderdiğini söylersiniz. Big Boy lafına Leslie gülümseyerek baktı ve daha sonra zarfı Tanner'e uzattı ve Big Boy'un bu zarfı verdiğini söyledi.

Bay Tanner çok şaşırmış bir şekilde oturdu. Hiç hayat belirtisi yoktu. Adamı tarif etmişti Leslie de onayladı. Daha sonra çıkıp gitti.

- 2 -

Jiggs Allermann Chicago polis bürosu şefi. Masasına ayağını uzatmış sigarasını içiyordu. Uzun boylu, geniş omuzlu, kahverengi gözleri olan biriydi. Karşısında oturan Terry'ye bakarak:

Dostum, bu dünyada iki hâkim güç vardır birisi kadın diğeri ölüm korkusu. Anladın mı?

Terry hafifçe başını sallayıp gülümsedi.

Jiggs sözüne devam etti:

Bu yaşta başmüfettişsin aklım almıyor dostum. İlk gördüğümde amma da genç bir polis dedim sonra başmüfettiş olduğunu öğrendiğimde çok şaşırdım. Peki, şimdi kaç yaşındasın.

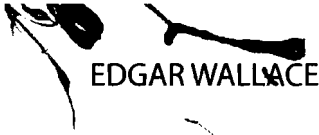
Otuz beş...

Yalan söylüyorsun! Eğer sen de yirmi üçten fazla isen, ben de bir şey bilmiyorum.

Terry gülümseyerek:

Dostum dedi buraya her geldiğimde hep aynı konuyu açıyorsun. Sohbeta güzel giriş yapmıştın iki kuvvetten bahsediyordun...

EDGAR WALLACE

A... evet kadın ve ölüm korkusu diyorduk. Önceleri insanları aşk ve kadın çok meşgul ederken bu günümüzde daha çok ölüm korkusu sarmaya başladı. Çoğu doktor ve bilim adamı bu konu hakkında araştırma yapıyor.

Terry: Bana bunlardan neden bahsediyorsun?

Jiggs arkasına daha da yaslanarak. Bir sebebi yok dostum sadece aklıma geldi.

O zaman sana başka bir konudan bahsetmek istiyorum. İçki yasağı hakkında ne düşünüyorsun?

Amerikalılar bu konuda çok iyi değil dostum. Eğer bu yasağı İngiltere de yapsak inan bana daha başarılı olabilirdik.

Terry kafasını sallayarak pek sanmıyorum dedi.

Amerika bu yasadak için milyonlarca dolar harcasa yine de insanları durdurmak olanaksız. Fırsat buldukça polis yakalasa da çok başarılı olacağını zannetmem. İçki yasağı için öncelikle gizli içki satan yerler tespit edilmeli. Canlarını yaktığımız kesin. Fakat bu onları pek sarsmadı. Durum İngiltere de olsaydı daha fazla kaçakçı ortaya çıkacak ve daha fazla satış olabilecekti.

O gün iki arkadaş bir lokantada yemek yediler. Tesadüf Bay Decadon da orda idi. Terry onun için en alçak gönüllü milyonerdir demişti. Fakat şuan Jeggs'in düşünceleri ve yorumları daha önemliydi.

Terry: Yanında ki uzun boylu kişiyi tanıyor musun?

Yeğeni...

Evet. Tanıdım Bay Tanner. Sanırım oda çok zengin. Dayısı milyoner ise kendisi kim bilir ne kadar zengindir. Hayret bu kadar parayı nerden buluyorlar.

Dayısından bir sent bile almaz...

Jiggs: O durumu kimse bilemez bence aralarında kim bilir nasıl bir ilişki vardır.

Diğer yandan Bay Decadon yemeğini yemekle meşguldü. Göz ucuyla da karşısında oturan yeğenini süzüyordu.

İhtiyar çok uzun boylu, kuvvetli yapılı, hiç de yaşını göstermeyen sağlam bir adamdı, ince keskin dudakları, büyük burnu, gözlerinin üstüne düşen kır saçları, bütün Londra lokantacılarının en aşına bir simasıydı. Her seferinde yemek hesabını münakaşa eder, fakat her defasında da ayrıca bir sentte bahşiş bırakmasını unutmazdı. Lakin o gün, bunların hiç birini düşünebilecek durumda olmadığı göze çarpıyordu. Yeğenine hitaben:

Senin bu Amerikan tarzı para kazanman hiç bana göre değil. Benim param bana fazlasıyla yeter.

Tanner başını kaldırıp:

Siz bilirsiniz fakat bu bahsettiğim petrol kuyusu inanın çok para getirecektir. Hisse senetlerini almak bize pek bir yük getirmeyecektir.

Decadon:

Ben senin gibi kumarbaz değilim işimi sağlam ya-

parım! Daha sonra sinirle masadan kalktı ve lokantayı terk etti.

Jiggs kendi kendine acaba ne konuşuyorlardı dedi. Hayret Big Boy da burada...

Bu sırada lokantaya, çok zayıf, orta boylu, gayet iyi giyimli bir adam girdi. Saçları yandan taranmıştı. Uzun zayıf yüzü üzerinde, boydan boya yara izleri uzanıyor, sol yanağının altında, çapraz iki derin oyuk göze çarpıyordu.

Jiggs:

Evet bu Big Boy dedi.

Terry:

Kim bu Big Boy ?

Demek bilmiyorsun. Buraya gelsin tanışsınız.

Bizi gördü mü?

Tabi ki gördü. İçeri girer girmez göz göze geldik. Hem onun gözleri çok açıktır her şeyi görür. Demek onu tanımiyorsun. Adı Kerky Smith.

Bay Kerky Smith, gözleriyle oturacak bir yer arıyormuş gibi, lokantanın içinde yürümeğe başladı ve tesa-düfen Tanner'i fark etti.

Tanner onu fark edince masasına davet etti. Şaş-kındı hal hatır sordu.

Kerky suratı asık bir şekilde:

Daha oturacak mısın burada? dedi.

Yok, dayımla yemekte idik o gitti.

Öyle mi. Bundan dolayı mı Chicagodan aceleyle ayrıldın.

Tanner gülümseyerek:

Buna acele mi diyorsun?

Kerky’i birden bir gülümseme tuttu ve biraz eğilip:

Son zamanlarda iki milyon kazanmışsın. Doğru mu?

Tanner geriye yaslanıp:

Farkındasın değil mi? Jiggs bize bakıyor.

Evet biliyorum. Peki, yanındaki kim.

Başmüfettişin biri.

Kerky ayağa kalkıp Tanner’in omuzuna elini attı :

Eminim anlaşıcağız. Ayrıca diğer iş içinde hayli paraya ihtiyacımız olacağını da biliyorsun. Tanner’in sırtını okşayıp Jiggs’in oturduğu masaya doğru gitti.

Merhaba Jiggs!

Jiggs, ayağı ile bir sandalye iterek: Otur bakalım, koca haydut, dedi. Londra’da ne arıyorsun?

Kerky gülerken altın dişleri meydana çıkıyordu.

Arkadaşınla beni tanıştırmayacak mısın?

EDGAR WALLACE

Jiggs: Buna gerek yok o seni tanıyor bu yeter. Biraz daha oturursan parmak izine kadar alır. Onu bırak burada ne işin var.

Sadece dinlenmeye geldim dostum ben buraya.

Jiggs Kerky'e biraz sinirli bakarak: Bu büyük bir yalan. Senin ne niyetle geldiğini adım gibi biliyorum. Bir gün seni suçüstü yakalarsam o zaman neler olacak bak göreceksin.

Kerky, hiç umursamayarak kahkaha attı.

Ben artık yasalara uyan biriyim. Dürüst ve namusla para kazanıyorum. Eski işlere tövbe ettim. Hem senin hayatını bile kurtardım ne çabuk unutuyorsun. Sonra elini Jiggs'in omzuna atarak hem biz dostuz dedi.

Jiggs:

Oda nerden çıktı diye mırıldandı. Ben senin dostun falan değilim. Ayrıca seni hapse atacak kişiye madalya takmayı gönülden istiyorum.

Kerky masadan uzaklaştı ve lokantanın diğer ucunda ki bir masada oturan sarışın kızın yanına doğru ilerledi.

Jiggs:

Terry dostum. Siz, İngilizler, bu türlü kana susamış, hissiz, merhametsiz, soğukkanlı katilleri tanımazsınız. Bunlar insanı zevk için öldürürler. Ayrıca çok çabuk kaybolurlar. Arkalarında asla iz bırakmazlar ve herkese sanki o cinayetle hiç alakaları yokmuş hissini verirler. Kimse bunları yakalayamaz. Kimse bunları hapse ata-

maz. Ne beladrlar bilmezsin!

İyi ki bu tür haydutlar İngiltere de yok.

Bence büyük konuşma...

- 3 -

Ertesi gün, Terry bürosuna gelir gelmez polis müdürü kendisine telefon ederek, Bay Decadon'un evine gitmesi için emir verdi.

Gene ne kaybetmiş?

Bu sefer bir şey kaybetmemiş... Daha mühim bir şey olmuş. Az önce bayan Leslie telefon ederek, hemen gelmenizi rica etti.

Terry, derhal bir otomobile atlayarak, Berkerly meydanına gitti. Leslie, her halde kendisini gözetliyor olacak idi ki daha, kapıyı çalmadan açıldı.

Bir şey mi kaybettiniz?

Hayır! Daha mühim çok daha mühim! Patron bu sabah bir tehdit mektubu aldı. Son derece sinirlendi. Yatak odasından çıkmadığı için, size her şeyi anlatmam için beni görevlendirdi. Olayı ben de çok bir şey bilmiyorum ama... Umarım sadece bir şakadan ibarettir.

Kız, Terry'yi, kendi yazıhanesine götürerek, çekmecesinden bir mektup çıkardı. Bu, matbaada basılmış

EDGAR WALLACE

ve açık bırakılmış bazı yerleri el ile doldurulmuş bir sirküler idi. Terry dikkatle okumaya başladı.

Karşılıklı koruma beyannamesi

Zenginler!

Çok güzel günler yaşamaktasınız. Hayatınız, malınız, bütün varlığınız tehlikededir. Vatandaşların mutluluğunu isteyen bu toplumumuz, bu tehlikeli günlerde, sizi de korumakla görevlidir. Vaziyetten Bay Decadon'u da haberdar ederek, tehlikede olan varlığını korumak için, kendisinden 50,000 lira ücret talep ediyoruz. Eğer Bay Decadon bu parayı vererek, yeniden emniyet ve huzura kavuşmayı arzu ediyorsa, Times gazetesine W. S rumuzu altında isminin baş harflerini yazdırmasını rica ederiz.

Bu ihbarnameye otuz gün içinde bir cevap alamadığımız veya polise haber verildiğini öğrendiğimiz takdirde Bay Decadon öldürülecektir.

Mektubun altında imza yoktu.

Terry, mektubu birkaç kere okuduktan sonra, katlayıp cebine koydu ve zarfını da görebilir miyim? diye sordu.

Zarf, alelade bir zarf idi. Üzerindeki adres, Underwood markalı yeni bir yazı makinesiyle yazılmıştı ve pulun üzerinde "E. C. I" posta işareti vardı.

Leslie:

Acaba şaka olmasın? diye sordu.

Zannetmiyorum! Yalnız bir mesele var, Böyle bir mektup aldığınızdan hiç kimsenin, mesela Bay Tanner'in haberi var mı?

Hayır! Yalnız, Bay Decadon ile ben biliyoruz. Bay Decadon'un asabı çok bozuk olduğu için dinleniyor... Şimdi ne yapmak lazım?

Şimdilik yapacak hiç bir şey görmüyorum; icap ederse beni tekrar çağırırsınız. Tabii hiç bir para yollamayınız... Polise haber vermekte çok doğru bir karar verdiniz.

Leslie, başını salladı.

Pek emin değilim, dedi. İtiraf etmeliyim ki, Bay Decadon'u size telefon etmemesi için çok uğraştım fakat başarılı olamadım.

Terry:

Belki de hakikaten bir şakadır... dedi. Kendisine bir zarar gelmemesi için, gerekli tüm tedbirleri alacağımızdan şüpheniz olmasın. Şimdi, biraz da Bay Decadon ile konuşmak isterim.

Böyle söyleyerek, Terry yukarı kata çıktı ve uzun müddet kapı önünde bekledikten sonra, Bay Decadon'un yatak odasına girdi.

İhtiyar adam, adeta asabi bir buhran içindeydi.

Terry, üç polis çağırttı ve bunlar gelir gelmez binanın kontrol edilmesi için görevlendirdi. Bay Decadon sokağa çıktığı takdirde, peşinden ayılmayacaklardı.

EDGAR WALLACE

Terry, gerekli emri verdikten sonra, Jiggs'in bulunduğu otele telefon edip, kendisini Scotland Yard'da beklemesini rica etti.

Döndüğünde Jiggs'i en rahat koltuklardan birinde oturmuş bekliyor buldu.

Ancak, senin zekanın halledebileceği bir mesele karşısında bulunuyoruz, diye söze başlayan Terry, cebinden mektubu çıkararak Amerikalıya uzattı.

Jiggs, mektubu okuduktan sonra:

Bu mektup ne zaman gelmiş? diye sordu.

Bu sabah. Acaba gerçek bir tehdit mi, yoksa bir şakadan mı ibaret?

Jiggs, başını sallayarak:

Hayır! Şaka değil, dedi. Bu hakiki bir tehdit mektubu... Bay Decadon'un hayatı tehlikede bulunuyor... Bunu gönderenler dediklerini yapan cinsten insanlar. Kuvvetle ihtimal daha başkaları da buna benzer mektuplar alacaktır... Fakat ne yazık ki Bay Decadon listenin başında geliyor.

Sonra, Jiggs, kağıdı ışığa tutarak uzun uzadıya inceledi.

Şimdiye kadar, isim yerleri sonradan doldurulmuş tehdit mektubu hiç görmemiştim dedi. Daha birçok kimseler bu mektuplardan alacağa benziyor.

Terry, Jiggs'i alıp polis müdürünün odasına götürdü.

Meseleyi, sonuna kadar dikkatle dinleyen müdür:

Bu tür bir olayın şehrimizde meydana gelmesine imkan yok, Bay Allerman dedi.

Jiggs:

Neden? diye sordu. Mademki bir kere başlamış bulunuyor, her halde devam edecektir. Bu da şehrin korku ve her geçen gün artan kabus bulutuyla kaplanması anlamına gelir.

- 4 -

Saat beş gibi Leslie'nin işi bitiyordu. Bay Decadon son zamanlar asabi olduğu için onu yalnız bırakmak istemedi. İhtiyar da, kalması için ricada bulununca Leslie yanında kaldı. Akşama doğru Tanner eve geldiğinde Leslie'yi görünce şaşırdı. Bu akşam geç kalmışsınız çok mu iş vardı. dedi.

Leslie bir neden bulup Tanner'i o an geçiştirdi. Çünkü patronu onu uyarmıştı.

Tanner benim işlerim ile ilgili hiç bir şeyi bilmeyecek.

Saat yedi sularında, Bay Tanner'in, kütüphaneden gelen sesi duyuldu. Dayısı ile konuşuyordu. Konuşma epey uzun sürdü ve sonunda, Bay Tanner asansöre binerek, kendi katına çıktı. Biraz sonra, Bay Decadon zili çalarak, Leslie'yi çağırdı. Kız odaya girdiği zaman, patronunu, masasının başında, yazı yazmakla meşgul buldu. Bay Decadon'un gayet güzel el yazısı vardı. Yarım sayfa kadar yazmış ve aceleyle üst tarafını da tamamlamaya çalışıyordu.

Danes'i çağırın dedi. Zile basın, çabuk!

Leslie zile bastı. Biraz sonra uşak göründü.

Patron, yazdığı kağıdın alt kısmını işaret ederek:

Buraya gel, Danes, dedi. Gösterdiğim sıraya ismini meşguliyetini ve adresini yaz. Önce imza at.

Danes, gösterilen yere imzasını attı.

İhtiyar adam:

Ne yaptığını hiç düşünmüyor musun, sersem! diye bağırdı. Ben daha imzayı atmadan sen benim imzayı onaylıyorsun. Çok aptalsın!

Sinirle, yazı kalemını hokkaya batırdı ve kendi de kağıdın üstüne kocaman bir imza attı. Sonra Danes'e de imzanın yanı başına, ismini, meşguliyetini ve adresini yazdırdı.

Yeter gidebilirsin. dedi

Hizmetçi daha dışarı çıkmadan, Leslie, sakın bir sesle: Eğer yazdığınız vasiyetnameniz ise, iki şahit, imzası gereklidir efendim dedi Leslie.

Vasiyetname olduğunu size kim söyledi?

Bay Decadon bunu söylerken yazdığı kağıdın üstünü eliyle kapatmıştı.

Leslie, tebessüm ile:

Bilmiyorum, sadece tahmin ediyorum, dedi. Çünkü başka hiç bir şey...

Yeter! Fazla konuşmayınız... Siz de şurasını imzalayınız... Leslie, itiraz etmeden gösterilen yere imzasını

attı.

Teşekkür ederim!

Bay Decadon hizmetçiye el işareti ile çıkmasını söyledi. Kağıdı katladı, yazıhanesinin çekmecelerinden birine koydu ve dönüp Leslie'ye baktı.

Size de 1000 sterlin bıraktım; dedi.

Leslie'nin hafifçe tebessüm ettiğini görerek: Bunda gülecek ne görüyorsunuz? diye sordu.

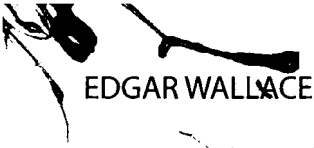
Ne mi? Şahit olarak imza atmış olduğum için, bırakılan parayı kanunen almama imkan olmayacak ta...

Kanunu bu kadar iyi bilenler benim pek hoşuma gitmez.

Leslie, odadan çıktıktan sonra, Bay Decadon yeni bir vasiyetname daha hazırladı ve bunu, yalnız Danes ile aşçıya imzalattı.

Saat sekiz sularında Leslie gitmek üzere hazırlanırken, adeta odanın içindeymiş gibi, hafif bir tıkırtı işitti. Başını kaldırdı baktı. Kimse yoktu. Şapkasını giyince, tıkırtıyı bir daha duydu ve bu sefer Bay Decadon'un hidetli sesini de duydu, ihtiyar adam, genç kızın, uzaktan kim olduğunu tahmin edemediği bir kimse ile münakaşa ediyordu. Sonra müthiş bir çığlık ve iki el silah sesi bütün evi sarstı. Leslie, bir an, felce uğramış gibi hareketsiz kaldı. Kendine gelince bir çılgın gibi, silah sesinin geldiği, kütüphane odasına doğru koştu. Kapı kilitliydi. Koridora açılan odasının kapısını yokladı. Oda kilitliydi, gürültüyü duyan hizmetçi Danes ve aşçı yukarıya koşmuşlardı.

EDGAR WALLACE

Ne oldu, Leslie ?

Kapı kilitli, ama anahtar hala üstünde... Anahtarı kapı üstünde bırakmak, Bay Decadon'nun alışkanlığıydı.

Hepsi birden odadan içeri girdiler, fakat kütüphanenin kapısını kapalı buldular. Burada, anahtar iç tarafta kalmıştı. Leslie, koşup kendi anahtarını getirdi ve dikkatle anahtar deliğine soktu. Şans ki, iç taraftaki anahtar çevrilmemişti. Dışardan itilir itilmez yere düştü. Genç kız, kalbi yerinden fırlayacakmış gibi anahtarı çevirdi, kapı açılmıştı.

Bay Decadon, yazı masasının önünde, müthiş bir kan seli içinde ölü olarak uzanmış yatıyordu.

Leslie, hizmetçi ve aşçı durum karşısında taş kesilmişlerdi.

- 5 -

Cinayet günü Terry ve Jiggs tiyatroya gidecek-
ti hatta hazırlanmıştı evden çıkmak üzereydi. Telefonla
birlikte iki dedektif hızla Berkerly meydanına geldiler.

Evin etrafında kalabalık vardı. Terry kalabalığı
yararak ilerledi, merdivenleri çıktı. Evin kapısında ki po-
lis memuru olaydan sonra içeriye kimsenin girmediyiğini
belirtti.

Terry hemen kütüphaneye ilerledi. Mr
Decadon'nun cesedini inceledi. Kurşunun bir revolver-
den ve kısa mesafeden atıldığını söyledi. Revolver de
ilerde masanın altında idi. Silahın bulunduğu yeri tebe-
şirle çizdi. Silahı dikkatlice kaldırıp masaya koydu. Eski
bir revolverdi içinde dört kurşun vardı. Parmak izleri
çok belli oluyordu. Ayrıca masanın üzerinde ki beyaz
kâğıtlarda da parmak izleri görünüyordu.

Terry, Leslie'nin odasına giderek, rengi bir ölü-
nünki kadar sararmış olduğu halde, sessizliğini bozma-
yan kızı sorguya çekti.

Genç kız, bütün bildiklerini anlattı,

Bay Tanner'in olaydan haberi var mı?

Evet! Olaydan sonra bir ara aşağı indi. Hiç bir şey dokunulmamasını tembih ederek tekrar odasına çıktı.

Terry, bir hizmetçi yollayarak, Bay Tanner'i çağırttı. Genç adam gayet temkinli ve ciddi bir tavırla odaya girdi.

Ne felaket. dedi. Müthiş bir facia! Adeta inanasım gelmiyor.

Terry, masanın üstündeki revolveri göstererek: Bunu evvelce gördünüz mü? Diye sordu. Bay Tanner'in verdiği cevap Terry'yi hayrette bırakmıştı. Evet! Bu revolver benimdir. Bundan bir ay kadar evvel, bir tren istasyonunda, valizlerimden biri kaybolmuştu, bu revolver de içinde bulunuyordu. O zaman, vakadan polisi haberdar etmiş hatta kaybolan silahın numarasını bile vermiştim. Terry, vakayı hatırladı.

O zamandan beri kaybolan silahı bir daha, bir yerde görmediniz mi? Hayır!

Pekâlâ! Yalnız silahın üzerinde ve masanın kenarlarında, bazı parmak izleri var. Bir dakika sonra, parmak izi memurları geldiklerinde sizin de parmak izlerinizi alarak, buradakilerle mukayese etmek isteyecekler. Buna bir itirazınız var mı? Tanner, hafifçe gülümseyerek.

Hayır! Hiç bir itirazım yok, istediğinizi yapabilirsiniz dedi.

Tam o sırada, parmak izi memurları da gelmişlerdi. Terry, baş memuru bir kenara çekerek, bazı talimatlar verdi. Memur, Tanner'in parmak izlerini bir kağıt üzerine tespit ettikten sonra, masanın üzerindekiyle muka-

yese ettiği zaman, Terry memurun çehresinde bir hayret ifadesi belirdiğini gördü.

Bu izler birbirine aynen uygun.

Ne dediniz?

Memur, revolveri eline alıp muayene ettikten sonra: Buradaki izler de bunların aynı, dedi. Terry, gülümsemeye alışan Tanner'e baktı. Tanner:

Saat yedide ben bu odadaydım dedi. Fakat ne yazıhaneye ne de kağıda, hiç bir şeye el sürmedim. Bununla beraber bilmeden dokunmuş olsam bile parmak izlerim gene kalmazdı, çünkü sokağa çıkmak üzere olduğum için ellerim eldivenli idi. Dayım ile görüştükten sonra, sokağa çıkmaktan vazgeçtim.

Dayınızla ne konuştunuz? Tanner, bir an tereddüt ile:

Vasiyetnamesi hakkında görüştük dedi. Dayım beni aşağı çağırtarak, hayatımda ilk defa olmak üzere, bir vasiyetname tanzimi etmek niyetinde olduğunu söyledi.

Vasiyetnamesini ne şekilde tanzim ettiğini de söyledi mi?

Hayır!

Terry, tekrar Bay Decadon'nun katibesinin odasına geçti ve genç kızdan, böyle bir vasiyetnameden haberi olduğunu, hatta kendisinin de şahit sıfatıyla imza ettiğini öğrendi. Lakin vasiyetnamenin ne şekilde tanzim edildiğini o da bilmiyordu. Bildiği yegane şey, kendisine de 1000 İngiliz lirası bırakılmış olduğundan ibaretti. Leslie:

EDGAR WALLACE

Vasiyetnameyi şahit sıfatı ile imzaladığım için, bu parayı alamayacağımı Bay Decadon'a söyledim, dedi.

Patronunuzun vasiyetnameyi nereye koyduğunu biliyor musunuz?

Evet! Yazı masasının sol tarafındaki en üst çekmeceye koyduğunu gördüm.

Terry, tekrar Tanner'in işaret ederek: Vasiyetname ne yazılı olduğunu biliyor musunuz? diye sordu.

Hayır! Bilmiyorum. Dayım bana, buna dair hiç bir şey söylemedi.

Terry, yazıhaneye giderek, çekmeceyi çekti. Çekmece boştu.

Genç müfettiş Tanner'e dönerek:

Mesele çok mühim olmaya başlıyor. Dedi. Eğer dayınız, hiç vasiyetname yazmamış olsaydı, yegane varis siz olduğunuz için, bütün servetine size kalacaktı. Fakat mademki dayınız vasiyetnamesini yazmış bulunuyor, şu halde, sizin vasiyetnameyi görmüş ve hoşunuza gitmemiş olması ihtimali var. Belki de size hiç bir şey bırakmıyordu... Dolayısıyla, bu yüzden vasiyetnamenin ortadan yok edilmesi veya dayınızın öldürülmesi için ortaya mühim sebepler çıkmış oluyor demektir.

Tanner:

Yani, ne demek istiyorsunuz? Terry, bu suale:

Şimdi, bir polis memuru refakatinde Scotlad Yard'a giderek, orada benim gelmemi bekleyeceksiniz

diye cevap vermekle yetindi.

Tanner, daha evvel, avukatını görmek istediğini söylemesi üzerine, Terry, kendisine, İngiltere’de böyle bir adet olmadığını bildirdi. Vaziyetiniz şüphelidir. Revolverin sizin olduğunu itiraf ediyorsunuz ve üzerindeki parmak izleri de size ait olduğunu gösteriyor. Tabii bu hususta araştırmalarımızı genişleteceğiz. Fakat şuan maalesef başka türlü hareket etmeme imkân göremiyorum.

Tanner:

Tamam! Diyerek polis ile beraber çıktılar.

Jiggs, tüm bu olanlara sessiz kalıyordu. Terry onun odada olduğunu bile unutmuştu. Jiggs cesedin resmi alınırken Terry yaklaşıp:

Dostum bu cinayet bir gangsterin işi mi yoksa normal bir cinayet mi hala çözemedim.

Terry:

Dikkatimi çeken bir noktada kâğıdın üzerinde ki parmak izlerinin çok şekilsiz ve kaba oluşlarıydı.

Jiggs:

Bende aynı şeyi düşünüyorum dostum. Dedi

İşin garip tarafı bir gangster olsa silahını neden bırakacak o kadar acemice bir cinayet ki yapan kimliğini bile unutacakmış.

Polis memurlarında biri evi tamamen tarayalım teklifinde bulundu ve Terry buna izin verdi. Özellik

EDGAR WALLACE

Tanner'in odasını iyi araştırın diye emir verdi.

Ceset ve cinayetin izleri tamamen ortadan kaldırdıktan sonra, Terry, Leslie'yi çağırttı. Genç kızın çehresi henüz eski rengini bulamamış ve dudakları hala titriyordu.

Artık evinize gidebilirsiniz, Bayan Ranger. Yanınıza bir polis memuru vereceğim. Yarın sabah gene aynı vakitte gelirsiniz. Size çok ihtiyacımız olacağını tahmin ediyorum.

Zavallı Bay Decadon!

Terry elini genç kızın omuzuna koyarak, hafif bir sesle: Biliyorum, biliyorum! diye teselliye çalıştı.

Leslie, genç adamın bu samimi hareketine kızmamış, hatta bir bakıma memnun bile olmuştu.

Gece, adam akıllı uyuyun ve olayı unutmaya çalışın. Yarın bu olay hakkında yoğun bir şekilde meşgul olacağız. Yalnız size bir şey sormak istiyorum. Bay Tanner'in sesini duyduğunuzda saat kaçtı?

Kızın söylediği vakit, Bay Tanner'in söylemiş olduğuna tamamen uyuyordu.

Silah sesinden evvel başka sesler de duydunuz mu?

Evet! Bay Decadon'un sesini de duyduğumu gayet iyi hatırlıyorum.

Kütüphane kapısında ve kendi odanızın kapı-
rındaki anahtar seslerini de duydunuz mu?

Evet!

Anahtar sesi, ilk önce, sizin kapıdan geldi, değil mi? Yani, koridora açılan kapıdan; sonra, kütüphane kapısına anahtar sokuldu... Demek oluyor ki, katil, koridoru geçti, evvela sizin kapınızı, sonra da kütüphane kapısını kilitledi.

İhtimal...

Terry, samimi bir tavırla Leslie'nin koluna girerek: Bu gecelik bu kadar kafi. dedi. Hadi, şimdi doğru evinize gidip dinlenin. Yarın sizi daha dinç görmek istiyorum.

Leslie, zoraki tebessüm etmeye çalışarak odadan çıktı. Terry, Jiggs'e dönerek:

Ne dersin? diye sordu. Katil arka taraftan gelmiş olacak, değil mi? Bu, Bay Tanner'den başka kim olabilir!

Belki de uşaklardan biridir. Bir de evi arayalım.

Koridoru takip ederek, asansörün bulunduğu yere geldiler. Asansörün sağında mutfığa giden bir merdiven uzanıyordu. Merdivenin alt tarafında palto yağmurluk ve ayakkabıların durduğu vestiyer vardı.

Jiggs, asansörün kapısını açarak, Terry ile birlikte içine girdi. Düğmeye bastı. Asansör katların hiç birinde durmadan, doğruca en üst kata çıktı.

Asansörden inince sol tarafa gelen ve üzerinde "Yangın" yazılı cam bir kapı gördüler. Terry kapıyı açıp, baktı. Küçük bir avluya inen dolambaçlı demir merdivenler vardı. Tekrar geri gelerek, iki polis memurunun araştırdığı Tanner'in odasına girdi.

EDGAR WALLACE

Polis memurlarından biri Terry'ye, çamur içinde, gayet eski bir çift ayakkabı uzatarak:

Bunlardan başka bir şey bulamadık. dedi. Bunlar da şurada yerde duruyorlardı.

Bundan başka, küçük bir dolabın da içi araştırılmış, içindekiler yere dökülmüştü. Etraftaki eşyalar karma karışık bir halde idi.

Terry, uzatılan eski ayakkabılara bakarak:

Hiç yanık kağıt filan buldunuz mu? diye sordu.

Hayır! Hatta yanık kokusu bile duymadık.

Jiggs, birdenbire Terry'ye dönerek:

Polisleri, saat kaçta kapı önüne diktiniz? diye sordu.

Bu sabah, saat on buçuktan beri.

Binanın arka tarafında da bekleyen var mıydı?

Evet, bir kişi vardı.

Bir kişiye görünmeden geçmek iki kişiye görünmeden geçmekten daha kolaydır. Şimdi, hemen yangın merdiveninden aşağı inerek, biraz da o tarafları gözden geçirelim. Dikkat ediyor musun, arka tarafın pencereleri açık... Bu, bana biraz manalı geliyor...

İki müfettiş, birlikte odadan çıktılar. Terry, arka daşını asansör kapısı önünde bırakarak, elektrik fenerini almak üzere tekrar aşağıya kadar indi. Yukarı çıktığı

zaman, yangın merdivenlerine giden kapıyı açık buldu. Jiggs ortada yoktu.

Terry, arkadaşını, yangın merdivenini bir kat inmiş, çaktığı kibritle elinde tuttuğu bir şeyi muayene ediyor buldu. Bu Bay Decadon'a ait eski bir ayakkabı.

Jiggs, hayretle:

Bunun burada ne işi var? Diye sormaktan kendini alamadı.

İki kat daha aşağı indiler, fakat burada, bir şey bulamadılar. Jiggs önde yürüyor, Terry arkadan elektrik feneriyle yolu aydınlatıyordu.

Jiggs:

Burada bir kapı var, acaba nereye çıkıyor? diyerek kapıya doğru yürüdü. Fakat birden durdu ve yerde bir şeye bakarak:

Aman Tanrım! Buda nedir diye çığlık attı.

Ayaklarının dibinde bir karaltı vardı. Biraz daha dikkatlice bakınca, bunun bir adam olduğu anlaşıldı. Bir ayağında şoson, diğerinde bir terlik vardı. Şapkası biraz daha ötede yere yuvarlanmıştı.

Terry fenerini adamın yüzüne doğru tutup inceledi. Beyninden vurulmak suretiyle öldürülmüştü.

Hayret!

Bir günde ikinci cinayet daha...

- 6 -

Jiggs feneri alarak cesedi dikkatlice incelemeye başlamıştı. Cinayet yarım saat evvel işlenmişti. Bu mak-tule de kısa mesafeden ateş edilmişti.

Mutfakta tir tir titreyen hizmetçiye bir doktor çağrıldı. Terry bu arada mutfağa geçmişti.

Ölünün ayaklarında meşin terlikler vardı ve bun-ların üstüne şoson giymişti. Bu arada, aşağıya bir polis memuru indi. Fakat Terry, bunu da, parmak izi memu-runu çağırmak üzere yolladı. Sonra, ölünün ceplerini sıkı aramaya başladı. Çok eski olan paltosunun sol cebinde, adeta para kutusuna benzer ufak madeni bir kutu buldu. Kutunun üstü siyah cilalı ve kilitli idi. Açmak için zorla-dı, fakat başaramadı, Jiggs'e dönerek:

Bu kutu, parmak izlerini tespit etmek hususunda galiba pek o kadar işimize yaramayacak dedi. İç cebin-deydi.

Yine de yanımızda bulunsun... Sen başka bir şey daha bulabildin mi?

Jiggs, ölünün ceketinin iç cebinde, kâğıda sarılı on iki İngiliz altını bulmuştu.

EDGAR WALLACE

İki detektifi, cesedi, bir polis memurunun nezaretinde bırakarak, Scotland Yard'a gittiler.

Tanner, Terry'nin odasında oturmuş, sigara içerek ve gazete okuyarak, gelmelerini beklemekteydi.

İlk sözü:

Vasiyetnameyi buldunuz mu? Diye sormak oldu. Terry:

Hayır! Diye cevap verdi.

Fakat onun yerine, başka şeyler bulduk. Siz dün gece saat kaçta yatak odanıza girdiniz?

Sabahtan beri girmedim.

Doğru mu söylüyorsunuz?

Evet! Doğru söylüyorum.

Pekala, hiç büronuza girdiniz mi?

Hayır. Girmedim.

Büronuzda gizli bir bilgi var mıydı?

Biraz param vardı başka bir şey yoktu. Koleksiyonum için topluyordum. Yatak odama girip girmediğime dair demin sorduğunuz soru, şimdi aklıma geliyor, öğleden sonra bir aralık girmek istedim, diyebilirim fakat kapı kilitli olduğu için giremedim. Ben olmadığım zamanlar, hizmetçimin odamı kilitlemek adeti olduğunu bildiğim için, pek ehemmiyet vermedim. Zaten odaya girmem de o kadar lüzumlu değildi. Bizim evde sık sık

hırsızlık vakaları olduğu için, dayım odaları daima kilitli bulundurmak isterdi. Yoksa altınlarımı mı çaldılar?

Terry:

Altınlarınız cebimde. Diye cevap verdi. Fakat bunları daha henüz size iade edemeyeceğim.

Sonra, yan cebinden çıkardığı siyah cilalı madeni kutuyu masanın üzerine koydu ve çekmecesinden çıkardığı birkaç anahtar ile açmaya çalıştı. Kutuyu açarken fazla zorlanmadı. İçi kadife kaplı ve üç adet tahta saplı lastik mühür vardı. Parmak izleri şeklinde olan bu mühürlerin üzerlerinde hala hafif bir nemlilik hissetti.

Terry, kendi kendine:

Parmak izlerinin nereden geldiğini şimdi anlıyorum. diye mırıldandı. Decadon'u öldüren adam, kabahati kendi üzerinden atmak için, bu türlü bir hile düşünmüş olacak...

Sonra Bay Tannere dönerek yüksek sesle:

Çok kuvvetli düşmanlarınız var Bay Tanner! diye ilave etti.

Tanner:

Bir tek düşmanın var, lakin onun da çok dostu var diye cevap verdi ve gülerek.

Jiggs'e baktı.

Amerikalı polis müfettişi gülmüyordu.

- 7 -

Scotland Yard'ın tüm şefleri ertesi günü saat üçte toplantı yapmışlardı. Aralarında Jiggs'i de vardı.

Parmak izi uzmanı:

İkinci bulunan ceset William Board isminde bir kişiye ait. Şahıs hırsızlıktan ve gasptan birkaç kez içeriye girmiş.

Jiggs:

Fakat insan öldürmemiş değil mi? diye devam etti. Ben şimdiye kadar bu türlü bir cinayet işleyen böyle bir serseri görmedim. Vazifesinin sadece parmak izlerini mühürlemekten ibaret olduğu anlaşıyor. Fakat asıl merak uyandıran tarafı, eve nasıl girebildiği...

Katillerin adet ve usullerini çok iyi bilen, polis müdürü:

Anladığıma göre Bay Decadon ve Board'ın katilleri aynı kişi. Dedi. Çünkü bu işte serseri sadece alet olarak kullanılmışa benziyor. Ve bundan dolayı da, daha fazla yaşaması tehlikeli olmuş oluyor... Tanner'i serbest

EDGAR WALLACE

bıraktınız mı?

Terry:

Evet! Bıraktık çünkü parmak izlerinin sahte olduğunu meydana koyan lastik mühürler bulunduktan sonra, kendisini mahkûm edecek elimde hiç bir delil kalmıyordu. Diye cevap verdi. Fakat başka bir mesele daha kalıyor. Polisleri gözcü koymadan evvel, Board, eve girmiş ve Tanner'ın odasında gizlenmiş olabilir. Ayağında, Bay Tanner'ın terlik ve şosonları vardı. Yalnız, bu serseri, acaba bu kadar tehlikeyi neden göze almak lüzumunu hissetmiş olsun?

Jiggs:

Belki onu, oraya koymuş olan da Tanner'dır. Di-yerek görüşte bulundu ve herkes hayretle Amerikalının yüzüne baktı.

Terry:

Böyle olmuş olsaydı, kesinlikle aleyhine bir vaziyet meydana getirirdi. Diye müdahalede bulunmak istedi.

Jiggs:

Olabilir. Diye cevap verdi.

Zaten yorgunluktan pek o kadar iyi düşünemeyecek bir hale geldim. Fakat şurası muhakkak ki, mücadelenin ilk kurşunu atılarak haydutlar faaliyetlerine başlamış bulunuyorlar. Yarın bütün gazeteler bu hadiseden bahsederek 50.000 liranın münakaşasını yapmaya başlayacaklar ve polislerle haydutların, göreceksiniz ki,

çarpması da çok kanlı olacak.

Polis müdürü:

Çok esrarlı şekilde konuşuyorsunuz, Bay Jiggs.
Dedi.

Ben, sadece hakikati söylüyorum.

Bunun üzerine, Terry yazıhanesine giderek, mesele ile meşgul olmakla devam etti. İçinde garip bir his, Jiggs'in dediklerinin doğru çıkacağını ve mücadelenin hakikaten dediği kadar kanlı olacağını söylüyordu. Başını ellerinin içine almış, derin derin düşünürken birdenbire telefonun zili çaldı. Scotland Yard'ın santral memuru bir kadın sizinle konuşmak istiyor. Diye haber verdi. Umumi telefonlardan birinden ediyor. Kimmiş?

İsmi söylemedi. Tanıdığınız bir kimse olduğunu zannetmiyorum. Konuşmak ister misiniz? Evet! Verin!

Hat açılınca, Terry'nin kulağına heyecanlı bir kadının sesi geldi.

Başmüfettiş Terry Weston ile görüşmek istiyorum.

Buyurun, benim!

Sizi rahatsız ettiğimden dolayı beni affediniz Bayan Ranger'in eve ne zaman geleceğini merak ettim, onu sormak için telefon ediyorum.

Ne demek istiyorsunuz? Bayan Ranger eve gideli hayli oluyor.

Evet! Lakin eve geldikten sonra, Amerikalı bir polis memuru gelerek, kendisini sizin istediğinizi söyledi ve alıp götürdü.

Terry'nin adeta nefesi kesilmişti.

Çabuk bana adresinizi verin. Beş dakikaya kadar yanınızdayım. dedikten sonra ikişer ikişer merdivenleri atlayarak sokağa fırladı. İlk rast geldiği bir taksiye atlayarak, iki dakika içinde Leslie'nin oturduğu eve vardı.

Ev sahibesi kadın, telefonda söylediklerinden başka bir şey bilmiyordu.

Leslie eve geldikten bir müddet sonra kapı çalınmış ve ev sahibi kapıyı açtığı zaman, karşısında tanımadığı bir adam bulmuştu. Kapının önünde bir otomobil, yanında da bir adam daha duruyordu. Kapıyı çalan, bariz bir Amerikan şivesiyle, Sootland Yard'dan geldiğini ve müfettiş Terry tarafından Bayan Ranger'ı almak üzere gönderilmiş olduğunu söylemişti.

Terry, ev sahibesinden:

Bu adamı göreceksanız tanıyabilir misiniz? diye sordu.

Kadın, cevaben gece fazla karanlık olduğundan yüzünü iyice göremediğini ve ihtimal tanıyamayacağını söyledi.

Bayan Ranger, hazırlanarak derhal çıkmış ve otomobile binmek üzere ilerlerken, iki adam, şapkalarını çıkararak selamlamışlardı. Cidden çok nazik memurlardı.

Kadın:

Bloomsbury tarafına doğru gittiler. Kadın ilginçti ki arabanın plakasını da vermişti. 7000 XYD.

Terry bir telefon bularak merkeze telefon etti ve plakayı söyledi. Heyecanla bu arabanın kime ait olduğunu bulun ve hemen buraya bir polis motoru yollayın diye emir verdi.

Terry, merkeze vardığı zaman, 7000 XYD numaralı arabanın Bloomsbury and Holborn Motor Car Hire şirketine ait olduğunu ve o gün için bir doktora kiralı bulunduğunu öğrendi. Doktora kiralanmış arabanın, o gece, Brondesbury parkından çalınmış olduğu haberi de ilave edilmişti.

Terry:

Durumu tüm merkezlere bildirin. Bu numaradaki otomobili hemen buldurmalarını söyleyin. dedi.

Hemen bütün polisler seferber edilerek, polis tarihinde, eşine nadir rastlanan bir araştırma başladı.

Sabah olurken, bisikletli bir polis Colnbrook tarafında tarlaların içinde terkedilmiş bir otomobile rastladığını merkeze haber verdi. Terry son süratle tarif edilen yere gitti ve arabanın, hakikaten aranılan araba olduğunu kolaylıkla tespit etti. Bütün perdeleri sımsıkı kapalı olan otomobilin kapılarını açtıkları zaman, bir köşede, derin bir uykuya dalmış bir kız gördüler.

Bu Leslie Ranger idi.

- 8 -

Leslie, gece otomobile bindiğinde içinde bir şüphe vardı. Araba hızlanmıştı ve memurlar perdeleri kapattılar. Genç kız kapatmayın diye bağırınca. Memurlar sakın olursanız size bir zararımız olmayacak dedi.

Leslie: Beni nereye götürüyorsunuz? diye sordu.

Fakat buna cevap bulamadı.

Bir saat gittikten sonra, keskin bir virajdan sonra araba durdu. Kızın gözlerini bir mendille bağladılar. Arabadan indirip bir eve doğru götürdüler. Küçük bir meydandan döndükten sonra sola döndüler. Leslie bir odaya girdiğini ve kalabalık olduğunu hissetti.

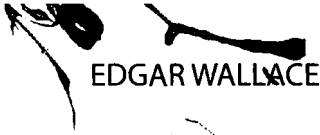
Bir ses:

Oturun bayan dediğini duydu. Bize Bay Decadon'nun evinde neler olup bittiğini anlatın. Sordüğümüz sorulara doğru cevap vermeniz lehinize olacaktır.

Adam sessiz ve kaba bir şiveyle konuşuyordu.

Leslie'yi müthiş bir korku almıştı. Fakat susmanın veya yanlış cevaplar vermenin çok tehlikeli olacağını bil-

diği için, sorulan her soruya tereddütsüz ve doğru cevap vermeyi tercih etti. Adamlar, bilhassa Bay Tanner ile çok alakadar oldular. O sıralarda nerede olduğunu ve parmak izlerinin onun olup olmadığını da bilmek istediler. Sıra yerde bırakılan revolve gelince, odadakilerden biri hafifçe güldü, fakat Reisin sert tembihi üzerine derhal sustu.

Konuşma iki saat kadar sürmüştü. Sonunda kıza kahve ikram ettiler.

Reis:

Teşekkür ederim. dedi. Burada olup bitenleri, polise anlatmakta serbestsiniz. Yalnız, fazla veya eksik söylememeye dikkat ediniz. Hele, sesimden, kim olduğumu tahmin etmeye hiç teşebbüs etmeyiniz.

Kızı tekrar otomobile götürdüler geldiği yoldan geri döndüler. Arkalarından, bir otomobil daha takip ediyordu. Biraz sonra, her halde, kahvesine karıştırılan bir maddenin tesiriyle, Leslie derin bir uykuya dalarak, bisikletli bir polis kendisini uyandırıncaya kadar uyumuştı.

Ertesi sabah, bütün gazeteler, bir gün evvel cereyan eden bu hadiseyi fazla ehemmiyetle ele almışlardı. Megaphone gazetesinde "Kanunsuz hareketlerin habercisi mi bu olanlar?" diye şiddetli bir makale vardı. Diğer gazeteler de buna benzer, yazılar yazmışlardı.

Bay Decadon'nun aldığı tehdit mektubu, mavi mürekkep ile yazılmıştı. Aradan birkaç gün geçtiği halde, Scotland Yard memurlarının daha başka zenginlere gönderilen tehdit mektuplarından haberleri olmamıştı.

İngiltere'nin bütün gazeteleri ateş püskürmeye başlamış ve faillerin hemen bulunmalarında ısrar ediyorlardı.

Ölü bulunan serserinin hüviyeti meydana çıkmış, civar pansiyonların birinde ikamet etmekte olduğu tespit edilmişti. Evinden, cinayetten iki gün evvel çıkmış ve bir daha geri gelmemişti. Çok sessiz bir adam, olduğu söyleniyor, kimse ne iş ile meşgul olduğuna dair bir şey bilmiyordu.

Polis müdürü, Chicago'ya telefon ederek, Allerman Jiggs'in bir müddet için İngiliz polis teşkilatında çalışmasına müsaade edilmesini talep etmiş ve olumlu cevap almıştı.

Jiggs, o gün, öğleye kadar bütün vaktini Berkerly meydanındaki evde araştırmalar yapmakla geçirdikten sonra merkeze giderek Terry'yi buldu.

Terry, Amerikalıyı görür görmez:

Yeni bir şey var mı? diye sordu.

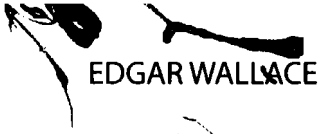
Hayır! Bay Decadon yeğeni için, içinde bir de hava gazı sobası bulunan güzel bir mutfak yaptırmış. Gaz ocaklarının birinin etrafına yirmi santim boyunda sarılmış ince bir tel ve yangın merdiveninin yukarısında duvara çakılmış bir kanca buldum. Yeni olarak, bunlardan başka bir şey keşfetmedim. Diyerek, cebinden çıkardığı teli Terry'ye gösterdi.

Bunlardan ne mana çıkarıyorsun?

Jiggs çenesini kaşdı.

Çok! dedi. Pek çok! Dün gece rüzgar acaba ne is-

tikamette esiyordu? Terry, gazeteye bakarak: Güney batı-
dan diye cevap verdi.

Mükemmel! Şimdi meselenin esasına gelelim.
Sana şurada, evin kabataslak bir planını çizeyim... Bak!
Avlunun bu tarafına, bitişik evin duvarı geliyor. Dördün-
cü katta oturan hizmetçi, gece, uyumak üzere hazırlanır-
ken, penceresinin camının birdenbire kırıldığını söyledi.
Dördüncü kat ise, Bay Decado'nun katının üstündeki kat.
Bunu duyunca ve bu tel ile duvardaki kancayı da görün-
ce, derhal etrafta, hava gazıyla dolup bir kaç kilo ağırlık
kaldırabilecek oyuncak bir balon aradım.

Cidden çok esrarengiz bir şekilde konuşuyorsun.

Evet, fakat ne yapalım. Esrarengiz konuşmak ade-
timdir.

Evet! Ne diyorduk?

Bir balon aradım. Bu balonlardan her yerde bulu-
nur, fakat o gece, katil, hava gazıyla doldurduğu balonu,
yangın merdiveninin yukarısındaki kancaya bağlamış ve
Board'ı öldürdükten sonra, silahını bu balona bağlayıp
havaya salıvermiş olmalı ki, balon yükselerek dördün-
cü kata gelince, silah hizmetçinin penceresine çarparak
camı kırabilsin...

Terry'yi, derin bir düşünüşe almıştı.

Eğer, hakikaten, olay bu suretle cereyan etmiş ise,
Board'ı öldürdükten sonra katilin tekrar yukarı kata çık-
mış olması gerekir.

Şüphesiz!

Demek sen, katilin, hala Tanner olduğunda ısrar ediyorsun?

Öyle olduğunu bildiğim için ısrar ediyorum. Hal böyle iken, üstelik serbest dolaşıyor ve siz de bir türlü kendisini tevkif edecek delil bulamıyorsunuz. Ben size evvelce de söylemiştim. Tanner, gizemlidir... Eğer, siz parmak izleri mühürlerini veya silahı bulamamış olsaydınız, şüphemiz kimin üzerinde olacaktı? Gene Tanner'in değil mi? Şimdi ise, ortada vasiyetname de olmadığına göre, Tanner, kanunen, dayısının varisi oluyor demektir. Görüyor musun? Tanner önce, bütün şüpheleri kendi üzerinde topladıktan sonra, hepsini bir anda yıkıvererek, nasıl ortada bir şey bırakmadı?

Her neyse! Burası denizden ne mesafede?

Elli mil kadar...

Jiggs, gülerek:

Besbelli! dedi. Tanner'in kullandığı balon ancak bir iki saat havada durabilir. Rüzgar da bunu bu müddet zarfında deniz istikametinde uçurmuş olacağı için, böylelikle yegane delil olan silah denize düşmüş ve ortada hiç bir şey kalmamış oluyor... Ne kadar basit, değil mi? Ben şimdi Cecilian Amerikan barına gidiyorum, herhalde, orada çok haber olacak.

Cecilian barı Londrayı ziyaret eden bütün Amerikalıların başlıca randevu mahalli idi.

Jiggs barın muhteşem salonlarını tıklım tıklım dolu buldu. Biraz zorlukla kendine küçük bir masa bulabilen Amerikalı, sabırsızlıkla beklediği kimseyi gözet-

EDGAR WALLACE

lemeğe başladı. Bir yandan da viskisini içiyordu. Nihayet Kerky Smith bardan içeri girdi. Fakat Jiggs'i görmemezlikten geldi. Jiggs elini cebine sokup, gitmek istiyormuş gibi yaparak, garsonu çağırdı. Böyle yaptığı takdirde Big Boy'un kendisini kaçırmak istemeyip yanına geleceğini biliyordu. Nitekim düşündüğü gibi de oldu. Kerky, kendisine doğru gelerek, iki elini birden uzattı.

Ne o, gidiyor musun Jiggs? dedi. Gitme seninle konuşacak bazı şeylerim var.

Bir sandalye çekip yanına oturdu.

Yazık oldu, ihtiyara değil mi? Kim bilir Tanner ne kadar üzgündür. Fakat bütün para da kendisine kaldı. Zaten onun da bu sıralarda bu paraya ihtiyacı vardı.

Belki, ama mirasa konabilmesi için aylar geçecek.

Öyle mi? Fakat ne de olsa alacağı mirasa mahsuben dışarıdan para bulabilir. Nitekim Tanner'i bu sabah bir sarraftan para alırken gördüm.

Jiggs, hafif bir alaka göstererek:

Tanner'in bir zamanlar, Chicago'da acaba ne dalaveresi vardı? diye sordu.

Kerky, omuzlarını silkerek:

Bilmiyorum, dedi. Burada da herkes; hatta bütün gazeteler dalavereden bahsediyor. Chicago'da bunların alası vardı

Jiggs masanın üstüne yaslanarak:

Kerky dedi. Big Sam Polini'nin nasıl öldürüldüğünü hatırlıyor musun? Öldüren de senin bir arkadaşındı.

Evet! Polini'yi tanırım, iyi bir adamdı. Biraz durdu ve sözü değiştirerek: Bir hafta sonra Parise gitmek istiyorum diye devam etti. Londra'da olmaz ama eğer burada da dolap çevrilecek ise, içinde bulunmak istemem... Eh, demek sende artık Scotland Yard'dan oldun?

Kim söyledi?

Herkes biliyor... Bilirsin, ben seni severim,

Jiggs. Senin yerinde olsam, burada bir dakika bile durmaz kaçardım. Tabii, sen, yerinden bile kıpırdamayacaksın... Neyse, sana ciddi bir teklifim var. Dostlarımdan biri hususi bir polis dedektifi arıyor. Yüz bin dolar kadar ücret verecek. Yapılacak iş de gayet basit; Civarı kontrol etmek, fakat kimseye haber vermemek. Sen, bu işi kabul etmek ister miydin?

Jiggs, ani bir hiddetle:

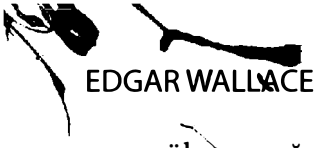
Sen o arkadaşına söyle, dedi. Beni bu şekilde susturamaz ve siz de susturamazsınız. Cebimde dolu iki silahım var. Bilirsin kullanmasını oldukça iyi bilirim.

Kerky:

Tıpkı sinemalardaki gangsterler gibi konuşuyorsun diyerek yerinden kalktı ve salonun öbür ucuna doğru yürüdü.

Jiggs, dışarı çıktığı zaman, halinden, biraz heyecanlı olduğu anlaşıyordu. Vestiyerden geçerken parlak elbiseler giyinmiş bir uşak dikkatini çekti, sol elinin kü-

EDGAR WALLACE

çük parmağında pırlanta bir yüzük parlıyordu.

Jiggs, belli etmeden uşağın hareketlerini incelemeye başladı. Adam kendisini görmemişti bile. Dış kapıda, da mavi elbiseli küçük bir Arap bekliyordu; o da Jiggs'in geçtiğinin farkında bile olmamıştı.

Amerikalı detektif, hafta içinde çok şeyler vuku bulacağını seziyordu. En çok hayret ettiği şey, İngiltere polis teşkilatının, hiç bir şeyden haberdar değilmiş gibi, görünmesini istemesi idi.

Bir taksiye atlayarak, oteline döndü. Yemekte, birkaç tanıdığına rastladı; hepsi de Bay Decadon'un ölümü hakkında konuşuyor fakat hiç biri, aldığı tehdit mektuplarından bahsetmiyordu.

Yemek esnasında Terry'den telefon geldi.

Seni görmek istiyorum. Odanda yalnızca konuşabilir miyiz? diye soruyordu.

Beş dakika sonra, asansöre binerek her ikisi de Jiggs'in odasına çıktılar.

Terry, cebinden bir kağıt çıkararak, Jiggs'e uzattı. Bu Bay Decadon'a gönderilen mektup büyüklüğünde, yeşil mürekkeple yazılmış bir mektuptu.

Jiggs, okumaya başladı.

Aziz dostum,

Teşkilatımız, emniyet ve rahatınızı sağlamakla emrinizdedir. İsteklerimiz, sizi düşmanlarınıza, hatta dostlarınıza karşı korumaktır. Bize itimat edecek olursa-

nız hiç kimseden size fenalık gelmeyecektir.

Korunmaya karar verdiğiniz takdirde, bu akşam saat sekiz ve sekiz buçuk arasında, yemek odanızın penceresinde bir mum yakınız. Üç güne kadar size döneceğiz 1000 sent karşılığında himayemize hak kazanmış ve yeniden rahatınıza kavuşmuş olacaksınız. Polise ihbarda bulunduğunuz veya teklifimizi kabul etmediğiniz takdirde, ölümden sizi hiç bir şey kurtaramayacaktır. Bu akşam mumu yaktıktan sonra, biz size telefon ederek, 1000 senti ne vasıta ile ödeyeceğinizi bildireceğiz.

Huzur ve mutluluk teşkilatı...

Jiggs:

Bu, yeşil mürekkeple basılmış, dedi. Demek her iki taraf birden, yani mavi ve yeşil taraflar aynı zamanda işe başlamış bulunuyorlar... Kime gönderilmiş, bu mektup?

Salaman isminde çok zengin bir adama.

Brook caddesinde oturuyor. Bu sabah, mektubu alır almaz bize ihbarda bulundu, biz de saat sekizde mumu yakmasını, telefon çaldığı zaman da göndereceğimiz memurun telefona cevap vereceğini, kendisine bildirdik.

Jiggs, dudaklarında acı bir tebessüm ile:

Onlar, polise haber verildiğini öğrenmişlerdir bile, dedi.

Terry:

Hayır, hayır! diye teminat verdi. Bu adam hem bekar, hem çok zengindir. Hiç kimseye bir şey söylemediğinden eminim.

Jiggs:

Dua edelim şu dakikada bile henüz öldürülmemiş olsun...

- 9 -

Leslie, ertesi gün işe biraz geç gitmişti. İhtiyarın ölümü kızın üzerinde büyük etki bırakmıştı. Ruh halinden de şikayetçiydi. Haftaya işine son vermeyi düşünüyordu. Olanlar Leslie'yi yormuştu. Aklına Terry den iş konusunda yardım almak geldi daha sonra bu düşünceden vazgeçti.

Evde hala polisler vardı. Polisler evi didik didik aramışlar fakat bir şey bulamamışlardı. Yapacak işte çoktu. Polislere anlatmaya çalıştı ama pekte başarılı olamadı görevlerine yoğunlaşmışlardı.

Hizmetçi Danes, Leslie'ye kahvaltısını getirdi. O da bu durumdan rahatsızdı.

Birlikte imzaladığımız vasiyetname hakkında, polisler beni fazla sıkıştırıyorlar, bayan dedi. İçinde ne yazılı olduğunu; bilmek istiyorlar.

Leslie, gülerek:

Bende bilmiyorum inan bana dedi. Fakat tuhaf . Biz, vasiyetnameyi imzaladıktan sonra, Bay Decadon kağıdı çekmecesine koyarak, kilitlemişti; hatırlıyorsunuz, değil mi? Sonra, siz gidince, bizi tekrar çağırarak, size bir miktar para bıraktığını fakat bunun, kanunen doğru

EDGAR WALLACE

olmadığını ve yeni bir vasiyetname daha hazırladığını söyledi. Bu yeni vasiyetnameyi de aşçı ile ben imzaladık. Kağıdı, çekmecesine yerleştirip kilitledikten sonra, anahtarını da cebine koydu. Halbuki polisler geldikleri zaman, çekmece açıldı... Buna çok şaşıyorum, doğrusu...

O kadar şaşma Danes! Belki, Bay Decadon, vasiyetnameyi, sonra bilmediğimiz başka bir yere kaldırmıştır.

Zaten, ben de, Bay Tanner'e öyle söyledim. Biraz evvel, telefon ederek, gelip gelmediğinizi sordu ve...

Tam o esnada, kapı açılarak, Bay Tanner içeri girdi; Leslie'yi nezaketle selamlayarak, uşağın dışarı çıkmasını bekledi.

Dün gece, başınızdan kötü bir olay geçmiş olduğunu duydum. Çok canım sıkıldı... Nasıl olduğunu öğrenebilir miyim?

Leslie, genç adama, başından geçenleri, birer birer anlattı. Fakat Terry'ye anlatırken duyduğu heyecanı bulamadı.

Tanner:

Size bir şey olmadığına çok memnun oldum dedi. İmzaladığınız vasiyetnameye gelince, içinde ne yazılı olduğunu veya paranın kime bırakıldığını bilmiyorsunuz, öyle mi?

Hayır! Fakat paranın, her halde size bırakılmış olacağını tahmin ediyorum.

Ben ise, bunun böyle olduğuna emin değilim...

Dayım beni o kadar sevmezdi... Nitekim ben de dayımı hiç bir zaman fazla sevmedim, diyebilirim... Ne diyecektim? Captain Allerman'ı gördünüz mü?

Leslie, ismi birdenbire hatırlayamadı.

Tanner:

Chicago polis şeflerinden, dedi. Çok zeki bir adam, fakat her nedense dayımı benim öldürdüğüme dair garip bir fikir edinmiş.

Tanner, kütüphaneye doğru giderek, kapıyı açtı ve odada araştırma ile meşgul polisleri görünce tekrar kapadı.

Leslie'ye dönerek:

Ne de olsa, Bayan Ranger, sizin yardımınıza ihtiyacım olacak, dedi. Sizden, dayımın dağınık dosya ve kitaplarını düzenlemenizi rica edeceğim. Bu iş, belki altı ay kadar sürebilir. Ondan sonra, size başka bir iş buluruz.

Uzun müddet, genç kıza, konuşmadan baktı ve alçak bir sesle:

Eğer bu esnada kaybolan vasiyetname elinize geçecek olursa okumadan, polise de haber vermeden, doğrudan doğruya bana vermek ister misiniz? diye ilave etti. Böyle yaptığınız takdirde, mükafat olarak size 50.000 lira vereceğim. Bu sizin hakkınızdır.

Fakat Bay Tanner...

Çok rica ederim, hiç itiraz etmeyiniz ve bu söylediklerimden Bay Weston'a bahsetmeyiniz. Siz, artık bun-

EDGAR WALLACE

dan sonra, benim katibem sayılırsınız. Her hususta size itimat etmek istiyorum.

Bunları söyledikten sonra, genç adam odadan dışarı çıktı. Leslie bir müddet Tanner'in çıktığı kapıya doğru baktı. Sonra kendini toparlayarak, Danes'i çağırmak için, zile bastı.

Posta kutusunu, dün akşam, saat kaçta boşalttınız?

Yedi buçukta, Bayan.

Bay Decadon'un kütüphanesinde bir posta kutusu vardı. Bay Tanner'in mektupları, hizmetçilerinki de dahil olmak üzere, tüm mektuplar burada toplanırdı. Böyle yapmalarına da bir hizmetçinin pulları çalması sebep olmuştu.

Danes, sözüne devamla:

Bay Decadon beni çağırarak kutudaki mektupların hepsini almamı emretti dedi.

Kutuda, kaç mektup vardı?

Biri büyük, dört beş tanesi de küçük, beş altı zarf vardı fakat kaç tane olduğunu tam olarak söyleyemeyeceğim.

Büyük zarfın üstü, el yazısı ile mi, yoksa daktilo ile mi yazılmıştı?

Bay Decadon'un kendi el yazısı ile Bayan. Hatta henüz kurumamış olduğu için, üfleyerek kurutmaya çalıştım. Adresi hatırlıyor musunuz? Danes, bir müddet düşündü.

Adresi değil ama ismi hatırlıyorum, dedi. Galiba, Bay Jerrington isminde birine gönderiliyor, hususi bir zarftı.

Esrar, artık çözülmüş demektir. Leslie:

Bay Tanner evde ise, bana çağırınız dedi.

Bir dakika sonra Bay Tanner aşağı inmiş bulunuyordu.

Biraz heyecanla:

Vasiyetnameyi mi buldunuz? diye sordu. Leslie, ilk defa olarak, genç adamı bu kadar heyecanlı görüyordu.

Evet! Bay Decadon postaya yollamış...

Ne?

Postaya mı dediniz?

Evet!

Dün akşam, saat yedi buçukta, Danes, posta kutusunu boşaltırken üzeri dayınızın el yazısı ile yazılmış, uzun bir zarf bulmuş. Yanılmıyorsa, avukatı Bay Jerrington'a hitaben imiş.

Sahi mi? Ben kendisini iyi tanırım. Çok teşekkür ederim, Bayan Ranger.

Tanner evden çıkınca, Leslie, meseleyi derhal polise haber vermediğine çok pişman oldu. Telefonu açarak, Terry'yi aradı, fakat yerinde yoktu.

- 10 -

Dostları, Bay George Jerrington'u sağlam yapılı hastalık nedir bilmez bir adam olarak tanırlardı. Buna rağmen, Bay Jerrington Bay Decadon'un ölümünden bir hafta kadar evvel, apandisitten ameliyat edilmek üzere, Londra'nın en mükemmel hasta nelerinden birinde yatmıştı.

O gün, kendisinde, özel yazılarını okuyabilecek kadar kuvvet bulduğundan, Lincoln's Inn Fields'deki katibine telefon ettirerek, en acele ve mühim mektuplarının hastaneye yollanmasını istemişti.

Bay Jerrington'un ortağı, katibine:

Bana kalırsa, bu mektupları kendisine bizzat siz getirseniz daha iyi olur dedi. Hem, bir saat evvel bu-raya gelenin kim, olduğunu, biliyor musunuz?

Bay Decadon'un yeğeni, Bay Edwin Tanner.

Ya o mu idi? Ne talihli adam! Bay Decadon, vasiyet namesini yazamadan ölmüş, öyle mi?

Bilmiyorum, galiba.

Bay Tanner ne istiyordu?

Dayısının ölümü üzerine ortaya çıkan hukuki durum hakkında görüşmeye gelmiş. Bay Jerrington'un hasta olduğunu söyleyerek, onun yerine sizi görmek isteyip istemediğini sordum. İyileşmesine intizar edeceğini söyledi zaten, Bay Jerrington'a, bu hususta bir de mektup yollamış. Bay Jerrington'a gelen bütün mektupları bugün kendisine hastaneye götüreceğimi söyledim.

Bay Jerrington'un yattığı hastane Putney'de idi. Katip, Smithwick Gould, birikmiş muhaberatı alarak, so-kağa çıktı ve otobüse atladı. Saat 18 sularında idi... Vakit o kadar geç olmamakla beraber, gökyüzü hayli kararmıştı. Küme küme biriken siyah bulutlar, yakında yağmur yağacağına işaret ediyordu. Bütün otomobil-ler ışıklarını yakmışlardı.

Katip, otobüsten inip, hastanenin bulunduğu tepeye doğru tırmanmaya hazırlanırken, birdenbire, önünde bir otomobil durdu ve içinden bir adam atlayarak, karşısına dikildi:

Jerrington'dan mı geliyorsun? diye sordu.

Katip, adamın yabancı bir şive ile konuştuğunun farkına varmıştı. Karanlıkta yüzünü görememiş fakat etekleri yerlere kadar uzanan bir yağmurluk giydiğini ve yakasını da gözlerine kadar kaldırdığını adama-kıllı fark etti

Evet, Jerrington'dan geliyorum.

O halde, elindeki çantayı bana ver.

Katip, aynı zamanda, karşısındaki adamın elinde, otomatik bir tabanca tuttuğunu da görmüş oldu-ğundan kısa bir direnişten sonra, çantayı vermek zorunda kaldı. Adam derhal otomobile binerek, uzaklaştı. Fakat ne çare ki, katip otomobilin numarasına dikkat edememişti.

Polis, bir müddet sonra, Barnes Common Wa, Grosvenor meydanından çalınmış, terkedilmiş bir otomobil buldu.

Bu hadise, merkeze haber verildiği zaman, Terry orada değildi. Biraz evvel, Leslie telefon ederek, vasiyetnamenin nerede bulunduğunu haber vermişti.

Genç kız, telefonda:

Keşke daha önce size haber verseydim diye hayıflanmıştı. Bundan dolayı kendimi hiç affedemeyece-ğim diyordu.

Üzülmeysin! Ne yapalım, sağlık olsun. Ben, şimdi, hemen, Jerrington'a telefon ederim.

Fakat telefon ettiğinde, yazıhanede kimseler kalmamıştı. Saat, tam 5 dedi mi, Jerrington'lar mesailerini sonlandırıyorlardı. Bunun yerine, Terry, yarıda kalan soruşturmayı tamamlamak için, Salaman'ın muhteşem evine gitmiş hadiseyi de orada haber almıştı, önce pek ehemmiyet vermemiş, fakat çantası çalınan adamın avukatın katibi olduğunu öğrenince telefondaki memura:

Hadiseyi olduğu gibi başından anlatınız dedi.

Soruşturma raporu, burada, yanımda duruyor.

dediğine göre, Bay Jerrington hastahane de imiş. Apan-
disitten ameliyat edildiği için, bir müddetten beri mu-
haberatına bakamıyormuş. Bundan dolayı, mek-tupları
da, açılmadan, yazıhanesinde birikmiş. Bu sabah, has-
taneden, yazıhanesine telefon ettirerek kendini daha iyi
hissettiğini ve biriken mektuplarının bir adam ile hasta-
neye yollanmasını istemiş. Bay Jerrington'un katibi, Bay
Smithwick Gould, mektupları çantasına yerleştirerek,
yola çıkmış...

ve sonra da, yolda soyulmuş, öyle mi? Mü-
kemmell! Pekala! Öyle ise, siz, ben gelinceye kadar lazım
olan şeyleri hazırlayın ve bilhassa katibi de görmek iste-
diğimi unutmayın.

Terry, telefonda n ayrılıp, Salaman'ın salonuna
girdiği zaman, telefon tekrar çaldı.

Salonun tavanı siyah, perdeleri mor, yerdeki halı
ise süt gibi beyazdı. Yalnız şamdanların içindeki ye-şil
mumlar, adeta göz alıyor, yumuşak ve rahat divanlar de-
koru daha fazla süslüyordu. Telefon bile, eşyaya uyacak
hususı bir modelde idi. Bütün bu ihtişama rağmen, Terry
evi gene beğenmemiş, hele zayıf, sarı be-nizli ev sahibini
hiç sevmemişti.

Bu defa telefon'u Salaman açtı.

Terry, yanında durmuş dinliyordu.

Evet! Şamdanı, misafir odasının penceresine daha
biraz evvel koydum...

Gördünüz, değil mi?

Pekala! Sizi nerede bulayım istiyorsunuz?

Park Lane’de mi?

Evet! Marble Archden yirmi adım daha yukarıda...

Pekala! Yakasında kırmızı çiçek olan bir adam gelecek ve ben ona paketi vereceğim...

Evet! Gayet tabii...

Anlıyorum... Pekiyi!

Telefonu kapadı ve Terry’ye doğru dönerek, sevinçle, yakaladık! dedi.

Fakat Terry, bundan henüz o kadar emin değildi.

Ertesi sabah, Leslie, yazıhanesine girdiği zaman, polisleri görememişti. Memurlar, soruşturmalarını tamamlayarak girmişlerdi. Bununla beraber Leslie’nin gene de içi rahat değildi. Her dakika, herkes tarafından sorguya çekilmesini ve cevabı müşkül suallerin sorulmasına isyan ediyordu.

İhtiyar adamın bütün evrakı, dosyaları düzenleyecekti.

Leslie, bu işe başlayalı henüz yarım, saat olmamış idi ki, odaya, ansızın, Tanner girerek:

Bir haber var mı? diye sordu.

Genç kız:

Eğer vasiyetnameyi soruyorsanız, Jerrington’a

gönderilmiş olduğunu size dün söylemiştim dedi.

Gidip bakacaktınız, ne oldu?

Gittim. Fakat avukat ameliyat olmuş hastanede yatıyormuş. Bu yüzden, kendisini göremedim. Bu sa-bah gazetelerde, Bay Jerrington'a mektuplarını götüreren katinin yolda soyulduğunu okudum.

Leslie, heyecanından kekeleyerek:

Vah, vah! Ne talihsizlik diyebildi.

Evet! Hakikaten çok büyük bir talihsizlik... Fakat son zamanlarda, bu memlekette buna benzer o ka-dar çok hadiseler vuku bulmaya başladı ki, İngiltere'yi adeta tanıyamaz oldum.

Tam bu esnada, hafifçe kapı çalındı.

Eddie:

Galiba, dostunuz Terry geldi dedi. Ve uşağı çağı-rarak: Eğer Bay Weston ise buraya alınız diye emir verdi. Bu sabah, geleceğini telefonla bildirmişti. Neyse ki o da, Captain Allerman gibi hakkımda kötü düşü-nen biri de-ğildir.

İçeri giren dedektife, başı ile samimi bir selam ve-rerek hoş geldiniz dedi.

Günaydın.

Gelen Terry idi, fakat gayet resmi ve ciddi bir hali vardı. Leslie'yi de hafifçe selamladı.

Eddie:

Biz de, tam şimdi, Bay Jerrington olayını konuşuyorduk diye söze başladı. Terry:

Ben de zaten aynı şeyi konuşmaya geldim diye cevap verdi. Ne kadar kusursuz bir soygunculuk olayı değil mi?

Tanner, alnını tutarak, hafifçe kaşlarını çatı. Terry, genç adama hitaben:

Dün, öğleden sonra, Jerrington'lara gittiniz mi? diye sordu.

Evet! Bay Jerrington, bildiğiniz gibi, dayımın avukatı idi. Dolayısıyla benim de avukatım sayılır. Kendisiyle görüşecek pek çok işlerim vardı. Bilhassa, Oklahoma eyaletinde, Tacan'da bir gaz kuyusu meselesi hakkında fikrini almak istiyordum. Ve Leslie'ye dönerek: Siz bu meseleyi biliyor muydunuz? diye sordu.

Kız:

Hayır, Bay Decadon'un hususi işlerine dair fazla bir bilgim yok. diye cevap verdi.

Fakat mesele çok önemlidir. Acaba, şahiden Tacan diye bir yer var mıdır, çok merak ediyorum?

Terry:

Şimdilik bu mesele pek o kadar mühim değil, kanaatindeyim dedi ve asıl o zaman, Eddie Tanner'i ha-kiki şahsiyetinde gördü. Genç adamın, gözleri adeta cam gibi parlıyordu. Fakat hiddet ve kinden eser yoktu. Bilakis,

EDGAR WALLACE

şimdiye kadar hiç kimsede görülmedik öldürücü bir tesir vardı.

Belki sizce olabilir, fakat mesele benim için çok mühimdir dedi.

Leslie, iki adamın, belli etmemeye gayret ettikleri, gizli düşmanlığın arasında kalmış ne yapacağını şaşırmıştı.

Müsaade ederseniz, Tacan'ın nerede olduğunu ben size şimdi hemen bulayım, Bay Tanner dedi. İçeride çok ayrıntılı bir atlasımız var.

Ve hemen kütüphaneye koşarak, raftaki atlası indirdi. Kitabı açar açmaz içinden yere bir kağıt düştü. Kız, eğilip yerden kağıdı aldığı zaman, hafif bir çılgılık kopardı ve deli gibi yandaki odaya koşarak: Bakınız! Diye bağırdı. İşte vasiyetnameyi buldum. Terry, kağıdı derhal kızın elinden kaparak: Nerede buldunuz? Diye sordu. Orada, içerde... Atlasın içindeymiş. Terry, kağıdı bir nefeste okudu.

Ben, John Decadon.

Bunu son vasiyetnamem olarak yazıyorum, öldükten sonra, servetimi, kız kardeşim Elisabeth Decadon'un oğlu Edwin Tanner'e bırakıyorum, layıkıyla kullanmasını bilir.

Altında, Bay Decadon'nın kocaman imzası, daha altında, üç şahidin isim, adres ve meşguliyeti yazılıydı.

Terry, gözlerini Eddie'nin üzerinden ayırmayarak kağıdı katladı.

Ne güzel bir tesadüf! Tam bu sırada Bayan Ranger atlasta bir isim aramak istesin... Her ne hal ise! El-bet, siz bu vasiyetnameyi avukatınıza göstermek isteyeceksiniz diyerek kağıdı Eddie'ye uzattı. Ve Sizi tebrik ederim, Bay Tanner diye ilave etti. Şimdi görüyorum iki, bu kadar güzel bir vasiyetnameyi ortadan kaldır-maya hakikaten lüzum yokmuş. Buna, siz de hayret ettiniz, değil mi?

Tanner, cevap vermedi.

Efendisini odadan çıkarken gören Danes, genç adamın o gün her nedense pek neşeli olduğuna hükmetmişti.

- 11 -

Scotland Yard'da ertesi gün polis şefleri tekrar toplantı yaptı. Herkes düşüncelerini söylüyor. Gerçeğin ne olduğunu kimse anlamak istemiyordu. Sadece Jiggs emindi ve kararlıydı.

Jiggs:

Anlayacaksınız, diyordu. Ne müthiş haydut olduklarını pek yakında, daha iyi anlayacaksınız. Buraları bu gece ele geçireceğinizi umuyorsanız yanılıyorsunuz... Parayı almağa gönderecekleri adam da ellerinde alelade bir aletten başka bir şey değil. Yakalayacak bile olsanız, gene çete hakkında bir şey öğrenemeyeceksiniz.

Şefler arasında Tetley diye biri vardı. Jiggs bu adamdan pek hoşlanmıyordu. Minyon tipli, pis bıyıklı, yağlı saçlı olan bu adamı zaten kimse sevmezdi.

Tetley:

Sayın Jiggs, siz gangsterler ile mücadeleyi çok iyi biliyorsunuz. Bu konuda deneyimlisiniz. Evin güvenliği bana ait. Bu konuda bana tavsiyeleriniz nelerdir.

Jiggs:

EDGAR WALLACE

Çok basit dedi, Salaman adlı şahsı şuan hapse sokmak, bu şekilde adamın ölümünü engelleyebiliriz.

Tetley:

Siz illaki birilerinin öleceğini düşünüyorsunuz. Ev için yirmi kadar polis ayarladım. Elimden daha da fazla bir şey gelemes.

Bu durumda polisler Salaman'a yaklaşmamalılar.

Tetley güzel bir plan yapmıştı. Adamlarını satıcı, amele, ekmekçi ve gazeteci kıyafetlerine sokarak, akşama doğru evi gözetlemeye gönderdi.

Terry, Scotland Yard'da, bunları son bir kere teftiş ederken:

Çok dikkat ediniz diye tembihte bulundu. İşiniz, zannettiğinizden daha önemlidir. Parayı almaya gelen adam, yaklaşırken, hepiniz üzerine atılacak ve ne suretle olursa olsun, adamı etkisiz hale getireceksiniz... Biraz ötede, bir polis arabası sizi bekleyecek. Adamı içine tıkar, doğruca buraya yollarsınız. Mücadeleden ve silahlarınızı kullanmaktan çekinmeyin.

Terry ve Jiggs, birlikte, Park Lane'in bir köşesine giderek, neticeyi beklemeye başladılar.

Salaman tam vaktinde otomobili ile geldi ve kaldırımın kenarında, arabadan inerek, etrafına bakındı. Sokakta kıyafet değiştirmiş polis memurlarından başka pek az insan vardı.

Jiggs, birdenbire yavaş sesle, Terry'ye:

İşte geliyor diye işaret etti.

Yakasında, al bir çiçek olan, orta yaşlı bir adam, Picadilly istikametinden doğru ilerliyordu. Durup saatine baktı, sonra yoluna devam ederek, Salaman'ın hizasını biraz geçip, telefonda tarif edilen yere gelip durdu. Bu sefer, Salaman ona doğru yürüdü. Adam, hafifçe elini şapkasına götürerek, selam verdi ve bir şey sordu. Salaman, cebinden para zarfını çıkarıp, uzattı. Tam bu sırada, polisler birden, ikisinin de etrafını sardılar, fakat ani olarak, nereden geldiği anlaşılmayan bir makineli tüfek ateş etmeye başladı. Çiçekli adam ve Salaman birbiri ardına yere düştüler. İki tane de polis memuru vurulmuştu.

Jiggs:

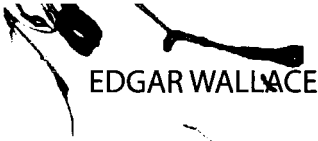
Ateş karşiki evden geliyor diye bağırdı. Terry ile birlikte evin kapısına doğru koştu. Kapıyı açınız! Polis! diye haykırdı.

Derhal asansöre atlayarak, silah sesinin geldiği kata doğru fırladılar. Burası boş bir daire idi ve içinde kimseler yoktu. Caddeye bakan odanın penceresi açıktı. Odanın orta yerinde, namlusundan hala barut dumanı çıkan makineli bir tüfek yatıyordu.

Terry, kıyafet değiştirmiş bir polis olan asansör memuruna doğru baktı ve kimsenin eve girip girmediğini sordu. Cevap olarak, son günlerde boş katı tutmak için birçok kiracıların müracaat etmiş olduğunu öğrendi.

Evin her tarafını araştıran memurlar, arka tarafta, bir yangın merdiveninden başka bir şey bulamadılar. Haydutlar, her halde buradan kaçmış olacaktı.

EDGAR WALLACE

Caddede büyük bir kalabalık toplanmıştı. Can-kurtaran otomobilleri gelmiş, ölü ve yaralıları topluyordu, iki, atlı polis, olayları merakla izleyen seyircileri da-ğıtmağa uğraşıyordu.

Terry, Tetley'i çağırttı. Polis şefinin yüzü bembeyaz kesilmiş, eli ayağı zangır zangır titriyordu. Heyecanlı bir sesle:

Salaman ve çiçekli adam ikisi de öldü, üstelik en iyi memurlarımızdan kaybımız var. Ben canımı zorla kurtarabildim diye kekeledi.

Jiggs:

Eğer caddede olmuş olsaydınız onu da kurtaramayacaktınız diye cevap verdi. Neden yerinizde kalmayıp bizim tarafımıza geçtiniz? Sebebini öğrenebilir miyim?

Tetley, Amerikalının yüzüne hiddetle baktı, fakat cevap vermedi.

Son yaralı otomobili de gitmiş, cadde boşalmaya başlamıştı. Polis memurları yerdeki kan izlerini temizlemekle meşgul idiler.

Jiggs, kendi kendine:

Bu, kediye ciğer emanet etmek gibi bir şey oldu diye düşündü. Bakalım daha neler göreceğiz.

Polis arabasına binip merkeze doğru yola çıktılar. Terry olanlar için üzgündü. Böyle hain bir planı kimin yaptığını düşünüyordu.

Makineli tüfek hiç bir ipucu vermemişti. Amerikalı malı ve Jiggs'in ifadesine göre, gangsterlerin en çok kullandıkları bir tiptendi.

Yeşil taraf yapacağını yaptı, demektir. şimdi sıra gene mavilerde, Terry hayretle:

Yani, iki gangster grubu mu var demek istiyorsun, öyle mi? diye sordu.

Evet! Mavililer, Bay Decadon'u haklayanlar. Fakat Yeşilliler daha akıllı gibi... Bunlarla uğraşmak, eğlenceli olduğu nispette heyecanlı da olacağa benziyor. Umarım, neticeyi görecek kadar yaşarız.

- 12 -

Makineli tüfeğin olduğu binayı polis tekrar araştırmaya başladı. Fakat hiçbir ipucu bulamadılar. Önceden bir borsa tellalı ikamet etmiş olan bu katta, şimdi bir emlak acentesi oturmaktaydı. Son günlerde, tellal boş katı, birçok kiracıya gezdirmiş ve en son gezenler, olay günü sabahı, bir kadın ile bir erkek olmuştu.

Jiggs:

Bunlar evi gezerken, evin kapısı açık kalmış olacağı için buradan her hangi bir kimse girmiş olabilir, dedi.

Apartman kapıcısı, Habeşi bir adamın elinde, ağır bir bavul ile içeri girdiğini ve kiracılar apartmanı gezmekte iken yukarı kata çıktığını gördüğünü söyledi; lakin sonra tekrar aşağı inip inmediğini bir türlü hatırlayamıyordu.

Jiggs:

Tamam dedi. O halde mesele anlaşılıyor. Kadın ile erkek daireyi gezerlerken birisi asansör ile yukarı çıkmış ve kimseye görünmeden bir yere saklanmış olacak... Asansörle çıkmak, merdivenle çıkmaktan her hususta

hem daha kolay hem daha emindir.

Londra insanları artık iyiden iyiye korkmaya başlamıştı.

Uzmanlar, makineli tüfeği uzun uzadıya inceledikleri halde hiç bir netice elde edememişlerdi. Yalnız Terry Weston, vaka mahallini son bir kere daha gözden geçirdiği sırada, Parkın etrafındaki demir parmaklıklardan ikisinin, yukarıdan aşağıya kadar, beyaza boyanmış olduğunu fark etti. Her halde, haydutlara hedef teşkil etmek için boyanmış fakat o dakikaya kadar kimse bunun farkına varmamıştı.

Jiggs, kendi kendine:

Yazıklar olsun diye söylendi. Bunu neden önce görmedik. Hatta Salaman bu tarafa doğru gelirken bile farkına varmadık. Burası bir nişangah vazifesi gördüğü için makineli tüfeklerini buraya göre ayarlamış olmalılar.

Şimdi mesele gazetelere intikal etmişti. Megaphone gazetesinin neşrettiği bir makalede diyordu ki: Scotland Yard'ın, bu tehdit mektubu üzerine, ne gibi tedbirler almayı düşündüğünü! Bilmiyoruz. Dolayısıyla bu olayı henüz araştırarak durumda da bulunmuyoruz. Şimdilik, sadece, bu soğukkanlı, makineli tüfekli haydutların, bir daha, bu gibi tüyler ürpertici cinayetler yapmalarına mani olmanın, polisin en başta gelen görevleri olduğunu kendilerine hatırlatmak isteriz.

Terry ertesi gün beklemediği bir telefon aldı. Arayan Tanner'di ve özel bir konuda görüşmek istediğini belirtti. Merkeze gelemeyeceğini belirtip Terry'i evine çağırdı.

Eve gittiğinde Tanner’i dayısının koltuğunda sigara içerken buldu. Halbuki iki gün bile olmamıştı dayısı öleli. Masanın üzerine kahve ve gazete dikkatini çekti.

Tanner:

Gazetede ki iri puntolu yazıyı işaret ederek: Doğrusu, Scotland Yard için, oldukça fena bir propaganda diye söze başladı.

Benimle gazete makaleleri hakkında mı konuşacaksınız? Hayır! Başka bir mesele hakkında... Yarım saate kadar buraya Bayan Ranger gelecek ve kendisine, işine son verdiğimi bildireceğim.

Bir müddet, cevap bekliyormuş gibi durdu, sonra Terry’nin bir şey söylemediğini görerek sözüne devam etti:

Kendi kendime, bu meseleyi çok düşündüm ve doğrusu, burada daha fazla kalmasını biraz tehlikeli buldum, öyle ya, dayımı öldürdükten bir kaç saat sonra, haydutlar, onu da alıp götürdüler. Günün birinde, beni de yakalamayacakları ne malum! Sizin, Bayan Ranger’in samimi arkadaşı olduğunuzu bildiğim için, bu hususta bana yardım etmenizi rica edeceğim.

Ne gibi bir yardım?

Biliyorsunuz ki, şimdiki halde, Bayan Ranger telefonsuz ucuz bir evde oturuyor. Bilmem, bu ne dereceye kadar doğrudur... Dolayısıyla, kibar bir muhit olan, West End’e taşınması için kendisine mahsus bir apartman kiralamayı teklif edeceğim. Tabi ki, böyle bir fikre yekten itiraz edecektir. Hele dairesini dizmeyi de teklif ettiğimi

EDGAR WALLACE

duyacak olursa daha da çok kızacaktır.

Bu kadar zahmete neden katlanıyorsunuz?

Çünkü bu genç kıza karşı büyük bir itimadım var ve hiç bir suretle tehlikeye maruz kalmasını istemiyorum. Daha doğrusu, beni tanıdığından dolayı karşılaşacağı her hangi bir zorluğu önlemeyi kendime bir vazife biliyorum.

Pekala! Benim bu hususta ne yapmamı istiyorsunuz?

Çok basit! Sadece, bu dediklerimi kendisine kabul ettirmeye yardım edeceksiniz.

Maalesef, benim Bayan Ranger üzerinde bir tesirim olabileceğini hiç zannetmiyorum.

Tanner manalı bir tarzda gülerek:

Tahmin ettiğinizden çok daha fazla nüfuz sahibi olduğunuzu gayet iyi biliyorum... Teklifimi kabul ediyor musunuz?

Biraz düşüneyim.

Yarım saat sonra, Bayan Ranger, işine geldiği zaman, Bay Tanner'i yazı masası üzerinde oturmuş buldu.

Tanner gözleriyle kızı süzdükten sonra:

Bugün serbestsiniz, gidebilirsiniz dedi.

Niçin, yapacak iş kalmadı mı? Yoksa artık beni hizmetinizde istemiyor musunuz?

Bilakis, yapacak çok iş var. Fakat burada benim emrimde çalışmanızın, sizin için çok tehlikeli olacağından korkuyorum diyerek, biraz evvel Terry'ye söylediklerini genç kıza da anlattı.

Bay Weston'u bu sabah, bu mesele için buraya çağırdım ve kendisinden, bu hususta sizi ikna çalışmasına rica ettim.

Fakat ben...

Teklifime kızmadığınız için size teşekkür ederim, Bayan Ranger. Zaten kızamazdınız da, size 50.000 lira borcum olduğunu unutmayın.

Bana elli bin lira borcunuz mu var?

Leslie, vasiyetname bulunduğu takdirde, Tanner'in vereceği mükafat hakkında, aralarındaki anlaşmayı tamamiyle unutmuştu.

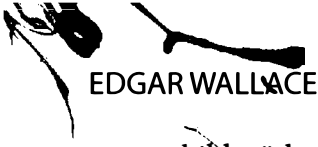
Şimdilik, henüz bu elli bin lirayı size ödeyecek kadar param yok. Fakat dayımın mirası elime geçer geçmez vadimi yerine getireceğimden emin olabilirsiniz.

Leslie, sesinde ciddi bir mana ile:

Bay Tanner dedi. Bay Weston ve ben, vasiyetnameyi, raftaki Atlasın içine sizin koyduğunuzu tahmin ediyoruz. Şu halde, siz, onu bizden evvel buldunuz demektir ve...

Hayır, çok yanlış düşünüyorsunuz! Her neyse, ben, bugün size, dayımın, vasiyetnamesinde size verilmesini istediği yalnız 1000 İngiliz lirasını vermekle yetineceğim. Anlaşma kısmını da, biraz evvel teklif ettiğim

EDGAR WALLACE

şekilde, ödememe müsaade etmenizi rica ediyorum.

Genç kız, başını salladı.

Bakın! Ben 1000 lirayı da unutmuştum. Bu kadar çok para benim için bir servet demektir. Pekala, Bay Tanner!

O halde annemin eşyasını, da alarak, Londra'nın kibar muhitinde bir apartmana taşınacağım. Zaten böyle yapmayı ben de çoktan düşünmektaydım... Size de, çok teşekkür ederim.

Tanner genç kıza, çalışmış olduğu haftanın ücretini, bir misli fazlasıyla ödedi. Bir saat sonra, Leslie, yeni bir eve taşınmak üzere hazırlıklarına başlamış bulunuyordu.

- 13 -

Terry ertesi gün merkezde olacak olan gizli toplantı için hızla evinden çıktı. Toplantı müdürü eski bir polis ve tecrübeliydi. İsmi Sir Jonathan Groosie idi. Genel olarak sinirli ve tehditkar konuşurdu. Uzun masanın başında oturmuş heyecanla anlatmaya başladı.

Arkadaşlar! Mesele çok ciddi! Dünyanın en mükemmel polis teşkilatı, bir avuç gangsterin karşısında adeta aciz kalıyor.

Polis müdürü Wembury:

Evet, doğru, lakin ne yapabiliriz? diye sordu.

Reis:

Tetley, son defa büyük bir özveri ve çalışkanlık göstererek, icap eden bütün tedbirleri aldı diye sözüne devam etti. Kendisini örnek almalısınız.

Tetley:

Ben, sadece vazifemi yaptım.

Tetley'in bu toplantıda bulunmaya hakkı olmadığı halde, Reis tarafından çok sevildiğini bilen Wembury hazır bulunmasında ısrar etmişti.

EDGAR WALLACE

Tetley, sözüne devam etti:

Eleştiri olsun diye söylemiyorum diye söze başladı ve Jiggs'e bakarak, ilave etti: Bazen lüzumsuz müdahaleler oluyor. Londra'da, Amerikan vari metotlar fayda vermez.

Terry, birden, büyük bir asabiyetle.

Ne müdahalesinden bahsetmek istiyorsunuz? diye atıldı. Bay Jiggs, iktidarı dahilinde bulunan her...

Reis, Terry'nin sözünü keserek:

Tartışma istemiyorum dedi. Biz, burada, bu kanlı hadiselerin tekrarına mani olacak bir çare aramak için toplanmış bulunuyoruz. Tetley'in teklif ettiği planın yerinde olduğu kanaatindeyim.

Terry ile Polis Müdürü, birbirlerine bakiştılar. Tetley'in bir plan teklif ettiğinden haberleri yoktu.

Wembury, boğuk bir sesle:

Teklif edilen plan neymiş? diye sordu.

Sir Jonathan:

Bay Tetley canilerin kim olduğunu haber veren veya yakalanmalarına yardım edenlere büyük mükafat verileceğinin ilan edilmesini teklif ediyor dedi.

Wembury:

Bu çok güzel bir fikir ama bir işe yarayabileceğini hiç ummuyorum diye cevap verdi. Yakında, Londra so-

kaklarında para vermeyenler öldürülecektir! diye ilanlar asılmayacağı ne malum?

Reis:

Bu sabah, birisi daha tehdit mektubu almış... Mektup cebimde duruyor. dedi. Ve elini cebine atarak, katlanmış bir kağıt çıkardı.

Terry, bir bakışta, mektubun mavi renk mürekkeple yazılmış olduğunu fark etti.

Bu mektup bir dostuma, daha doğrusu, dostumun yeğenine gelmiş diye sözüne devam etti. Fakat isminin söylenmesini, hatta polisin bile bilmesini arzu etmiyor.

Terry, hayretle ihtiyar Reise baktı.

Yani, bu mektubu alanın kim olduğunu bize söylemeyeceksiniz, öyle mi? diye sordu.

Hayır! Yalnız size değil, hiç kimseye söylemeyeceğim. Bu sabah telefonda konuştuğum kişiye bu hususta söz verdim.

Jiggs:

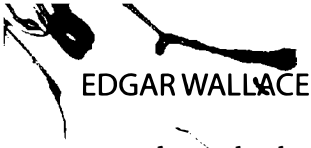
Soru sırasında da, kim olduğu açıklanmayacak mı? diye tekrar sordu. Reis:

Soru yapılmayacak diye kesti. Eğer polis, vazifesini layıkıyla başaracak ve...

Bu sefer, Wembury, Reisin sözünü keserek:

Ne demek istediğinizi anlayamıyorum dedi. Teh-

EDGAR WALLACE

dit mektubu alan her şahıs himayemize muhtaç bulunuyor demektir. Eğer, bunun ,kim olduğunu bilmezsek, kendisini korumamıza nasıl imkan olabilir? Dolayısıyla, tehdit mektubu aldığını söylediğiniz bu adamında, kim olduğunu ve nerede oturduğunu bilmemiz gerekir.

Reis, sert ve soğuk tavır takınarak:

Bu hususta, kimsenin lüzumsuz yere ısrar etmesini istemiyorum diye ihtarda bulundu. Ve neticede merkeze bir rapor yollamaya karar vererek o günkü konferansı dağıttı.

Bu ilk toplantıyı takiben, polis müdürünün odasında hususi bir toplantı daha yapıldı.

Wembury:

Merkeze gönderilecek raporu, daha evvelinden görmemiz gerekiyor. İhtiyar Reis, bana, adeta çıldırıyor gibi geldi. Ben şimdi, hemen İç İşleri Bakanlığına giderek, Bakanı görüp, bu mesele hakkında kendisiyle icap ettiği şekilde görüşeceğim, dediği halde, gitmedi. Zaten Bakan da Londra'da değildi. Fakat gittiği yerden, Londra'ya doğru hareket etmişti. Wembury, daha evvel, bir kere daha Reis ile istişare etmek istedi ise de, Reis, bu görüşmeyi reddetti.

O gün akşam, saat dörtte çıkan Londra gazeteleri, Reisin, kulübünde, öğle yemeği esnasında, kaleme aldığı resmi bir raporu neşrettiler. Scotland Yard'ın en değerli belgelerinden biri olarak kalacak olan bu raporda aynen şöyle diyordu:

Bu hafta zarfında, Londra polis teşkilatının gözü

önünde, iki mühim cinayet işlenmiş bulunuyor. Caniler, peşinen tehdit mektubu yolladıkları kimseleri istedikleri parayı vermeyince öldürüyorlar. Marble Arch'da katledilen Bay Salaman, bu cinayetlerin ikinci kurbanıdır. Mektupları yazanlar, her hangi ve ne şekilde olursa olsun, polise haber verildiği takdirde, cezasının ölüm olacağını söyleyerek tehditlerde bulunmaktan çekinmiyorlar. Buna rağmen, tehdit mektubu alan kimselerin, polisi haberdar etmelerini, Scotland Yard ısrarla talep eder. Bu kimseler, isimlerinin gizli tutulmasını arzu ettikleri takdirde arzularının yerine getirileceğinden emin olabilirler. Yani isim ve adreslerini, polis müdürlüğünden başka kimse bilmeyecektir. Bir yandan bu gibi önceden tasarlanmış olağan cinayetlere karşı mücadele ederken bir yandan da tehditlere devam edileceğini göz önünde tutmak gerektir. Dolayısıyla, Londra polis müdürlüğü maalesef, hal-ka bu hususta tam bir garanti verecek durumda değildir. Sadece, herkesin hakkını ve şahsını, kanun tanımayan bu kana susamış haydutlara karşı elinden geldiği kadar koruyacağını belirtir.

Sir Jonathan Groussie

Jiggs, gazeteyi okur okumaz, doğru polis müdürünün odasına koştu. Terry de orada idi. Bunu okudunuz mu? diyerek, gazeteyi masanın üzerine koydu.

Wembury, makaleyi baştan aşağı kadar dikkatle okuduktan sonra, hayretinden ağzı açık kaldı.

Bu da ne demek oluyor? diye sordu.

Ne mi demek? Tehdit mektubu alan kimselerin hayatlarının tehlikede olduğunu ve bu hususta Scotland Yard'ın elinden bir şey gelmediğine dair Reisin aleni iti-

rafi.

Wembury, gazeteyi alarak, Reisin odasına gitti. Fakat tam bu esnada, Reisi, Tetley ile birlikte odasından çıkıyor buldu. Müdür elindeki gazeteyi göstererek:

Bunu, matbaaya siz mi gönderdiniz? diye sordu.

Reis, gözlüklerini takarak, yazıyı baştan sonuna kadar okudu. Polis Müdürü, sabırsızlıktan yerinde duramıyordu.

Evet, ben gönderdim, ne olmuş? diye cevap verdi.

O halde, ben, şimdi hemen, bu gazeteyi İç İşleri Bakanlığına götüreceğim. Siz, katillere, suçlarını yapmaları için adeta izin veriyorsunuz ve bununla da, polis teşkilatının halkı himayeden aciz olduğunu ilan ediyorsunuz.

Tam o sırada, Reisin odasındaki telefon çaldı. Reis, Tetley'e, gidip telefona bakmasını söyledikten sonra, Wembury'ye dönerek:

Böyle bir hareketinizi amirinize karşı itaatsizlik sayarım. Hakkınızda en yüksek makamlara şikayette bulunacağım dedi.

O zamana kadar, Tetley kapıda göründü ve Reise, sizi telefondan istiyorlar dedi.

Reis, telefonda uzun boylu konuşmadı. Dışarıdan arada bir... Evet, efendim! Peki efendim! dediği duyuluyordu. Odadan çıktığı zaman yüzünde kan kalmamıştı.

Şimdi, İç İşleri Bakanlığına gidiyorum. Sizinle

daha sonra konuşuruz diyerek çıktı. Fakat sonra da konuşma imkanı olmadı. Reis, İç İşleri Bakanının odasına girdikten on dakika sonra çıkmış ve gece gazeteleri fazla ayrıntı vermeden, o gün kovulduğunu bildirmişlerdi.

Terry:

Adama istifa edecek vakit bile bırakmadılar diyecek oldu.

Jiggs:

Ne diye istifa ettireceklermiş diye bağırdı. Bu kadar rezaletten sonra...

İkisi de Tettry'nin yazı odasında idiler. Terry ani olarak, sabahleyin Tanner ile konuştuklarını hatırlayarak, bunları Jiggs'e de anlattı.

Jiggs:

Dürüst ve samimi bir teklife benziyor dedi. Bu da, Tanner'in dürüstlüğünü gösterir.

Terry başını salladı.

Dayısını, Tanner'ın öldürmüş olması ihtimaline bir türlü inanasım gelmiyor dedi.

Jiggs ilgisiz bir tavırla:

Sizler bunu anlayamazsınız diye cevap verdi. Siz, onların ne soğukkanlı caniler olduklarını bilemezsiniz. Onların öldürme tarzı böyledir işte... Heyecan, merhamet, nefret ve sempati namına bir şey yoktur. Chicago'daki kasapların domuz boğazladıkları gibi, bunlar da

insan öldürürler. Domuz öldürebilmek için, biçare hayvanlardan nefret etmeye gerek yoktur, sadece öyle gerektiği için boğazlan kesilir, o kadar... Bay Decadon'un yaşlı veya Tanner'ın dayısı olması, Tanner ve onun gibiler için, hiç bir sebep teşkil etmez... İnsan öldürmek, onlara kravat takmak veya elbise fırçalamak kadar kolay gelir. Sonra bir dakika düşündü. Tabii, kızı başka bir eve göndermek ve işinden çıkarmak istemesi gayet doğal... Nitekim yakında evdeki bütün eski hizmetçilere de yol verecektir. Bu hizmetçilerin isimlerini biliyor musunuz?

Sadece, Danes isminde bir uşak bulunduğunu biliyorum.

Jiggs, eline telefonu alarak, bir numara çevirdi.

Orası Bay Tanner'ın evi değil mi? Danes ile konuşmak istiyorum.

Bir müddet dinledikten sonra:

Öyle mi? diyerek telefonu kapattı. Ve Terry'ye dönerek:

Ben sana demedim mi? Danes bugün öğleden sonra evi terk etmiş. dedi. Eski hizmetçilerin evde kalmaları her halde işine gelmeyecektir.

Terry:

Belki yerine kendi adamlarını getirecektir dedi.

Hayır! O, bunu da yapmayacak, gündelikçi adamlar kullanacaktır. Belki, bir katip tutacaktır fakat ne zaman katibi görmek isterseniz biç bir zaman evde bulamayacaksınız. Elektrik zillerini tamir eden veya orta-

lığı süpüren insanlara her zaman görebilirsiniz fakat bir türlü bunları da bir arada bulamayacaksınız... Yalnız aşçı hariç, onu her zaman bulmak kolay olacaktır.

Neden?

Çünkü bu kadın yalnız gündüzleri gelir. Yukarı kata hiç çıkmaz ve daima evin bodrum katında oturur... Şimdi de, senin şu aşık olduğun kıza gelelim.

Aşık olduğumu kim söyledi? Ben kimseye aşık değilim.

Ya, öyle mi? O halde neden yüzün kızardı? Her neyse, ismi neydi? Leslie Ranger değil mi? Dostum, Tanner'ın söylediklerinden çok manalar seziliyor. Haydutlar kızı istedikleri gece alır götürürler ve kendisinden her istediklerini öğrenebilirler, yani söyletebilirler demek istiyorum.

Şayet şimdiye kadar söyletmediler ise...

Söyledi ise söylemiştir... Sen bu gangsterleri bilmezsin! Sana öyle olaylar anlatabilirim ki, saçların başında diken diken olur. Bir zamanlar, Michiganlı bir gangster vardı, başka gruptan rakip bir gangsteri ele geçirmek istiyordu. Günün birinde, rakibinin sevgilisini yakalayarak aşığının nerede olduğunu sordu. Ve bir sigara yakarak sözüne devam etti. Kız dostunun nerede olduğunu bilmediğini söyleyerek, kaçamak yoluna gitmek istedi ise de, biçareye öyle işkenceler yaptılar ki, nihayet ağzından kaçırmak zorunda kaldı. Vaka mahalline vardığımızda ise, kızı ölü bulduk. Sigarasından bir nefes daha çekti, ne de güzel kızdı...

EDGAR WALLACE

Öldürülen kız mı?

Yok canım! Ben, ancak öldürüldükten sonra gördüğüm için güzelliği falan kalmamıştı... Ondan değil, Bayan Ranger den bahsediyorum... İki kere gördüm ama... İhtiyar nerede?

Reis mi? Eve gitmiş. Wembury kendisini görmüş ve tehdit mektubu alan kimsenin ismini öğrenmeğe çalışmış. İhtiyar da ona bu gece Scotland Yard'dan ayrılmasını tavsiye etmiş; başka bir şey söylememiş.

Jiggs, birdenbire taşarak:

Demek ki, Londra'da her gün pek çok kimseler bu tehdit mektuplarından alıyor... Polise müracaat edenler olmuyor mu?

Terry, başını salladı.

Hayır! Şimdiye kadar kimse müracaat etmedi. Yalnız sivil polisler, bu gece, pencerelerinde kandil yakacak olan evleri not etmeleri tembih edildi. Görüyorsun ki elimizden gelen her şeyi yapmaya çalışıyoruz...

Jiggs:

Bu gece kandil olmayacak dedi. Sıra mavilerde.

Ne biliyorsun? Belki yeşiller de tehdit mektupları yollamıştır... Ne de olsa, kandil ışıkları aramak, telefon görüşmesini bulmaktan daha kolay bir iş.

Jiggs, ayağa kalkarak:

Ben, bu gece otelimi değiştirmeyi düşünüyorum.

Haydutlar, Scotland Yard'da çalışmakta olduğumu öğrenmiş olacaklar. Gelecek on beş gün zarfında bana da bir tehdit mektubu yollamadıkları takdirde, bunu haysiyetime bir tecavüz olarak algılayacağım dedi. Ve Whitehall'deki oteline gitmek üzere Scotland Yard'dan ayrıldı.

Jiggs, o gün her nedense, yürümeyi tercih etmişti. Yaşamayı büyük bir zevk sayan mesut bir insan gibi, şapkasını yana eğmiş, ağzında sigara, elleri paltosunun ceblerinde, rahat rahat ilerliyordu. Fakat elleri paltosunun cebinde birer otomatik tabanca tutuyor ve parmakları tetik üzerinde hazır bulunuyordu. Yana eğik şapkasının siperi altından, etrafını büyük bir dikkatle gözlemliyordu.

Whitehall ve Trafalgar meydanları baştanbашa sivil polis memurlarıyla dolu idi. Whitehall meydanı ile ana caddenin birleştiğı mahalle geldiğı zaman, birdenbire şehrin, batısına giden otobüslerden birine atladı. Beş dakika sonra yeni otelinin kapısından içeri giriyordu. Yeni otelinin ismini Terry'ye bildirmemiş fakat telefon, numarasını Scotland Yard'ın merkezine kaydettirmişti.

Birinci katta bulunan dairesine çıkarak, kapıyı açtı, elektrik düğmesini çevirdi ve akabinde kendisini yerde, yıkılan duvarların enkazı altında buldu. Sarsıntının şiddetinden, otel yerinden oynamıştı. Jiggs, vücudu yara ve bere içinde olmasına rağmen, ayağı kalktığı zaman oda kapısının menteşelerinin sarktığı ve her taraftan dumanların yükselmekte olduğunu gördü.

Elektrik düğmesini çeviren sağ elimde, bir iki hafif sıyrık vardı. Saat sigortalarının hepsi atmış, otel karanlık içinde kalmıştı.

Biraz sonra, alt kattan sesler duyulmaya başladı.

EDGAR WALLACE

Bunlar gittikçe birinci kata doğru yaklaşıyordu. Bu müddet zarfında, olay yerine, itfaiye de yetişmişti.

Jiggs, hızla cebinden bir elektrik feneri çıkararak, odanın etrafında gezdirdi. Her taraf tam bir harabe halinde idi. Tavan çökmüş perdeler sakağa fırlamış masa ve sandalyeler hurda haline gelmişti.

Amerikalı detektif, hayretle, kendi kendine:

Çok tuhaf şey diye söylendi. Bu Pineapple'in işine benziyor.

- 14 -

Jiggs odasına girdiğinde elektrik lambasını açmış olsaydı kesinlikle ölmüş olacaktı. Bu bir suikasttı ve Jiggs ucuz atlattı.

Amerikalı detektif, aşağı inmek üzere, otelin dolambaçlı koridorlarından geçerken, geçirdiği heyecandan yüzü bembeyaz olmuş güçlükle konuşabilen itfaiye müdürüne rastladı.

Galiba bir bomba patladı. Yaralı ya da ölü olan var mı araştırın.

İyi haber, ağır yaralanan olmamıştı. Yalnız, Jiggs'in odasının tam altında oturan otel garsonlarından birinin hafif bir yarası vardı.

İtfaiye, bombanın patladığı odadaki yangını söndürüp gittikten sonra, Jiggs yeniden odasına gitti. Dolabının yerinde yeller esiyordu. Kendi kendine, Çok iyi! Artık toplamam gereken daha az eşya var. diye düşündü.

Scotland Yard'a telefon etmek istedi, fakat otelin telefonlarının hiç biri çalışmıyordu. Caddeye büyük bir kalabalık birikmişti. Bu gibi kalabalık toplantılar, bu günlerde, çok tehlikeli durumlar yaratabilirdi. Jiggs, kimseye görünmeden otelin arka kapısından çıkarak, bir sokak başından, Tenry'ye telefon etti.

EDGAR WALLACE

Bir tek yanık pijama ile yamyassı olmuş bir dış fırçasından başka bir şeyi kalmamış olan, sokakta kalmış bir Amerikalıyı evine kabul etmek ister misin?

Terry, nerede olduğunu sorduktan sonra: Şimdi hemen oraya geliyorum, beni bekle dedi.

O halde, arka kapıdan gel; ön tarafta kalabalık var.

Jiggs, tehlikeyi, hakikatte olduğundan daha fazla büyütüyordu. Fakat böyle bir yerde, usta bir gangsterin elindeki bir silahın, elli kişinin yapmayacağını tek başına kolaylıkla başarabileceğini biliyordu.

İki arkadaş, Jiggs'in, otelde kalan eşyalarını toplayarak, Scotland Yard'a döndüler.

Yolda, Jiggs:

Nede olsa hoşuma gitti diyordu. Çünkü bu, benden çekindiklerini gösterir. Sonra birdenbire ciddileşerek: Bugün nöbetçi kim? diye sordu.

Terry:

Tetley diye cevap verdi. Bu adamın merkeze alınmasına sebep polis müdürüdür. Eskiden oldukça iyi bir memurdu, fakat son zamanlarda çok bozuldu.

O akşam, patlayan bombanın parçalarını, Scotland Yard'ın uzmanları uzun uzadıya incelediler.

Jiggs:

Her halde, bunların Londra'da bir fabrikaları olacak dedi. Olay bomba Amerikan imalı, fakat burada ku-

rumuşa benziyor. Bakalım kimyagerler ne diyecek...

Tetley, olay hakkında önemli bir rapor vermemişti. Odaya bir kimsenin girdiği görülmemiş, hatta Jiggs gelmeden kırk beş dakika kadar evvel, ortalığı toplamış olan hizmetçinin, ifadesinde, dikkati çeken bir şey gördüğünü hatırlamadığını söylememişti.

Tetley, cebinden makinede yazılmış bir kağıt çıkararak:

İşte, Bay Jiggs'in katında oturan müşterilerim isimleri bunlar diye uzattı.

Jiggs, sesinde haşın bir mana ile:

Rica ederim, bana Captain Allerman deyiniz diye ihtarda bulundu.

Affedersiniz! Captain Allerman'ın katında oturanlar şunlardır işte: Lady Kensil ile oda hizmetçisi, Bay Braydon, Amerikalı sinema artisti, Bay Charles Lincoln ve Parisli Bay Walter Harman.

Jiggs, Tetley'in elinden listeyi alarak, gök gezdirdi. Bu listeye Leeds Bay John Smith! Yazmayı unutmuşsunuz dedi. Tetley, kuru bir sesle:

Bana verilen isimler bunlardan ibaret diye cevap verdi.

Nasıl olur? Benim katımda oturan, Leedsli John Smith'i otelin idare memuru gayet iyi tanır. Söylememiş olmasına imkan yok...

Tanımasına belki tanır, fakat bana söylemedi.

Jiggs, Tetleyin gözlerinin içine bakarak ve her kelimeyi teker teker telaffuz ederek:

Söyledi! Hatta adamın tuhaf bir şive ile konuştuğunu ve biraz da şüpheli bulduğunu da söyledi. dedi.

Tetley, bir müddet için verecek cevap bulamadı, sonra birdenbire sanki bir şey hatırlamış gibi:

Evet! Şimdi hatırlıyorum diyebildi. Fakat idare memuru, beyanında daha o kadar çok şeyler söyledi ki hepsini yazmasını unuttum. Ve cebinden mürekkepli kalemimi çıkararak, listenin altına John Smith'in ismini de ilave etti.

İdare memuru, size, bundan başka, patlamadan sonra, John Smith'in ortadan kaybolduğunu ve yatak odasına baktığında bütün eşyalarını alıp götürmüş olduğunu gördüğünü de söylemedi mi?

İki adam arasında cereyan eden bu tartışmayı büyük bir ilgi ile takip etmekte olan Wembury:

Evet, söyledi mi, söylemedi mi? diye lafa karıştı.

Tetley bunun üzerine, adeta meydan okur bir vaziyet alarak:

Hayır! diye cevap verdi. Bana böyle bir şey söylemedi. Belki Captain Allerman'a söylemiştir. Zaten ben soruşturmamı bitirmiş de değilim.

Pekala! Öyle ise, şimdilik gidin ve Bay John Smith hakkındaki soruşturmanızı bitirdikten sonra gelin, o zaman görüşürüz.

Jiggs, oda kapısı kapanıncaya kadar bekledikten sonra: Scotland Yard'ın işlerine karışmak aklıma gelmez diye söze başladı. Yalnız, yarın hiç bir soruşturma yapılmazsa iyi olur kanaatindeyim.

Wembury:

Çok doğru! diye başını salladı. Terry:

Reis, tehdit mektubu almış olan kimsenin ismini söyledi mi? diye sordu.

Hayır, hala söylememekte ısrar ediyor. İhtiyar, burada da askerce hareket etmekle eline bir şey geçeceğini zannediyor. Böyle şeyler Scotland Yard'da sökmaz. Reis, tehdit mektubu alana, hiç bir suretle ismini açığa vurmayaacağını söylediği için, her ne pahasına olursa olsun sözünden dönmemekte inat ediyor.

Jiggs, gözlerini masanın üzerinde duran bir mektuba dikerek:

Farz edelim ki, her hangi bir kimseden şüphelenmektесiniz, bu kimseye nezaketle mi muamele edersiniz yoksa dayak mı atarsınız? diye sordu.

Wembury:

Biz herkese insanca muamele ederiz. Şayet geçmiş hakkında fazla bir soru sorulacak olsa, parlamentoda bir tek kişinin itirazı ile soru soranın işine derhal son verilir.

Ya, öyle mi? Demek siz bu haydutları ele geçirecek, bu insanlıkla alakası kalmamış katilleri yakalayacak dahi olsanız, her hangi başka bir kimseye yapılan mu-

EDGAR WALLACE

melenin aynini yapacaksınız... Ama daha şimdiden size söylemek isterim ki, bu konuda kanunlarınızı uygulamayacağım.

İngiltere’de bulunduğunuz müddetçe başka türlü hareket edemezsiniz.

O halde, ben de kendime, istediğim gibi hareket edebilecek başka bir yer ararım.

Jiggs, o gün, Terry’nin konforlu apartmanında misafir olmuştu. Apartman, Marylebone meydanına yakındı. Terry’nin daimi bir hizmetçisi yoktu. Gündüzleri gelen bir kadın bütün ev işini gördükten sonra çıkıp gidiyordu. Neyse ki, Terry’nin misafir beklediği teyzesine mahsus hazırlamış olduğu hazır bir yatağı vardı.

Jiggs:

Eğer, gece yarısı teyzem çıkıp gelecek olursa, beni uyandırmakta çok zorluk çekecektir dedi. Terry, gülerек:

Merak etme gelmeyecek. Diye cevap verdi. Biraz önce seyahatini ertelediğine dair bir telgrafını aldım.

Jiggs:

Ben uyumam! Sadece doğanın kanunlarına itaat etmiş olmak için ara sıra gözlerimi kaparım dediği halde, başını yastığa koyması ile rüya görmeye başlaması bir olmuştu.

Her ikisinin de uykusu ağırdı. Hem, o kadar ağırdı ki hiç biri uyanmamıştı.

İlk kalkan Jiggs olmuştu. Terry de odasından çık-

mış bulunuyordu. Koridorda karşılaştılar.

Jiggs:

Saat kaç? diye sordu. İki buçuk. Telefon nerede? Bitişik odada.

Jiggs, telefonu eline aldı. Terry yanında duruyordu.

Orası neresi? Scotland Yard mı? Pekala! Evet! Başmüfettiş Terry Weston burada... Ben Captain Allerman.

Telefonun öbür başından verilen raporu sonuna kadar dinledikten sonra.

Jiggs, Terry'ye dönerek:

İhtiyar Reisin bizden sakladığı isim, George Gilsant imiş dedi.

Terry:

Nereden biliyorsun? diye atıldı.

Biraz evvel, hat boyunda, pijamalı bir adam bulmuşlar.

Terry, telefonu arkadaşının elinden kaptı.

Memur: Benim bildiklerim bundan ibaret diyor-du. Haber, birkaç dakika evvel, Hertforthshire polisinden geldi. Tren yolunda bulmuşlar. Belki de yatağından alınarak oraya getirilmiştir...

Ölü mü?

EDGAR WALLACE

Evet, ölü! İskoçya'ya giden ekspreste imiş... Tren geçtikten yarım saat sonra ceset görevli tarafından bulunmuş...

Pekala! Ben şimdi oraya geliyorum.

Jiggs, bir sandalyeye oturarak başını iki eli içine aldı.

Dostuna İskoçya'ya gitmesini ihtiyar Reisin tavsiye etmiş olduğu anlaşılıyor diye mırıldandı. O da, böylesine gitmiş işte... Kim bu Sir George Gilsant dediğiniz adam?

Çok zengin biri... Güney çelik madenleri birliği hissedarlarından Amerika'da doğmuş olmakla beraber, harpten birkaç sene evvel İngiliz tabiiyetine girmişti. Aberdin'de bir evi var, orada oturur.

Jiggs:

Eğer İskoçya'ya kadar gidebilmiş olsaydı, yakasını kurtarabilirdi diye söylendi. Bu haydutlar açık sahalarda pek o kadar iş göremezler. Küçük şehirler haricinde kendilerini emniyette hissetmezler. Sonra saatine bakarak: Acaba bu vakayı bu sabahki gazeteler yetiştirebilecekler mi? diye sordu.

Terry:

Ona ne şüphe! diye cevap verdi ve odasına giderek ılık bir duş aldı. Bir hayli zaman da Jiggs'in hazırlanmasını bekledikten sonra:

Merkeze ne ile gideceğiz? diye sordu.

Taksi ile.

Jiggs:

Bu gibi cinayet işlerini üzerine alan memurların, sokaktan geçen her hangi bir taksiye binmeleri tehlikelidir dedi. Bir polis arabası getirtsek daha iyi ederiz.

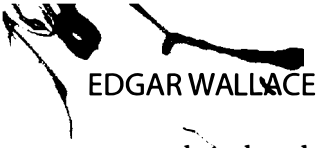
Sabahın çok erken bir saati olmasına rağmen, Scotland Yard'da, herkes işinin başında bulunuyordu. Bir ara polis müdürünün odasına giren Terry, hadisenin bütün ayrıntılarını çabucak öğrenmişti.

Sir George Gilsant, yardımcısıyla beraber, gece saat onda evinden çıkmış; beraberlerinde iki bavul varmış. Uşak, saat 22.30 da hareket eden İskoçya ekspresinde iki yataklı vagon bileti satın almış. Saat onu on dakika geçe, Sir George Gilsant, yardımcısının refakatinde istasyona gelmiş, doğruca kompartımanına girerek Reisin tavsiyesiyle kapısını da kilitlemiş. Sir George Gilsant'ın kompartımanı ile yanındaki kompartıman arasında bir kapı vardı. Fakat bu da, kumpanya tarafından kilitlenmişti. Bitişik kompartımanrsa Dearborn isminde ihtiyar ve sakat bir kadın tarafından tutulmuştu. Güçlkle yürüyebilen bu kadına, gözlüklü, yaşlı bir hasta bakıcı refakat ediyordu.

Ceset bulunur bulunmaz, derhal polis teşkilatına haber verilmiş ve memurlar gelerek, trende araştırmalar yapmışlardı. İhtiyar kadının kompartımanı boştu. Vagon memurunun ifadesine göre, treni durdurarak, hasta bakıcısı ile birlikte Hitchin'de inmişlerdi.

Sir Gilsant'ın kompartımanının esas kapısı içeriden kilitli olarak bulunmuştu. Maktulün, içinde yatmaya

EDGAR WALLACE

vakti olmadığı anlaşılan yatağın, büyük bir mücadeleye sahne olmuş olduğu anlaşıyordu. Yastık ve yorgan kan içinde, pencere kenarlarında bile kan lekeleri vardı. Fakat pencere kapalı ve Sir Gilsant'ın battaniyesi yatağının üstüne örtülmüş vaziyette idi.

Hitchin istasyon memurları iki kadının trenden indiğini gördüklerini teyit ediyorlar ve beklemekte olan lüks bir otomobile binerek oradan ayrıldıklarını da hatırlıyorlardı. İşin garibi bu yolcuların yanlarında bavula benzer bir şeyin bulunmaması idi.

Bütün bu haberler Scotland Yard'a yetiştiğinde, yolları kapatmak için vakit çok geçti. Lüks otomobil, çoktan ortadan yok olmuş, varacağı yere varmıştı. Siyah lüks otomobilin geçtiği yollar hakkındaki malumat ancak ertesi günü merkeze gelebilmişti.

Sir Jonathan Groussie, o gün erkenden faciayı haber alınca, büyük bir heyecana kapıldı.

Evet, tehdit mektubunu almış olan zat bu idi. dedi.

Keşke polise bildirseydik... Belki daha iyi olurdu... İskoçya'ya benim tavsiyem üzere gitmeye karar vermişti. Ne felaket.

Gün ağarmağa başlamıştı.

Jiggs:

Bakalım bugün de neler olacak demekten kendini alamadı.

Terry:

Daha başka neler bekliyorsunuz? Bu kadarı yetmez mi? dedi.

Haydutların büyük para peşinde koştuklarını fark ediyor musun? Sir George'dan 2000 İngiliz lirası istemişler. Halbuki bu adam, bu kadar parayı, bir şiling gibi kolaylıkla verebilecek kudretteydi. Haydutlar, her nedense herkesten, kolaylıkla verebileceği kadar para istiyorlar ve bir kere istediklerinden bir daha istemiyorlar... Fakat insan bir defa, iki defa, beş defa, on defa verir sonunda da yeter deyip polise haber verdi mi, o zaman da öldürülür... Ah bu gangsterler! Ne şeytandırlar bilmezsiniz... Şimdi bu vakadan sonra tehdit mektupları artık yağmur gibi yağmaya başlayacaktır...

İngiliz polisi...

Bırak şimdi sen de İngiliz polisini... Onlar da nihayet her milletin polisi gibidirler, onlar da insandır... Arslan yürekli Rişar'ın olayını bilmiyor musun? Avusturya imparatoru, bir miktar para vermedikçe memleketini yağma edeceğini söylediği zaman ne yaptı? Kundaktaki çocukların bile kumbaraları kırdırarak her şeyden evvel canını kurtarmağa çalıştı... Herkes böyledir... Önce can sonra canan derler...

Jiggs'in etrafında, kendisini göz tepsine almış muhafızları vardı. Bunlar, Chicago polis merkezinin en iyi adamları idi. Esasen, Jiggs İngiltere'ye milletler arası polis konferansına iştirak etmek üzere gönderilmiş bulunuyordu.

Jiggs, o sabah kahvaltı etmeye, Canary Joe Lieber'e gitti. Joe, Eyston tren istasyonuna yakın bir evde oturuyordu. Burası, kalabalık ve gürültüden uzak, bilhassa son

EDGAR WALLACE

Avrupa seyahatinde yolda kağıt oynadığı kimselere tesadüf ihtimali az olan bir yer idi. Lieber, şişman, kırmızı yüzlü, hafif seyrek saçlı bir adamdı. Son derece şakacı idi, fakat asıl en büyük özelliği, Middle West'de oturan kimseleri ve bilhassa buranın aşağı sınıf tabakasını gayet iyi tanımasıydı.

Jiggs, o sabah davetsizce Lieber'in evine sabah kahvaltısına gelince, adam bu mevsimsiz ziyareti neye atfedeceği kestirememiş, hatta biraz şaşırmıştı.

Jiggs, hayırlı sabahlar olsun, Joe. Kahvaltı mı ediyordun? Beni de davet eder misin? Ne var ne çok? diyerek içeri girince, Joe, Amerikalının yüzüne hayretle bakarak, cevaben:

Bu sabahki gazeteleri okudun mu? diye sordu. Anladığıma göre, seni de öldürmek istemişler. Bunlar, diğer cinayetleri işleyenlerle aynı kişiler mi?

Evet, aynı! Sen bu yakında kimleri gördün, bakalım?

Eddie Tanner ile Kerky Smith'i...

Başka?

Hick Molasco da burada. Biliyorsun ya Kerky kardeşiyle evlenmişti ve arkasına doğru yaslanarak ilave etti: Bu haydutların hepsini, demir parmaklıklar arkasında görmek doğrusu çok hoşuma gidecek... Fakat ben evli bir adamım, başımda da oldukça kalabalık bir ailem var.

Tam o sırada, içeri bir uşak girdi.

Joe, Jiggs'e hitaben:

Ne yemek istiyorsan, ısmarla dedi.

Jiggs, cevap vermeden kapıyı uşağın suratına kattuktan sonra:

Bu tip adamlar hiç de hoşuma gitmez diyerek, gelip yerine oturdu ve sesini biraz alçaltarak:

Pineapple Pouluski'yi hatırlar mısınız? diye sordu.

Şüphesiz! Hatırlamaz olur muyum?

Bundan on beş sene kadar önce, Büyük Okyanus sahillerinde kendine bir iş arıyordu. Sonra, günün birinde ansızın Chicago'ya geldiğini duydum. Bir gün de sokakta rastladım, kılık kıyafeti yerinde idi. Sonra, işçi grevinde...

Hani hakimın evini bombalamışlardı...

Tamam! Ve sesini bir perde daha alçaltarak: Şimdi burada diye ilave etti.

Burada, yani Londra'da mı?

Evet, Londra'da! Geçenlerde, Oxford caddesinde bir mağazada gördüm. Annesine yeni bir elbise almakla meşguldü, beni görmedi...

Görmediğinden emin misin?

Evet! Eminim, görmedi. Ben de karıma bir kaç eşya satın alıyordum.

Jiggs, heyecanla sordu: Neler satın aldığını hatırlayabilir misin?

EDGAR WALLACE

Satıcı kızlar kendisine bir takım kadın elbiseleri gösteriyorlardı, fakat ben daha evvel işimi bitirdiğim için beklemedim ve ayrıldım.

Jiggs, dükkanın adresini sordu. Joe da, mümkün olduğu kadar tarife çalıştı.

Pouliski'nin nerede oturduğunu da biliyor musun?

Hayır! Bütün bildiklerim bundan ibaret. Fakat rica ederim, bu meselelere beni katiyen karıştıрма. Bunlar tehlikeli şeyler... Baksana dün gene otellerin birine bomba koymuşlar...

Evet! Benim de akrabamdan birinin evine bomba koydular... Tekliflerini kabul etmek istemediği için... Joe, birdenbire hatırlayarak:

Pineapple'in gözünde gözlük vardı dedi. Ve kapı önünde de tekerlekleri sarıya boyanmış bir otomobil bekliyordu. Joe elini ağzına götürerek: Sus! diye işaret etti. Taksi belki de onu beklemiyordu, ne malum, yanlış bir şey söylemek istemem.

Jiggs, Terry'nin apartmanına gittiğinde, telefonda arkadaşını aradı ve kimden duyduğunu söylemeyerek bütün öğrendiklerini anlattı.

Scotland Yard'ın, gidiş dönüş ile meşgul olan ayrı bir şubesi olacak, değil mi? diye sordu. Bana, buradan, sarı tekerlekli bir taksinin son zamanlarda ne işlerde kullanılmış olduğunu ve kimin tarafından kiralandığını öğrenebilir misin? aynı zamanda, Chicago polis merkezini de ara lütfen. Ben de, şimdi, oraya geliyorum. dedikten

sonra telefonu kapadı fakat kapamasıyla zilin çalması bir oldu.

Jiggs, ahizeyi kulağına götürür götürmez, bir sesin:

Sen misin Jiggs? diye sorduğunu duydu. Jiggs, bu sesi tanımıştı. Merhaba Kerky! dedi.

Deminden beri sana telefon etmek için sıra bekliyorum Scotland Yard ile konuşman bir türlü bitemedi gitti. Chicago'dan yeni havadis var mı diye soracaktım? Hasta olan filan yok ya...

Bilmiyorum. Birazdan öğreneceğim... Sen, benim burada olduğumu nereden ve kimden öğrendin?

Sizin telefoncu söyledi. Bugün öğle yemeğine bana kadar gelmek ister misin? Sana karımı tanıtayım...

Hangisini?

Teessüf ederim, Jiggs. Bu dediğini karım duyacak olursa sana çok gücendir... Geliyor musun, bekliyeyim mi?

Peki, gelirim.

Merkeze geldiğinde, Jiggs, Kerky'nin yalan söylemiş olduğunu öğrendi. Scotland Yard'ın sır saklamasını bilen memuru, kimseye Jiggs'in yeni oturduğu yerin telefon numarasını vermemişti.

Jiggs: Öyle ise beni takip ediyorlar diye düşündü. O sabah, Joe'yu ziyaretten çıkarken uşağının yan odalardan birinden çıktığını da fark etmişti. Jiggs, yanına iki polis memuru alarak, tekrar Joe'nun dairesine döndü.

EDGAR WALLACE

Joe, sokağa çıkmıştı, lakin Jiggs'in sabahleyin kapıyı yüzüne kapattığı uşak orada idi.

Jiggs, otel sahibine:

Ben bu adamı şüphe üzerine tutukluyorum dedi. Adamlarımdan biri de şimdi odasında bazı araştırmalar yapacak...

O zamana kadar sessizliğini bozmamış olan Sicilyalı uşak, ani olarak, hiç bir polisin affedemeyeceği bir harekette bulundu. Cebinden bir tabanca çıkararak memurlardan birine doğru nişan aldı. Fakat Jiggs daha çabuk davranmıştı. Bir kaplan çevikliğiyle adamın üzerine atılarak, elinden tabancasını düşürdü.

Uşağın odasında kime hitap edildiği anlaşılmayan yarıda kalmış bir mektup bulunmuştu. Mektupta şunlar yazılı idi;

Jiggs, bu sabah, Canary Joe Lieberi görmeye geldi. Uzun uzadıya baş başa konuştular. Joe, Pineapple Poulskl hakkında bir şeyler anlattı. O kadar yavaş sesle konuşuyorlardı ki, neden bahsettiklerini duyamadım.

Jiggs, mektubu cebine koyduktan sonra, memurlara dönerek:

Bu adamı Scotland Yard'a değil, Bay Weston'du evine götürün dedi. Kelepçelerini çıkarın, şüphe uyandırmak istemiyorum.

İki memur Sicilyalının teklifsizce koluna girerek, Terry'nin evine getirdiler. Jiggs eve geldiğinden, memurlara:

Ben bu adamla görüşürken siz dışarıda kapı önünden ayrılmayın diye tembih etti.

Uşağın karanlık çehresinde korku belirmeye başlamıştı.

Söyle bakalım! Seninle uzun boylu çene çalacak vaktim yok, o mektubu kime yazıyordun?

İsmi Rossi olan uşak, Söyleyemem! diye cevap verdi.

Söyleyemez misin? Karışmam... Sonra pişman olursun...

Söylemeyeceğim!

Bak! İşkence yapmak istemiyorum. Şunun şurasında seninle bir arkadaş gibi konuşuyorum. Söyle güzellikle, o mektubu kime gönderecektin?

Adama bir titreme gelmişti. Nihayet:

Peki, söyleyeceğim dedi. Bayan Leslie Ranger isminde bir kıza.

Hayretinden, Jiggs'in ağzı bir karış açılmıştı. Bir daha söyle, kime dedin? Bayan Leslie Ranger'e.

Bu dediğin kıza mektubu sen kendin mi götürecektin?

Hayır! Bir çocuk gelip alacaktı.

Nasıl çocuk bu? Ve ne zaman gelecekti?

Rossi, fazla bir şey bilmiyordu. Bu emri bir akşam

EDGAR WALLACE

evvel almış, çocuğu da henüz görmemişti. Bu emri telefonla veren adam, eve her gelenin ismini kaydetmesini, mümkünse konuştuklarının da kayıt etmesini tembih etmişti.

Jiggs:

Mesele anlaşılıyor dedi. Pekala! O halde, her oda da dolu bir tabanca bulundurmanın hikmeti de öğrenebilir miyim? Ve seni tutukladığım zaman neden ateş etmeye kalkıştın?

Adam bu soruya cevap vermedi. Sorduklarıma cevap verecek misin?

Rossi, ancak on dakika sonra konuşabildi. Jiggs, uşağı Scotland Yard'a götürüp teslim ettikten sonra, kendisi de polis müdürüne çıkarak:

Her büyük otelde bu gangsterlerin adamlarından biri var dedi. Hatta daha doğrusu, otellerin her katında, diyebilirim. Rossi denilen bu adam, New Orleans'dan gelmiş... New York'taki gangsterlerin genel merkezini, adamlarını sürekli değiştirmek adetindedir. Rossi de bundan dolayı buraya gönderilmiş bulunuyor. Silah kullanmasına gelince. Bu adam, zaten çeteye mensup olduğu için, oldukça iyi silah kullanmasını bilir. Bir zamanlar bir de mahkumiyet yemiş ve hapiste yatmış olduğunu hatırlıyorum.

Pasaportu nasıl?

Mükemmel! Eşyalarının arasında hiç bir isim bulamadık. Demek oluyor ki, Eddie Tanner'i, Kerky Smith'i veya daha başkalarını henüz tanımıyor. Tanısa idi mu-

hakkak bana söylerdi. Çenesi biraz düşüğe benziyor; fazla sıkıya gelmiyor.

Polis müdürünün içine kurt düştü.

Bu kadar haberi, bu kadar kısa zamanda nasıl öğrenebildiniz? diye sordu.

Jiggs, masanın üzerine yaslanarak:

Beni dinler misiniz dedi. Beş gün içinde tam beş kişi öldürüldü. Gelecek günlerde daha kaç kişinin öldürüleceğini henüz bilmiyoruz. Onun için, elimize geçirdiklerimize çok sıkı ve sert muamele etmeliyiz. Halbuki sizler bir türlü nezaketten ayrılmak istemiyorsunuz.

Bizim kanunlarımız böyledir.

Evet, biliyorum, kanunlarınız böyledir, ama siz bu katilleri sapan taşıyla aklayamazsınız. Nezaketten ayrılmadığınız takdirde, makineli tüfek yuvalarını keşfedemezsiniz. Biraz sertlik lazım. Rossi'nin bileğini biraz bükmek zorunda kaldım. Böyle yapmamış olsa idim polislerinizden biri, şimdi, ya ölmüş ya hasta hane köşelerine düşmüş olacaktı. Hangisini tercih edersiniz? Müdür, cevap vermedi.

Jiggs, Terry'nin yazıhanesine vardığında, Chicago'dan beklemekte olduğu telefon da geldi.

Alo! Ben Jiggs. Londra'dan konuşuyorum. Dinle Pineapple Peter Pouliski Amerika'da mı? Sahi mi? İyi, çok iyi! Hemen o resmi, Western Unicom'a yollayınız, buraya Belinografla göndersinler... Eğer senin imkanların yoksa onlar icabına bakarlar... Pouliski Amerika'dan

EDGAR WALLACE

ayrılalı ne kadar oluyor? İki sene hapiste kaldı, öyle mi? Vah, zavallı!

Terry o gün Siruilsant'ın katli hakkımdaki hazırlık sorgusunda bulunmak için, Tetley ile birlikte, Scotland Yard'a gelmişti. Hadise, Hertford'da cereyan etmiş olmasına rağmen, İç İşleri Bakanlığının hususi bir emriyle olayın araştırma süreci Londra'ya gönderilmişti.

Tetley:

Hayat, birdiğeri kovalayan bir sürü soru ve sorulardan ibarettir diyerek, yağlı bıyıklarını büktü ve sırttı. Terry:

Çok tuhaf konuşuyorsunuz dedi. Fakat doğrusu, bu zamanda, biraz da gülmek fena olmuyor.

Siz de doğrusu hadiseleri, biraz fazla ciddiye alıyorsunuz. Ne yapsak, bu cinayetlerin önüne geçmemize imkan olmayacak. Asıl gaye kendi hayatımızı tehlikeye atmamak, daha doğrusu canımızdan olmamaktır. Eğer, Sir Gilsant, nasihatlerimi dinlemiş olsa idi...

Nasihatlerimi derken, her halde Reisin ve sizinkilerden: bahsetmek istiyorsunuz, değil imi?

Evet! Tehdit edilen kimsenin Sir Gilsant olduğunu Reis Maihrem bir surette bana söylemişti.

Terry, cevap vermedi; Reisin başına gelenleri düşünüyordu.

Tetley haklı idi. Çünkü onun nazarında, hayat hakikaten bir sürü soru ve cevaptan ibaretti ve kendisine sorulacak birçok soru da vardı. Salaman olayına ait soru-

ların henüz hepsi sorulmamış bulunuyordu. Karara varılan son cinayetin araştırmasını yapan savcı, yalnız ufak bir soru sormakla iktifa etmiş, asıl mühim işi on beş gün sonraya bırakmıştı.

Herkes odadan çıktıktan sonra, savcı Terry'ye hitaben:

Galiba on beş gün yetecek, değil mi? diye sordu.

Şanslıysak on beş gün değil, senelerce, uğraşsak gene fayda vermez. Benim Amerikalı başmüfettiş bir polis arkadaşım var. Kendisinden çok faydalı yardımlar görebileceğimi umuyorum.

Savcı, düşünceli, çenesini kaşıyarak:

Doğru dedi. Mesele hakikaten çok ciddi, aynı zamanda, o nispette de enteresan. Bu sabah yolda Jenner isminde, çok zengin olan bir arkadaşına rast geldim. Eli ayağı zangır zangır titriyordu. Bana bir şey söylemedi, ama her halde onun da, tehdit mektubu almış olacağını tahmin ediyorum.

Sahi mi? Ben kendisini tanırım. Kömür madenlerinin sahibi Tumbull Jenner, değil mi?

Evet, ta kendisi! Scotland Yard'ı halkı layıkıyla vi-kaye edemediği için çok üzülüyordu. Sonra, sizin Reisin gazeteye gönderdiği mektubunu gösterdi.

O mektubu daha çokları birbirine gösterecekler.

Biraz sonra, sokağa çıkan başmüfettiş, Tetley'i, tanınmadığı bir adamla konuşurken gördü. Biraz daha dikkatlice bakınca, Terry, adamın uzun yüzü ve kuvvetli

EDGAR WALLACE

çenesini hatırlar gibi oldu. Tam o esnada, yanlarından bir başka adam daha geçti ve geçerken durup bir kaç kelime söyledi. Bu, kısa boylu, kırmızı yüzlü, gözlüklü, iyi giyinmiş bir adamdı. Nihayet, Tetley, ayrılarak, kendisini dikkatle tetkik eden Terry'ye doğru gelip:

Bu konuştuğum adamlar diye söze başladı. Her halde, yabancı olacaklar. Benden, Highgate'in nerede olduğunu sordular. Ben de, kim olduklarını sordum.

Terry, lakayt görünmeye çalışarak:

Dikkat etmedim dedi ve bu sözlerinin Tetley'in yüzünde bir sevinç uyandırdığını gördü. Şimdi Merkeze gidiniz, akşama görüşürüz.

Arabanızla gelsem yolda da konuşabilirdik.

Terry, asabiyetini gizlemede zorluk çekerek:

Dediğime itiraz istemiyorum diye, çıkışmaktan kendisini alamadı.

Beklemediği bu muamele karşısında, Tetley de, o kadar kızmış idi ki, hiddetinden, o anda, verecek uygun bir cevap bulamadı.

Saat beşte, Terry, merkeze geldi ve çok yorgun olduğu için kendisinde yeniden sorgu yapacak kuvvet bulamadı, Leslie'yi arayacağına dair verilmiş bir sözü olduğunu hatırladı. Genç, kız, bugün evini değiştiriyordu, fakat yeni adresini Terry'ye henüz vermemiştii.

Biraz sonra, odaya Jiggs girdi. Sanki uykudan yeni kalkmış gibi yüzünde bir mahmurluk vardı. Terry, bir sandalye uzatarak:

Otur, ayakta durma, yorulursun diye şaka yapmak istedi.

Jiggs, doğrudan doğruya, mevzua geçerek:

Bir resim gelecek diye söze başladı. Bu resim Pineapple Peter Pouliski'nin resmidir. Biraz evvel Amerika'dan telgrafla sipariş ettim. Bu adamı, burada, Londra'da gördüm gibi geliyor bana, fakat kıyafeti değişik olduğu için heralde başka birisiyle de karıştırıyorum... Gangsterler, Sir Georgedan kaç para istemişlerdi?

2000 lira! diye cevap verdikten sonra, Terry, telefona sarılarak, polis müdürünü aradı ve santraldan, kendisine gelmek üzere odasından çıkmış olduğunu öğrendi. Tam o sırada da, kapı açılarak müdür içeri girdi.

Terry:

Şimdi ne yapacağız? diye söze başladı. Savcının dediğine göre, Jenner isminde biri daha tehdit mektubu almış.

Wemboury, başını salladı.

Ben de şimdi bu meseleyi düşünmekle meşguldüm! Evet! Ne yapacağız... Eğer soruşturmaya girecek olursak onu da öldürecekler ve bu sefer de bu ölümden doğrudan doğruya biz mesul olmuş olacağız. Bence, en iyi usul, tehdit edilen, şahsen müracaatta bulunmadıkça, hiç bir harekete girişmemektir. Bu şekilde hareket etmek bizim için bir nevi korkaklık sayılacaktır fakat elimizden başka ne gelir? Maalesef biz bu adamların hayatını garanti edemiyoruz. Sonra Amerikalıya dönerek:

Dostum Jiggs! Sizin tutukladığınız adam avukatını görmek istedi. Başgardiyanı dövdüğünüzü ve sizden davacı olduğunu da söylemiş. dedi.

Jiggs:

Ben, şimdi gidip kendisiyle görüşürüm diyerek, yerinden kalktı.

Tam o sırada odaya bir memur girerek, Amerika'dan beklenmekte olan fotoğrafın geldiğini haber verdi, fotoğrafı alan adam da dışarıda bekliyor dedi. Söyleyin içeri girsin!

Belinografi getiren telgraf memuru içeri girdi ve elinde tuttuğu henüz kurumamış fotoğrafın örtüsünü açtı.

Jiggs:

İşte diye bağırdı. Ta kendisi... Unutur muyum hiç... diyerek fotoğrafı alıp Terry'ye uzattı.

Bu, o gün, sokakta durmuş Tetley ile konuşan kısa boylu, şişman yüzlü adamın resmi idi.

- 15 -

Scotland Yard'ın hususi bir dairesi vardı ki, buradan, hiç bahsedilmezdi. Bu dairenin işleri ekseri pek can yakıcı olurdu. Polis müdürü, bu hususi dairenin şefini çağırarak:

Müfettiş Tetley'in sıkı bir göz hapsine alacaksınız diye talimat verdi. Gece ve gündüz peşini bırakmayınız.

Haberi olmadan odasını arattırın ve Başmüfettiş Weston'dan yahut Captain Allerman'dan biri, tutuklama için emir verecek olurlarsa, tarafımca onaya lüzum kalmadan, emirlerini derhal yerine getiriniz.

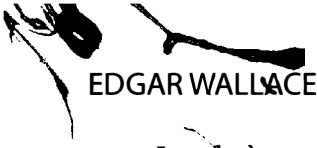
Bu acayip emir karşısında, gizli soruşturma daire-si şefi, hiç istifini bozmadı.

Mesele ile bizzat ve yakından alakadar olacağım dedikten sonra çıktı. Bu adamın, buna benzer karşılaştığı ilk olay değildi.

O gün, yirmi kadar uzman detektif, Terry'nin odasına gelerek, uzun uzadıya, Pouliski'nin fotoğrafını incelediler ve eşkalini hafızalarında hatırlamak için tekrar tekrar baktılar.

O akşam tam gece yarısından biraz evvel,

EDGAR WALLACE

Londra'nın en muhteşem barlarından birine, yanında güzel bir kız bulunan, neşeli bir müşteri gelerek, bir masa istedi. Kısa boylu ve gözlüklü idi ve lisani hafifçe aksak şivesine kaçıyordu.

Ondan beş dakika sonra, smokinsiz bir adam daha içeri girerek, gözlüklü, şişman adamın karşısında bir masaya oturdu ve eğilerek hafif sesle kendisine:

Sizinle, dışarıda biraz konuşmak istiyorum dedi. Yalnız dikkat edin, elinizi cebinize götürmeyin yoksa ateş ederim.

Siz kimsiniz?

Scotland Yard...

Pekala, geliyorum.

Adam, yanındaki kızdan özür dileyerek, ayağa kalktı, memurla birlikte dışarı çıktı. Vestiyerden geçerken, paltosunu almak istemesi üzerine, memur:

Dışarısı sıcak dedi. Paltonuza ihtiyacınız olmayacak.

O zaman, Pineapple Peter Pouliski etrafına baktı ve yarım düzine kadar adamın, hepsinin, kendisiyle alakadar olduğunu gördü. Hiç birinin de yüzünde kendisine karşı bir dostluk hissi yoktu.

Telefon ile adamın yakalandığını haber alan Jiggs, heyecanlanmamıştı. Tabii sorgusunda hazır bulunmak isterim. Şimdi geliyorum demişti.

Pouliski'yi Terry'nin odasına götürürlerken, Jiggs

de, arkalarından yetişmişti. Kapı eşiğinde bir an duraklayarak, Pouliski, Jiggs'e hiddetli bir bakış fırlattıktan sonra, içeri girdi.

Jiggs, sesinde gizleyemediği bir korku ile:

Buyurun, şöyle oturamaz mısınız? diye bir sandalye uzattı. Nasılsınız Pineapple? Uzun zamandır görüşemiyoruz...

Pouliski, hiç cevap vermedi, sonra oturdu.

İsmim George Adlon Green dedi. Pasaportumda da o şekilde yazılıdır. Beni boşuna tutukladınız. Her halde bir yanlışlık olacak.

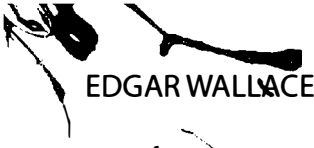
Jiggs:

Her halde bir yanlışlık olacak diye tekrar etti. George Adlon Green, yani Tarrytown dukası veya belki de Amerika hükümdarı...

Bu müddet zarfında adam biraz kendine gelir gibi olmuştu. Amerikalı müfettişe küstah bir gözle baktıktan sonra, polis müdürüne dönerek: Kim oluyor, bu adam? diye sordu. Jiggs, müdüre, cevap vermeye vakit bırakmadan: Aklımda kaldığına göre sağ omuzu üzerinde üç bıçak yarası olacak. Yerleri acaba hala duruyor mu? diye sordu. Lakin polis müdürünün, bu tarz konuşmasından hoşlanmadığını görerek, devam etmedi ve sorgu müddetince bir daha ağzını açmadı.

Bay Green'in, smokininin iç cebinden çıkardığı pasaportunda bir sorun görünmüyordu. Üzerinde, tabanca veya patlayıcı madde taşımıyordu. Fakat orada bu-

EDGAR WALLACE

lunan memurlardan biri, Pouliskin'in lokantada silahını yanındaki kıza verirken görmüştü.

Evet, Tetley ile yolda konuştuğunu ve Highgate'e giden yolu sorduğunu itiraf ediyordu. Cinayetin verdiği neticeyi anlamak üzere savcılık binasına gelmişti. Londra'nın yabancıları idi ve kimseyi tanımıyordu. Görümcesi ile birlikte Bloomsbury taraflarında ikamet ediyordu.

Sir Gilsant'ın öldürüldüğü trende seyahat eden ihtiyar kadına, istasyonda, yardım etmiş olan yataklı vagon kontrolörü ile hamal dışarıda bekliyorlardı. Lakin hiç biri Pouliski'yi önceden görmüş olduğunu hatırlamadı. Kontrolör, bir ara, biraz bir şeyler hatırlar gibi oldu ise de emin olamadı.

Polis müdürü, istişare etmek için arkadaşlarıyla yandaki odaya geçerek:

Bu adamı tutuklu bulundurmak için elimizde yeterli derecede delil yok dedi. Nitekim Pouliski olduğunu kabul etsek bile, pasaport değiştirmiş olduğu için, gene de tutuklayamayız. Milletler arası kanunlar bunu kesin bir şekilde yasaklıyor.

Jiggs, masanın yanında durmuş düşünüyordu. Biraz sonra, ağır ağır ve kelimelerini tartarak:

Şef, diye söze başladı. Yanımızdaki odada oturan adam bir katildir. Evet! Pouliski, birçok cinayet işlemiş katmerli bir katildir. Üstelik o bir bomba uzmanı! Bunca olaydan sonra, bir delil yok diye bu adamı serbest mi bırakacağız?

Polis müdürü:

Ne yapalım! diye cevap verdi. Kanunlarımız böyle emrediyor. Bizim elimizden ne gelir ki?

Jiggs, bir dakika düşündükten sonra:

Pekala! dedi. Gitsin! Fakat müsaade ediniz ben götüreyim. Eğer kanunen yapmamam lazım gelen bir şey yaparsam, o zaman onu bırakır beni tutuklarsınız. Bundan Scotland Yard'a bir zarar gelmeyecektir. Zaten ben buraya bağlı da değilim... Yalnız, bu kızıl katilin, elini kolunu sallayarak Scotland Yard'dan çıkıp gitmesine gönlüm bir türlü razı olmuyor.

Bu sefer, düşünmeye başlayan polis müdürü oldu.

Pekala! Evine kadar refakat etmenize müsaade ediyorum.

İçeri getirdiklerinde, polis müdürü, Pouliski'ye: Serbestsiniz dedi. Captain Allerman, size evinize kadar refakat edecek. Adamın yüzü birdenbire bembeyaz oluvermişti. Kesin bir sesle:

Ben sizden muhafız istemedim dedi. Bu gece burada kalırım da, gene de bu adamla gitmem.

Jiggs, bir şey söylemeden, teklifsizce adamın koluna girdi. Canım niçin benimle gelmekte nazlanıyorsunuz? Haydi, gel gidelim, sevgilim diyerek işi şakaya vurdu. Terry'nin arabası, kapıda bekliyordu.

Jiggs, adama:

Araba kullanmasını biliyor musun? diye sordu.

EDGAR WALLACE

Hayır, ben bir şey bilmiyorum.

Gel bir dene bakalım! Senin eskiden şoförlüğün de vardı, ne de çabuk unuttun. Ben arkanda oturacağım, nereye gideceğimizi sana yolda söylerim.

İki adamı aşağıya kadar takip eden Terry, arabanın hareket ettiğini ve rıhtım boyunca takip etmeyerek, şehrin içlerine doğru saptığını gördü.

Üç başka adam da, arabanın hareketini, Pouliski'nin ürkmüş halini ve arkasında oturan Jiggs'in dimdik vücudunu uzaktan takip etmişlerdi, ikinci bir araba yirmi metre arkadan birincisini takibe başladı. Birçok yerden geçtikten sonra, Pouliski'nin bindiği araba Epping'e gelerek durdu. Gece yarısı, saat üçe doğru, aynı araba, aynı şekilde, Scotland Yard'a dönüyordu. Fakat şu farkla ki, bu sefer direksiyonda Jiggs oturmuş, Pouliski yanında oturuyordu.

Scotland Yard'a geldiklerinde, Jiggs adamın koluna girerek tekrar yukarı kata çıktılar. Polis müdürü odasında idi. Pouliski'nin halinde işkence görmüş bir adam hali yoktu.

Jiggs:

Hata etmişim diye söze başladı. Bu adamın suçu yok müsaade ederseniz, serbest bırakacağım.

Bu muhavereyi takip eden Terry, hayret içinde kalmış, verecek cevap bulamamıştı.

Pekala! Gitsin!

Jiggs, adamla beraber rıhtıma kadar inerek bir

taksi çağırıldı. Gündüzki üç adam karanlık bir köşeden bu hareketi de aynen takip etmişlerdi. Bir tanesi telefona koşarak bir numara çevirdi:

Pouliski bize ihanet ediyor dedi.

Kısa bir suskunluk, telefondaki ses:

Pekala! Öyle ise hesabını görün! diye emir verdi.

Jiggs, tekrar yukarı çıktığı zaman, polis müdürü:

Bu ne demek oluyor? diye yerinden fırladı.

Amerikalı, hiç temkinini bozmadan:

Bu adam bizim aradığımız katilin ta kendisiydi diye cevap verdi. Sir George Gilsant'ı öldüren ve benim odama bombayı yerleştiren bu adamdır. Ben, bunları affedilmez kabahatler sayarım.

Peki! Öyle ise neden bıraktın?

Bilakis bırakmadım, öldürdüm! Epping'e kadar gidip gelirken arabamızı bir başka araba takip etti işin asıl can alıcı noktası da bu, işte!

Jiggs, tahminlerinde yanılmamıştı. Ertesi sabah St. James parkında dolaşan devriye memurları, çalıların arasından doğru uzanan iki ayak görmüşler ve daha yakından bakınca bunun Green isminde pasaportu olan adam olduğunu anlamışlardı. Çok yakın bir mesafeden ateş edilmek suretiyle öldürülmüştü.

Jiggs, kazanma edasıyla:

EDGAR WALLACE

Gördünüz mü? dedi. Adam nasıl öldürölürmüş, beğendiniz mi? Gangster arkadaşları, dün bütün gün, benimle beraber Epping'e gittiğini, sonra tekrar birlikte döndüğümüzü ve gene birlikte merkeze girdiğini adım adım takip ettiler. Merkezden çıktığında, kendi elimle bir taksi çağırdığımı da görünce, şefleri artık Pouliski'nin ihanet ettiğine hükmederek öldürülmesi için emir verdi. Her halde, Pouliski'nin bize bütün esrarı teslim etmiş olduğunu zannetmiş olacak...

Öyle ya, hakkı da yok değil sanki! Adam, saatlerce benimle beraber kaldı... Nelerden bahsetmemiş olabilir-
dik! Ve işte bu suretle, Chicago'nun yetiştirdiği en azı-
lı haydutlardan biri, kendi arkadaşlarının kurşunlarına
kurban giderek öbür dünyaya göç etmiş bulunuyor.

- 16 -

Artık hergün yeni bir cinayet ile karşılaşmaya alıştık diyordu Megaphone gazetesi. O gün, başmakalesinde: Green isminde bir adamın garip bir şekilde öldürölüşü, Sir George Gilsant'ın ve Marble Arch da, dört polis memuru ile Salaman'ın öldürölme olayları. Bu durum acaba ne zaman sona erecek ?

Makale, bu şekilde devam edip gidiyordu. Leslie, derin bir iç çektikten sonra, gazeteyi katlayarak çantasına koydu.

Genç kız, yeni evine taşınalı henüz bir gün olduğu için eşyaları karıma karışık bir halde idi. Cavendish meydanında yeni büyük bir binanın dördüncü katında, çok güzel bir daire kiralamıştı. Tanner'de, işini bıraktığının ertesi günü, kendisine 1000 İngiliz lirası vermişti.

Hazır paranın çabuk tükeneyeceğini düşünen kız, yeniden iş aramaya koyulmuştu. Berkerly meydanında, Bay Tanner ile çalıştığı günleri çok arıyordu. Orada iken, ara sıra, Terry'yi de görme imkanı buluyordu.

Terry, çok hoş bir arkadaştı. Flört etmek zorunda kalmadan, her genç kız, kendisiyle temiz bir arkadaş-

EDGAR WALLACE

lık kurabilirdi. Terry'yi düşünürken, Bay Decadon'un müthiş akıbetini de hatırlamıştı. Fakat bu müthiş olayı zihninden derhal silmeye çalıştı. Hele son günlerde, Londra'da işlenen cinayetleri aklından geçirmek bile istemiyor, kendi kendine sade bir hayat sürmesini arzu ediyordu.

Bay Decadon'un katibesi oluşu tamamen bir tesadüf eseri olmuştu. Lakin hiç bir zaman, cinayetlere kendisinin sebebiyet vermiş olması ihtimali aklından bile geçmemişti.

Leslie, o gün, bütün öğleden sonra, yeni aldığı halıyı, mağazadan gönderilen iki adamın yardımıyla, sermekle meşgul oldu. Akşama doğru, ortalık az çok toplanabilmişti.

Apartman çok küçüktü, fakat nede olsa, bir kişiye kafi gelecek kadardı. En küçük odayı çalışma odası, en geniş odayı da yatak odası olarak ayırmıştı. Apartmanda en çok hoşuna giden şey, eski kiracının bıraktığı telefon idi.

Leslie'nin katında birçok kimse daha oturuyor ve bunlar Leslie'den on misli fazla kira veriyorlardı. Hepside, her hususta güvenilir insanlardı. Apartmanın gece ve gündüz daimi kapıcıları, mükemmel kalorifer tesisatı ve daima akan sıcak suyu mevcuttu.

Genç kız, katiplik olarak müracaat ettiği yerden bir cevap beklemekteydi. Leslie hakikaten iş bilir, şayanı itimat, bilhassa dosya tasnif işlerinde harikulade bir katipte idi.

Akşam yemeğini hazırlamak üzere mutfakta meş-

gul olurken kapı çalındı. Böyle bir saatte gelen, belki de ilk kiracının çıktığından henüz haberi olmayan bir kimse idi, yahut... Hayır, Terry olamazdı. Son günlerde işleri başından aşkındı, hem adresini de bilmiyordu.

Kapıyı açtığı zaman, karşısında çok güzel, genç bir kız buldu... Her halde yanlışlık olacak diye düşündü. Fakat kadın:

Bayan Ranger, sizsiniz, değil mi? diye sorunca hayrette kaldı.

Evet, benim!

Sizinle biraz görüşmek isterdim, içeri girebilir miyim?

Buyrun! Fakat henüz bugün taşındığım için ortalık pek karışık. Kusura bakmayın, en tertipli yer, şimdiki halde mutfak, isterseniz oraya geçelim.

Ziyaretçi, gösterişli bir şekilde giyinmişti. Dışarıda hava sıcak olmasına rağmen omuzlarına samur bir kürk almıştı. Parmakları ve kollarındaki pırlantalar göz kamaştırıyordu. Leslie, ilk defa olarak, platin saçlı hari-kulade güzel bir kızı bu kadar yakından seyretme fırsatını buluyordu.

Oturmama müsaade eder misiniz? diyen genç kadın, orta yerde duran tahta bir sandalyenin kenarına ilişti. Bacaklarındaki şeffaf ve ince çorapları adeta yok gibi idi ayakkabıları Amerikan yapımına benziyordu ve topukları elmas işlemeliydi. Kulaklarında da pırlantalı küpeler vardı. İnce platin bir zincire asılı iri tektaş bir pırlanta, göğsünden ışıklar saçıyordu.

EDGAR WALLACE

Sarı saçlı kadın, Leslie'nin fark edemediği bariz bir Kaliforniyalı şivesiyle:

Size, kendimi tanıtayım diye söze başladı. Ben, Bayan Smith'im. Eşim Albuquerque'li olduğu için kendisine Albuquerque Smith derler. Los Angeles'dan geliyorum; hani, bilirsiniz, şu sinemalar diyarı...

Leslie heyecanlanmıştı. Hayatında ilk defa olarak bir Hollywood'lu ile konuşuyordu.

Eşim, Londra'ya, tatilini geçirmeğe geldi; bir kati-be arıyor. Eski katibesi, evlenerek Hindistan'a Bombay'a gitti. Bir yerden, sizin iş aramakta olduğunuzu öğrendim ve teklifimi kabul edip etmeyeceğinizi öğrenmeye geldim.

Çok acele konuşuyordu. Sesi oldukça ahenksiz idi. Bir yandan da durmadan, gözleriyle etrafı inceliyordu.

Çok teşekkür ederim, Bayan Smith! Ben de kendime böyle bir iş arıyordum.

Galiba, bir zamanlar Bay Tanner'in yanında çalışıyordunuz. Kendisiyle çok iyi tanışırız. Hakiki bir centilmendir fakat sizin oradan ayrıldığıma Kerky'ye söylediğim zaman, Pekala Cora, hemen gidip Bayan... Biraz durdu. Kızın ismini birdenbire hatırlayamamıştı. Bayan Ranger ile görüş dedi. Ben de, işte gördüğünüz gibi, hemen size geldim. Çünkü sizin gibi genç kızlar, ara yerde bir kadın bulunmayacak olursa bu türlü işleri güç kabul ediyorlar ve bu hususta yerden göğe kadar hakları da var.

Pekala! Yarın Bay Smith ile görüşmeğe gelirim.

Platin saçlı kadın, çantasını açarak, içinden bir avuç pırlanta çıkararak Leslie'ye gösterdi.

Ne kadar güzel, değil mi? Bu kere Paris'ten geçerken aldım. Bunların hepsi bana, 600 İngiliz lirasına mal oldu... Hepsi de orjinaldir... Geçen gün bir tanesini kaybetmiştim; sigortadan parasını alıncaya kadar canım çıktı. Dilerim bir gün sigortacıların eline düşmezsiniz. Pırlantaları çantasının içine koyduktan sonra platin bir kartvizit mahfazası çıkararak, içinden kartını alıp Leslie'ye uzattıktan sonra, arkasından, bütün eve sinen hafif bir parfüm kokusu bırakarak, çıktı.

Leslie, elinde tuttuğu kartvizite baktı. Üzerinde, sadece, Bayan S. Smith ve altında da, parantez içinde, (Born Schumacher) yazılı idi.

Genç kız, o gece yatağına girerken, Bayan Smith'in iş için gelmemiş olması ihtimali aklına geldi... O halde, iş aradığını nereden biliyordu? Sonra, Belki Eddie Tanner söylemiştir diye düşünerek, içi rahat uyudu.

Albuquerque Smith! Ne tuhaf isim... Karısı, kocasını Kerky diye çağırıyordu. Bu da tuhaf! Bu Smith denilen adam her halde çok zengin olacaktı. Kadın parlak yıldızlarla bezenmiş yıldızlar geçidi gibiydi.

Leslie, o gece rüyasında, hep pırlantalar gördü ve karışık lavanta kokuları duydu. Birdenbire, uykusu arasında, sokak kapısının çalındığını işitti, gözlerini açtı. Vakit, hemen hemen gece yarısı olmuş idi. Üzerine bir hırka alarak, kapıya koştu.

Kimsiniz?

EDGAR WALLACE

Sizi bir dakika görebilir miyim? Çok mühim bir mesele!

Leslie'nin, hayretten, ağzı açık kaldı. Bu ses, Bay Tanner'in sesi idi.

Apartmanda yalnızım, Bay Tanner. Onun için, sizi maalesef içeri alamayacağım.

Lütfen rica ederim, çok mühim bir mesele hakkında görüşeceğim.

Leslie, biraz tereddüt ettikten sonra, kapının zincirini açtı. Tanner, siyah gece elbisesi giymiş heyecanından yüzü kıpkırmızı olmuştu. Bir adım içeri attı ve arkasını kapıya dayayarak durdu.

Müsaade ederseniz burada duracağım, Bayan Ranger dedi. Sizden sormak istediğim bir şey var: Bugün, buraya, Bayan Smith isminde sarı saçlı bir kadın geldi mi?

Evet! Bayan Albuquerque Smith...

Tanner, ağır ağır başını salladı. Genç kız, ilk defa olarak, genç adamın, azim ifade eden dört köşe bir çenesi olduğunu şimdi görüyordu.

Bu kadın, size, kocası Smith'in yanında çalışmayı teklif etti, değil mi?

Evet!

Siz, ne cevap verdiniz?

Yarın, bu hususta, gidip Bay Smith ile görüşeceği-

mi söyledim. Hepsi bu kadar mı? Evet, bu kadar...

Tanner, o güne kadar, bir Amerikalı gibi, hiç bu kadar çabuk konuşmamıştı. Leslie, kendisini daima ağır, tembel bir Londralı ağzıyla konuştuğumu işitmeye alışmış olduğu için, biraz hayret etti.

Bilmek istediklerimin hepsi bundan ibaret, Bayan Ranger. Teşekkür ederim. Sizi, böyle bir saatte, rahatsız ettiğimden dolayı da çok özür dilerim. Sizden, yarın Bay Smith'e gitmemenizi bütün kalbimle rica edeceğim. Beğenmeyeceğinizden eminim... Sally, size, izdivaç maceralarından da bahsetti mi?

Kız, beklemediği bu soru karşısında, şaşırmıştı.

İsminin Cora olduğunu söyledi, değil mi? Asıl ismi Sally'dir.

Siz kendisini tanıyor musunuz?

Oldukça! Sekiz sene öncesine kadar evli idik.

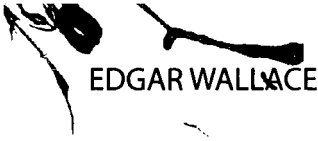
Leslie kulaklarına inanamıyordu.

Evli mi dediniz? Nasıl olur? Daha çok gençti...

Öyle görünür... Halbuki 38 yaşındadır. Bir daha görüşme fırsatı bulursanız, 38 yaşında olduğunu benden duyduğunuzu kendisine söyleyin; çok memnun olacaktır.

Tanner, konuştuğu müddetçe, kızı o kadar için için ve dikkatle süzüyordu ki, adeta zihninden geçenlere nüfuz etmek ister bir hali var gibi idi.

EDGAR WALLACE

Sizin yerinizde olsam, bu işi reddederdim diye gene esas mevzua geldi. Kerky'nin katibeye ihtiyacı yok... Zaten, Sally, kanun harici yaşayanlarla iş birliği yapmaya başlamadan evvel, Chicago'nun en süratli daktilolarından biri idi. İcabında bu işi o da görebilir.

Sizinle evlenmeden önce mi?

Evet! İnanır mısınız, Bayan Ranger, ben bu kızın uğrunda yarım milyona yakın bir servet sarf ettim. O zamanları, saçları platin de değildi, esmerdi ve şimdi olduğu kadar şık da değildi... Her ne ise artık ben gideyim, öğrenmek istediklerimi öğrenmiş bulunuyorum... Çok teşekkür ederim... Sizi de böyle vakitsiz bir zamanda rahatsız ettiğimden dolayı affedersiniz.

Kapıya doğru dönerek, açmak üzere elini tokmağa götürdü, fakat birden durdu. Arkası kıza dönük olduğu için, Leslie yüzünü göremediği halde, vücudunun kasıldığını fark etmişti.

Bir şey mi var? diye sordu.

Tanner parmağını dudağına götürerek kıza sus! İşareti yaptı. Sonra, usulca gerisin geriye gelerek Leslie'ye, oturma odasına geçmesini işaret etti. Kız bir kelime bile söylemeden, gayri ihtiyari, işaret edilen tarafa doğru gitti.

Leslie, odaya girdikten sonra, bulunduğu yerden, sokak kapısının açıldığını duydu. Tanner bir kimseye hitaben, Merhaba diyordu. Buralarda ne arıyorsun?

Hiç! Bu katta oturan bir dostumu ziyarete gelmiştim. Silahını cebine koyabilirsin, Tanner.

Sen de, şu duvarın yanından ayrılayım deme!

Sonra, uzun bir sessizlik oldu.

Bunu da niçin beraberinde getirdin? Dostuna göstermek için mi?

İftira etme, Tanner! Ben üzerimde baston bile taşımam. Öyle ise, seni bir daha buralarda görmeyeyim.

Olur!

Haydi, şimdi asansöre doğru yürü, ben de arkan sıra geliyorum. Apartmanın önünde otomobilim bekliyor, orada görüşürüz.

Evet, görüşürüz!

Kapının kapandığı ve asansörün hareket ettiğı duyuldu. Leslie kapıdaki adamın yüzünü görememişti ve Tanner'i buraya kadar takip edenin sonunun ne olabileceğini pek merak ediyordu: Gangsterlerin bu türlü meseleleri halletmek için kendilerine mahsus usul ve kanunları vardı.

- 17 -

Leslie, son zamanlarda iyi uyuyamaz olmuştu. Fakat yeni apartmanına taşındığı gece, derin, rüyasız ağır bir uykuya dalmıştı. Uyandığı zaman, güneş gökte hayli yükselmişti; yatağının yanındaki saat, on ikiyi çeyrek geçmekte olduğuna işaret ediyordu. Leslie, saatin bu derece ilerlemiş olabileceğine inanamayarak bir de, kol saatine baktı. O da aynı idi. Birdenbire, o gün Bayan Smith ile olan randevusunu, fakat aynı zamanda da, Bay Tanner'in geceki ihtarını hatırladı. Gidip gitmemekte tereddütte kaldı. Nihayet, her şeyden evvel, giyinmeye, bir de sıcak çay içmeğe karar verdi.

Saat tam birde, Kerky Smith, altın kol saatine bakarak karısına:

Bu kız galiba bugün gelmeyecek dedi.

Hiç olur mu? Muhakkak gelecektir.

Dün gece, Tanner acaba ziyaretine gitti mi, dersin?

EDGAR WALLACE

Karısı, yüzüne hayretle bakarak:

İşin o tarafını, senin benden daha iyi bilmen gerekmez mi ?

Ben, her şeyi nasıl bilebilirim?

Halbuki ben, senin Tanner'in her hareketinden haberdar olduğunu zannediyordum.

Kerky, karısına, uzun uzun baktı.

Tanner'i takip etmesi için bir adam koymuştum, fakat henüz gelip raporunu vermedi... Nasıl efendim, bu açıklamamdan memnun kaldınız mı?

Smith, bir şeye canı sıkıldığı zaman, karısıyla hep bu şekilde konuşurdu.

Leslie, o gün gelmediği halde, Smith'in sofrası gene misafirsiz kalmamıştı. Hatta bu ziyarete, Kerky bile o derece şaşırmıştı ki, çatalındaki lokmayı ağzına götürmeyi unutmuş ve yerinden fırlayarak, Merhaba Jiggs! diye adeta bağırmıştı.

Beni dün davet etmiştin ama unutmuşum, kusura bakmazsın umarım... Ve genç kadına dönerek: Nasılsınız, Bayan Smith? Londra'ya alış veriş yapmaya mı geldiniz? diye sordu.

Kadın, derhal Londra dükkancılarından şikayete başladı, fakat kocası böyle bir bahsi kapatmak isteyerek: Müsaade edersen, Captain Allerman ile yalnız konuşacağımız bir mesele var dedi.

Cora, bir kelime bile söylemeden, sofradan kalktı.

Jiggs, direk olaya girdi:

Londra'da her gün işlenmekte olan Amerikan tarzı cinayetleri araştırmak için, galiba İngiliz mahkemeleri yeterli gelmeyecek dedi.

Kerky güldü.

Memleketimize böyle söyleme,

Jiggs! Bana kalırsa, bu haydutların hiç biri Amerikalı değil. Bana başka bir millettten gibi geliyorlar ve ne sebepten dolayı kendi memleketlerine gitmemelerine çok şaşıyorum.

Evet, çok doğru söylüyorsun. Sen ne zaman Amerika'ya dönüyorsun?

Ben mi? Ben, daha önce, bir kere de Paris'e kadar gitmek niyetindeyim.

Ya, öyle mi? Bu memlekette cinayet suçuyla tutuklananlara ne yapıldığını elbet biliyorsundur... Dünyanın en mükemmel avukatları bir araya gelse, yakalarını adaletin pençesinden gene kurtaramaz. Buradaki hakimler, mazinin zengin veya fakir olduğunu da umursamazlar...

Kerky, hala gülüyordu.

Yoksa sen de mi yakayı ele verip, postu burada bırakmak niyetindesin? Doğrusu, bak buna çok üzülürüm

Yok, canım sen de! Aklımdan bile geçmez! Sana yeni bir haber vereyim mi? Etrafta müthiş bir atıcı dolaşıyormuş...

EDGAR WALLACE

Jiggs, hiç bozmadan

Bilirsin ki bana kurşun işlemez diye cevap verdi.

Fakat bu öylesi değil! Bu adam görülmedik dehşetli bir şeymiş... Bir kurşunda insanın beynini dağıtıyor-muş...

Ne yemek istersin, Jiggs? Sana, zehirli sıcak bir şey ısmarlayayım mı? Hayır, dostum! Senin zannettiğin gibi Amerika'ya henüz dönmek niyetinde değilim... Sen benden önce gidersen oradakilere tarafımdan selam götürür ve bir müddet daha burada olanları seyretmeye kaldığımı söylersin...

Jiggs, masadan kalkarak:

Çok seyahat etmiş olduğun için, sen seyahat usul-lerini ide iyi bilirsin. Dolayısıyla sisli günlerde neden dört defa düdük çalmanın adet olduğunu da bilmen gerekir... Bu, gemiyi terk etme işaretidir! Eğer, şimdiye kadar, düdük sesini duymadı isen, her halde bir kulak doktoruna müracaat etmeni tavsiye ederim.

Jiggs, sokağa çıktıktan sonra, yayan Haymarket'e kadar yürüdü. Panton sokağının başına geldiğinde, hangi yolu sapacağını düşünmek için bir an durdu. Tam o sırada, Haymarket tarafından son süratle gelmekte olan siyah bir taksiyi fark etti. Otomobil müthiş bir fren gıcirtısıyla yıldırım gibi Panton sokağına saptı ve o kadar yakınından geçti ki, Jiggs, çiğnenmemek için, geri sıçramak zorunda kaldı. aynı zamanda otomobilden üç el silah atıldı ve çıkan kurşunlar orada bulunan dükkan-lardan birinin vitrinine isabet ederek büyük bir gürültü ile parçaladılar. Araba, aynı süratle yoluna devam ettiği

halde Jiggs'in kurşunları hedeflerine varmıştı. Her iki defasında da arabaya tam isabet kaydetmiş fakat araba durmadan Orange sokağına sapmıştı. Jiggs, neticeyi öğrenmek için sokağın başına kadar koştuğunda araba gözden kaybolmuştu.

Yanına bir polis sokularak, hala elinde tuttuğu tabancaya işaretle:

Elinizde tuttuğunuz nedir? diye sordu.

Jiggs, silahı cebine yerleştirdikten sonra, sessizce:

Görmüyor musunuz? Tabancam diye cevap verdi. Ve olanları bir nefeste memura anlattı.

Olay yerine bir sürü de halk toplanmıştı. Hepsi de silah sesini duymuş ne olduğunu merak ediyorlardı.

Jiggs, polis memuruna:

Siyah bir taksinin geçtiğini gördünüz mü? diye sordu. Evet! Orange sokağından doğru siyah bir taksinin geldiğini gördüm. Şoförü sarhoş bir adama benziyordu.

Sarhoştan ziyade, can çekişen bir adama benziyor olmalıydı.

O zaman, polis, Jiggs'i birdenbire tanıyarak:

Siz Captain Ammerman'sınız değil mi? diye sordu.

Allerman deseniz daha doğru olacak...

Dediğiniz taksi o kadar süratle gidiyordu ki, hatta

bir aralık, bundan dolayı durdurmayı bile düşünmedim değil...

Böyle bir harekete teşebbüs etmiş olsa idiniz, kor-
karım şimdi ayakta duramazdınız.

O vakte kadar, birkaç polis memuru daha, düdük
çalarak hadise yerine gelmişti. Fakat ortada, tutuklana-
cak kimse yoktu. Polisler, gittikçe büyüyen kalabalığı
güçlkle dağıtabildiler.

Jiggs o gün, başından geçen olayı, bir rapor ha-
linde Scotland Yard'a verdi. Fakat hadiseler artık öyle bir
seyir almağa başlamış idi ki, kimsenin hayretini çekmez
olmuştu. Hatta İç İşleri Bakanlığında henüz gelmemiş-
lerdi, olan Polis Müdürü bile, hadiselerle alakadar gö-
rünmek istemiyor gibiydi.

O akşam, Jiggs'in gözüne, gazetelerin birinde,
ufak bir yazı ilişmişti. Bu yazıda aynen şöyle denilmek-
teydi.

Londra'da cereyan eden son haydutluk olaylarına
temas eden Başbakan, acele bir kanun tasarısı hazırlanıp
Parlamento'ya sunulacağını dün bildirdi. Cezaların çok
şiddetli olması için gereken bütün tedbirler alınacak ve
her kim olursa olsun, adaletin pençesinden kurtulama-
yacak, şiddetle cezaya çarptırılacaktır...

Jiggs, bu yeni kanunun ne olabileceğini pek me-
rak ediyordu. İngilizlerin, bu olaylar karşısında vahşi-
leşen... Vahşi değilse bile, her halde çok merhametsizce
hareket eden bir millet olduğunu biliyordu. Artık Scot-
land Yard'a da şikayet gelmez olmuştu. Bir gece içinde
aynı mahallede sekiz muhtelif evin pencerelerinde işaret

mumları görölmüş ve polis tarafından gizlice ev sahiple-
rinin isimleri alınmıştı.

Terry:

Biraz cesareti olan dünya yüzünde bir tek kişi
de mi kalmadı? diyordu. Gelsin ve haydutlardan aldığı
mektubu gösterip, işte böyle bir mektup aldım, benden
istedikleri de şudur ve beni himaye etmek de size düşer
desin... Kendi hesabıma söylüyorum. Doğrusu ben böyle
bir mektup alsam çok sevinirdim.

Ertesi günü, saat ona doğru Terry, temenni ettiği
mektuba benzer bir mektup almış fakat dediği gibi hiç de
sevinmemişti.

Tehdit mektubu Leslie'ye gelmiş; haydutlar kendi-
sinden 500 İngiliz lirası istiyorlardı.

- 18 -

Leslie, aldığı tehdit mektubunu şaka zannederek, hiç bir heyecan eseri göstermeden, Scotland Yard'a kendi eliyle getirmişti. Genç kız, Terry'ye, telefonda geleceğini söyleyince, Terry, Jiggs'i de haberdar etmişti.

Leslie, içeri girer girmez, başmüfettiş, dudaklarında hafif bir tebessüm ile ayağa kalktı. Genç kız:

Şuna bakınız dedi. Nasıl, tuhaf değil mi?

Elinde tuttuğu kağıdı uzattı.

Terry, mektubu alıp inceledi. Yeşil mürekkeple yazılmıştı. Fakat okumaya başlayınca rengi attı ve bir şey söylemeden kağıdı Jiggs'e verdi. Captain Allerman, dalgın bir tarzda, genç kızdan 500 liranız var mı? diye sordu. Sonra, bir şey hatırlamış gibi: Öyle ya, neden olmasın! dedi. Son zamanlarda, 1000 liralık bir mirasa kondunuz. Şimdi buna talip çıkanlar var, yarısını istiyorlar, fena fikir değil, doğrusu! Leslie, biraz heyecanlanmıştı. Ne de olsa,

EDGAR WALLACE

pek nahoş bir şaka dedi. İki adam, birbirine bakiştılar.

Terry:

Jiggs sen ne dersin, hakikaten şaka mı? diye sordu. Jiggs, çenesini kaşıyarak:

Pek zannetmiyorum dedi. Sen, ne yapmayı düşünüyorsun, Terry?

Henüz bilmiyorum. Şimdi hemen gidip Polis Müdürünü göreceğim... Her halde Bayan Ranger burada kalmalı. Merkezde boş bir misafir odamız var; bir karyola koyarız, orada yatar... Neyse, bütün bunları ben müdürle halletmeye gidiyorum diyerek, Terry odadan dışarı fırladı.

Leslie, iyiden iyiye merak etmeye başlamıştı. Jiggs'den, Hakikaten mesele o kadar mühim mi? diye sordu. Ve bütün iradesine rağmen vücudunun buz kesildiğini hissetti.

Hayır, Bayan Ranger! Zannettiğiniz kadar değil. Fakat ehemmiyet arz edebilir.

Jiggs, sabırsızlıkla Terry'nin gelmesini bekledi ve sonra, genç kızdan özür dileyerek, polis arabasını alıp Berkerly Meydanına gitti. Eddie Tanner evde idi.

Kapıyı açan uşak, tanımadığı bu misafiri baştan tırnağa kadar garip bir tarzda süzdükten sonra, içeri aldı. Tanner, yerinden fırlayarak:

Affedersiniz, sizi çok mu beklettim? diye özür diledi. Sonra, Oturmaz mısınız? diyerek yer gösterdi ve bir sigara ikram etti.

Jiggs, oturarak:

Ee ne var ne yok bakalım? diye sordu.

Tanner:

Çok canım sıkılıyor diye söze başladı. Bu memleketin avukatları o kadar ağır iş görüyorlar ki! Bir haftalığına, Berlin'e kadar giderek canım biraz eğlenmek istiyor. Eğlence burada da eksik değil, sanki... Doğru! Duyduğuma göre dün size fena bir şaka yapmak istemişler... Tesadüfen o sıralarda Haymarket'te bulunan bir dostum söyledi.

İnanırım, çünkü bu dostunuz beni Scotland Yard'tan beri takip ediyordu. O sırada Haymarket'de bulunuşunun sebebi de bundan...

Her neyse! Size bir zarar gelmedi ya... Doğrusu buna çok memnun oldum.

Evet! Bu defa zararsız atlattım... Yalnız, Tanner, ben gangsterlerin kadınlara da musallat olduklarını bilmiyordum... Bu yeni mi?

Ne demek istiyorsunuz, anlamadım?

Hani bir zamanlar bir kız vardı... Durun bakayım... Ne idi ismi? Galiba, Bayan Ranger olacak... Yeşil bir tehdit mektubu almış bulunuyor... 500 lirasını istiyorlar...

Bayan Ranger mi dediniz? Nasıl olur? Yeşil mi? Muhakkak şaka yapmak istemiş olacaklar...

Jiggs, başını salladı.

EDGAR WALLACE

Ben, pek şaka olduğunu zannetmiyorum. Tanner, altın tabakasından bir sigara alarak yaktı. Peki! Öyle olsun! Kızı şimdi ne yapmak niyetindesiniz?

Jiggs, tabii bir hal takınmak isteyerek, tebessüm etmeye çalıştı.

Bugün saat beşte çıkan akşam gazeteleriyle bu hussustaki önemi ilan edeceğiz dedi. Siz de bir gazete alırsanız ne yapacağımızı öğrenebilirsiniz...

Amerikalı polis müfettişi ayağa kalkmıştı.

Gidiyor musunuz?

Evet, yapacak daha birçok işlerim var.

O gece, saat yediyi çeyrek geçe raddesinde, Kerky Smith, oturduğu otelin salonunda bir aşağı bir yukarı dolaşüyor ve ikide bir kol saatine bakıyordu. Siyah smokini, beyaz yeleği ve son moda papyon kravatı ile cidden çok şık idi. Yakasındaki beyaz bir gardenya kıyafetindeki ahengi tamamlıyordu.

O! Kerky! Bu akşam cidden muhteşemsin.

Kerky, gayri ihtiyari elini arka cebine götürerek, yavaşça döndü.

Sen misin Taner? Gel, aşağı inip seninle bir şey içelim... İki adam, beraberce aşağı indiler. Tanner, yolda:

Bu akşam operaya mı gidiyorsun? diye sordu.

Hayır, sözde tiyatroya gidiyorum. Bu kadınlardan çektiğimiz ne, insanı saatlerce bekletirler. Cora bir şey al-

mağa dışarı çıktı hala gelecek.

Tanner, sigara dumanlarını, zarif bir şekilde havaya doğru savurarak:

Benim sadık katibem Bayan Ranger'i tanırsın değil mi? diye sordu. Oldukça güzel bir kızdır, her halde fark etmiş olacaksın... Bugün öğleden sonra onu bekliyordum. Halbuki Scotland Yard'a gitmiş... Muzibin biri, kıza bir tehdit mektubu göndermiş... Jiggs ile Terry de dehşetli meraka düşmüşler... Halbuki bu kadar endişeye ne lüzum var, değil mi?

Evet! Gerçekten lüzumsuz.

Tanner gene sigarasının dumanlarıyla meşgul gibi görünerek:

Leslie'ye olan şeyin, mesela Cora'nın da başına gelebileceğini düşünüyorum diye sözüne devam etti. Kerky! Eğer katibem öldürülecek olursa, Cora'nın başını, yarın sabah kahvaltıda süslü bir yemiş sepeti içinde karşında bulursan şaşma!.

Kerky, birdenbire mevzu ile alakadar olmaya başlamıştı. Çehresi ciddiyetini muhafaza etmekle beraber dudaklarının hafifçe titremesine mani olamıyordu. Platin saçlı karısını çok seviyor ve onunla cidden iftihar ediyordu. Bununla beraber Cora'nın başının, karşısında oturmuş sigarasını içen bu adamın nazarında bir koyun başı kadar kıymeti olmadığını da biliyordu.

Uzun bir sessizlik oldu. Neden sonra, Kerky, hafif ve kısık bir sesle:

Öyle ise, hemfikiriz dedi.

Tanner saatine bakarak, ayağa kalktı.

Tiyatronu kaçırttığıma çok üzgünüm... Kim bilir, belki Cora kalabalıktan geçememiş ve ancak saat sekizde gelebilecektir.

Sekizi beş geçse, Cora, hiddet içinde fakat biraz da ürkmüş olarak otele geldi. Tabii, o gece tiyatroya gidemeden doğrudan odalarına çekildiler.

Cora, hiddetle, gözlerinden ateş püskürerek: Beni dinle, Kerky diye söze başladı. Bu adamı öldürmekten başka çare yok... Biliyor musun ne yaptı? Beni bir odaya kapattı ve...

Sus, canım sus! Biliyorum...

Başım da öyle bir ağrıyor ki nerede ise çatlayacak...

Zararı yok sevgilim! Unutma ki o da, zannettiğimiz kadar budala değil ve eğer günün birinde karşı karşıya kalacak olursak...

Tanner'den bahsediyorlardı. Kerky, karısının yanında Tanner ismini ağzına almaz, sadece (o) derdi.

Saat tam sekizde, Jiggs'in telefonu çaldı. Konuşan Tanner idi.

Jiggs, Evet! diye cevap verdi ve telefonu kapattıktan sonra dönüp Terry'ye bütün işittiklerini anlattı.

Böyle bir adamın sözüne bilmem ne derece gü-

venilir.

Her hususta itimat edilebilir, azizim, Terry... Eğer şaka dedi ise demek ki hakikaten şakadır...

Sen de, hakikaten şaka olduğuna inanıyor musun?

Önce şaka değildi. Fakat şimdi artık şaka oldu demektir...

Demek, şimdi artık, Leslie için hiç bir tehlike kalmadı, öyle mi?

Emin ol dostum. Evet, hiç bir tehlike kalmadı.

O gece, sabaha kadar Leslie'nin evinin kapısı önünde bir polis memuru ile Chicago'nun en müthiş haydutlarından birinin kullandığı bir otomobil, sabaha kadar adeta nöbet beklediler.

- 19 -

Jiggs'e göre, Kerky'nin karısı güzel fakat çok aptaldı. Zaten kocası da, kızdığı zaman, aptallığına yüzüne vurmaktan çekinmezdi. O gün, belki yüzüncü defadır, kocasına, Eddie'ye bir şey yapıp yapmayacağını sormuştu. Nihayet Kerky dayanamadı. Okuduğu gazeteyi katlayıp, sanki yüz bin liralık bir çekmiş gibi masanın üzerine bıraktıktan sonra, büyük bir sabırla:

Dinle beni, Cora dedi. İşlerim hakkında kimseye bahsetmek adetim değildir. Bunu pekala sen de bilirsin. Haklı olduğunu ve çok korku geçirdiğini biliyorum. Fakat bunun sebebi ne olduğunu biliyor musun? Birisi Leslie Ranger ismindeki kıza tehdit mektuplarından bir tane yollamış... Kızı sende tanırırsın... Fakat hakikatte kim olduğunu biliyor musun? Evet! Kim olduğunu biliyor musun?

Kim olup olmadığı beni ilgilendirmez, Kerky.

Bilakis çok alakadar eder. Çünkü, bu kıza tehdit mektubu gönderenler, gönderdikleri mektubu geri almamış olsa idiler, o zaman da ne olacaktı biliyor musun? Şu dakikada güzel başının yerinde yeller esecekti...

Cora, adeta nefessiz kalmıştı.

Benim başımı mı keseceklerdi, demek istiyorsun?

Evet, Coracığım! Maalesef sana kıyacaklar ve güzel başını gövdenden ayırarak, süslü bir sepet içinde sabah kahvaltısına bana göndereceklerdi. Kadın, hidetinden kudurmuştu.

Hep bunlar, bu uğursuz kızın yüzünden mi olacaktı? Demek sen hiç bir şey yapmadan bunlara seyirci kalacaktın...

Kerky:

Hayır! dedi. Zannettiğin gibi boş durmuyorum... Evet! Bu meselede yerden göğe kadar haklısın, fakat elbet benim de düşündüklerim var. Göreceksin. Yakında neler olacağını kendi gözlerinle göreceksin ve şaşırıp kalacaksın... Bana bu oyunu yapanlara, yaptıklarını yanlarına bırakacağımı mı zannediyorsun?

Öyle ise, ilk iş olarak, o kızın hakkından gelmelisin! Kerky, manidar bir şekilde güler:

Sabırsız olma dedi. Bekle biraz... Fakat ertesi sabah, öyle bir şey oldu ki, Kerky, bunu, o gün öğleden sonra çıkan gazetelerde okuduğu zaman, Leslie Ranger'i tamamıyla unuttu.

Cuthbert Drood'u Londra'da, herkes gayet iyi tanırdı. Fevkalade cesaretinden dolayı, bu meşhur seyyaha, Victoria haçı nişanı bile verilmişti.

Uzun boylu, sarışın bir adam olan Drood, bütün kış avlanır ve yazın da deniz sporları yapardı. Babasının

büyük bir içki fabrikası vardı. Ana ve baba tarafından, altı akrabasından her biri, birer milyon lira miras bırakmışlardı. Çok güzel boks yapar, üniversite koşu müsabakasında şampiyonluğu kazanmış ve bilhassa silah kullanmakta büyük maharet sahibi idi.

O zamana kadar bekar yaşamış olan Drood'un polis ile hiç bir alakası yoktu. Fakat günün birinde bir tanesi mavi, diğeri yeşil mürekkeple basılmış iki tehdit mektubu birden almış ve ilk iş olarak bir ilan servisine telefon ederek:

Londra'da, tehdit mektupları alanlar korkudan seslerini çıkaramıyorlar demişti. Scotland Yard'a gitmeden evvel size haber vermek istedim. Ben şimdiye kadar, bu mektuplardan bir değil, hatta iki tane almış bulunuyorum.

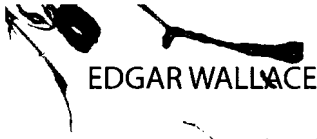
Bir iki dakika sonra telefonda Terry'yi bularak, ona da başına gelenleri anlattı ve bir ilan servisine müracaat ettikten başka matbaaya da haber verdiğini bildirdi.

Terry, derhal Drood'un evine koştu. Sportsman'ı, kütüphanesinde, kendi gibi beş altı sportmen arkadaşıyla oturmuş, konuşmakla meşgul buldu. Her birinin önünde, dolu ve yarı boşalmış şarap kadehleri vardı.

Terry'yi gürültülü bir şekilde karşıladılar. Bay Drood gülerek:

Arkadaşlarıma iş çıktı dedi. Memleketin zengin adamlarına gelen tehdit, mektuplarından artık bıktım. Arkadaşlarım da benimle aynı fikirdeler. Onun için, bu gece hepsi burada kalmaya karar vermiş bulunuyor. Hizmetçilerimin hepsini savunuyorum. Eğer aramızda silah

EDGAR WALLACE

oyunu olacaksa bu oyunu, burada, hep birlikte oynayacağız.

Terry, biraz ümide kapılır gibi olmuştu. Haydutların karşısına, nihayet istediği gibi cesur bir adam çıkmıştı. Fakat ortada, enteresan bir mesele daha vardı. Mavilerin mektubu bir gün evvel yazılmış ve Bay Drood'un Ebury sokağındaki adresine gönderilmişti. Halbuki Drood, bu evde çoğunlukla oturmazdı. Dolayısıyla, mektup, oradan şimdi oturmakta olduğu yere gönderilmiş. Bu yüzden, mavilerin mektubu ile yeşillerin mektubu aynı zamanda gelmişti.

Terry, bu havadisi derhal Jiggs'e yetiştirdi.

Jiggs:

Bunu, ben de şimdi gazetede okudum dedi. Fakat bir şey dikkatimi çekiyor. Bana, maviler, yeşillerle, aralarında anlaşmışlar gibi geliyor. Bunu ne zaman yaptıklarını kestiremiyorum. Fakat her halde Bay Decadon'un ölümünden sonra olacak... Londra'nın zenginleri bu iki haydut çetesi arasında taksim edilmiş bulunuyor. Birbirlerinin hududuna tecavüz etmiyorlar. Bu durum Drood'un neden iki taraftan birden tehdit mektubu aldığını da izah eder. Maviler, Drood'un Ebury de oturduğunu zannederek, mektubu oraya yollamışlar. Yeşiller ise, Park sokağındaki evine göndermiş bulunuyorlar. Şimdi, asıl mühim olan mesele, öldürölüp öldürölmeyeceği değil, mavilerle yeşillerin birbirilerine karşı ne tavır takınacaklarıdır... Bunu görmek veya hiç olmazsa telefonla dinleyebilmek için cebimden yüzlerce lira vermeye razıyım.

Jiggs, düşüncesinde haklı idi. Telefon hatlarından bilhassa bir tanesi, o gün çok meşguldü. Bu da, Kerky ile

Tanner arasındaki telefon hattı idi.

Kerky, otelinde, Tanner ise katibesinin şimdi boş kalan odasında oturmuş, yanlarında üç koruma verecekleri emirleri bekliyorlardı.

Tanner, telefonda:

Tabii dedi. Ben de gazetede gördüm. Kerky, alçak bir sesle cevap verdi: Yeşillerin istediği 5000 liradır dedi. Halbuki maviler, yalnız 2000 lira istiyorlar. Adamın, parayı hangi tarafa vereceği besbelli ve biraz düşündükten sonra ilave etti: O halde, kimse hiç bir şey almayacak, demek. Zaten, bu adam, cihan harbinin en meşhur simalarından biri ve gözü de oldukça pek...

Tanner:

Doğru diye cevap verdi. Bakalım mavilerle yeşiller bu hususta ne karara varacaklar?

Maviler karar vermek değil ancak verilen kararı yerine getirmekle görevlidirler, patronlara kafa tutmak ne zamandan beri adet oldu?

Ya öyle mi?

Evet, öyle! diyerek, Kerky, telefonu şiddetle kapattı. O gün, oldukça sinirli idi. Cora'da, sabahtan beri, kendisini kaçırmış olanlara durmadan küfür ediyordu. Bununla beraber, halledilmesi lazım gelen, ortada çok mühim bir mesele vardı. Bütün Londra ahalisi Drood'un mavi ve yeşillere karşı ilanı harp ettiğini öğrenmişti. Aca-ba şimdi ne olacaktı... Bu adama nasıl bir ceza tertip edilecekti? Tabi ki o da haydutlar hakkında müthiş cezalar

EDGAR WALLACE

planlıyordu... Mesele, şimdi, oldukça çetin bir hal almıştı.

Tanner de kararsızlık içindeydi. Londra gibi az çok yabancı bir şehirde, iki tarafın birden aynı iş üzerinde çalışmasına imkan kalmamaya başlıyordu. Her halde, iki taraftan birinin ortadan çekilmesi lazım geliyordu. Kerky ise, bunun hangi taraf olacağını pekiyi kestirmişti.

Kerky, telefonun başından ayrılıp odasına gittiği zaman, hiddeti büsbütün arttı. Karısı, sabahtan beri ağlamaklı olmuştu. Amerikalı haydutlar, ağlayan kadınlardan nefret ederlerdi. Kerky:

Sus yeter ağladığın; unut artık şunu! diye bağırdı.

Nasıl unutabilirim? Bana neler yaptılar! Sen hala paylarını verme... Tanner'in ne kadar zalim olduğunu sana evvelce de söylemiştim.

Kerky, karısını, .gözyaşları ve küfürleriyle baş başa bırakarak dışarı çıktı. Yapılacak çok daha mühim bir iş vardı.

Soho'da, bir berber dükkanı ve burada, bazı hususi müşterilere ait bazı odalar vardı. Kerky, bu imtiyazlı müşterilerin en başta geleni idi. O gün, berber dükkanına geldiğinde, zenci berber ile beraber bu hususi odalardan birine kapandılar. Bu, Kerky'nin adeti idi. Ne zaman yeni bir şehre gelse, ilk iş olarak, bir berber dükkanı satın alır ve içinde, hususi tertibatlı bir oda yaptırır, en güvendiği adamlarından ikisini buraya yerleştirerek adeta işlerinin umumi karargahı haline getirirdi.

Kerky, berber ile konuşmasını bitirdikten sonra, dışarı çıktı. Otomobili, yan sokaklardan birinde, idi. Şo-

för, arabayı dükkanın önüne getirerek, efendisinin binmesini bekledikten sonra hareket etti. Fakat tam bu sırada, yanlarına diğer bir otomobil yanaştı. Kerky tehlikeyi hissetmiş ve makineli tüfek ateş etmeye başlamadan önce kendisini otomobilin döşemesi üzerine atmıştı. Kırılan cam parçaları üzerine yağarken, direksiyonda oturan şoför, kıvrılarak, yerinde iki büklüm oldu.

Derhal her taraftan polis düdükləri ötmeğe, ahali olay mahalline üşüşmeğe başlamıştı.

Bir polis, Kerky'yi otomobilden çıkardı. Hiç bir şey olmamış yalnız fazlaca heyecanlanmıştı.

Galiba, şoförüm vuruldu diyebildi.

Şoförü de, bulunduğu yerden indirerek derhal bir ambulansa bindirdiler.

Kerky, o zamana kadar ehemmiyet vermediği rakibinin kudretine artık inanmağa başlamıştı.

O günkü akşam gazetelerinden biri, Soho'daki esrarengiz suikast, bir diğeri de, sanki biliyormuş gibi, makineli tüfeklerle çarpışan haydutlar başlıkları altında yazılar yazmıştı.

Rıhtımda, durup bir gazete satın alan Jiggs:

Acaba hangisi doğru? diye kendi kendine söyledi.

Sonra: Bunun üzerine Kerky her halde bir şeyler yapacaktır, derim. Diye ilave etti. Çünkü bu vaziyette kalmakla mağlubiyeti kabul etmiş demek olacaktır. Terry:

Ben de aynı şeyi düşünüyorum dedi. Bakalım
Drood'a bir şey yapabilecekler mi?

Jiggs:

Evine girene Tanrı yardım etsin diyerek güldü.

- 20 -

Leslie, apartmanın dördüncü katında oturuyordu, fakat aslında, burasını beşinci kat olarak saymak mümkündü. Zemin kat hep dükkandı, ondan sonra da bir asma kat geliyordu.

Bay Cuthbert Drood'un gazetede çıkan protestosunu, genç kız da okumuş ve kendi hesabına sevinmişti. Mr. Drood, genç ve romantik kalplere hitap etmesini iyi bilen milli bir şahsiyet idi.

Leslie, oturduğu kattan, Bay Drood'un evini görüyor ve burada olan hazırlıkları adeta seziyordu. Ev, bir kale gibi sağlamdı. Lakin bütün bu hazırlıklara rağmen, bu cesur adam sabahları jimnastiğini gene ihmal etmiyor ve Leslie, oturduğu yerden her sabah bu atlet vücutlu adamı seyrediyordu.

O sabah, Leslie'nin yeni apartmanında geçirdiği ilk sabahı idi. Gün olaysız geçmiş, akşam olmak üzere idi. Sabahtan beri yağın hafif yağmur dinmiş, gökyüzü açılmıştı. Hava o kadar berrak idi ki, en uzak mesafedeki en ufak şekiller bile tamamen seçilebiliyordu. Leslie, pencerede oturmuş etrafı seyretmekte iken, karşıda Drood'un evinin yanındaki evin damında, bir adamın bacanın arkasından başını uzatarak bir şeye baktığını ve tekrar kaybolduğunu gördü. Kendi kendine: Sakın, bir polis olmasın... diye düşündü. Çünkü o gece polislerin de

EDGAR WALLACE

her halde çok işi olmalıydı. Çatıya tekrar baktığında adamı bir daha göremedi. Bunun üzerine, içinden gelen bir hisse kapılarak, telefona gidip Terry'yi aradı. Bu yüzden, Terry ile görüşme fırsatı çıktığına adeta seviniyordu.

Bu sefer, Terry'yi bulmak biraz uzun sürdü. Nereye gittiğini koca Scotland Yard binasının içinde kimseye söylememişti.

Telefon memuru, Leslie'ye on dakika sonra tekrar telefon etmesini söyledi.

Hakikaten on dakika sonra, genç kız, telefonda Terry'nin sesini duyunca heyecanlandı. Leslie:

Belki soruya biraz acayip bulacaksınız diye söze başladı. Bay Drood'un evine polis memuru gönderilip gönderilmediğini biliyor musunuz?

Evet! Galiba öyle bir şey oldu... Neden soruyorsunuz?

Sebebi şu: Bay Drood'un evine bitişik evin çatısında bir adam dikkatimi çekti. Adamı pekiyi seçemedim ama gölgenin bir adam olduğundan katiyetle eminim. Belki bir polis memurudur ihtimaliyle size telefon edip sormak istedim...

Terry, cevap vermeden önce, biraz durdu. Leslie, telefondan Terry'nin, yanında bulunan bir kimse ile hafifçe bir şeyler konuştuğunu fark etti. Sonra, genç müfettiş: Captain Allerman ile birlikte size kadar gelmek istiyoruz. Müsaade eder misiniz? diye sordu. Genç kız, işlerine mani oluyor endişesiyle, özür diledi. Terry:

Önemli değil! diye cevap verdi. Bu da çok mühim bir iş. Yalnız, size gelmeden önce, bu işle kimin meşgul olduğunu anlayacağım... Çatıya, adamı belki o çıkarmıştır.

Yarım saat sonra, iki detektif, Leslie'nin apartmanında idiler. Terry:

Bu iş ile Tetley'in meşgul olduğunu zannediyorum dedi. Olay mahalline gittiğini söylediler. Belki de akşamüstü çatıda gördüğünüz adam o dur.

Çatı lambaları koyan da, acaba o mu?

Ne lambaları? Nasıl lambalar?

Cuthbert Drood'un damının üstünde, bir üçgen şeklinde yerleştirilmiş üç kırmızı ışık vardı. Jiggs, dudaklarına ısırarak:

Çok tuhaf dedi. Bu da ne demek oluyor? Terry:

Heralde, Tetley buraya, bunları, diğer damdaki adamlarına işaret olsun diye koymuştur dedi. Giderken, bana Drood'un evinin yanındaki evlerin pencerelerine adamlar pusu edeceğini söylemişti...

Olabilir!

Fakat cümlesini henüz bitirmemiş idi ki, heyecanla birisi eve girmeye çalışıyor dedi. Acaba kim?

Drood ve arkadaşları, hakkından gelmesini bileceklerdir. Haydi, biz de bir gidip bakalım...

Amerikalı, hızla dışarı fırladı. Terry de, mecburen

EDGAR WALLACE

takip etti. Caddeyi koşarak geçtiler. Jiggs doğru Drood'un evine giderek, kapıyı çaldı. Kapı açılmadı, fakat kapının ortasından açılan bir delikten yalnız yüzü görünen bir adam Ne istiyorsunuz? diye sordu eğer içeri girmek için ise maalesef giremeyeceksiniz. Mr Drood, polisten kimseyi istemiyor. Yanında dostları var ve onlar da, her şeyi üzerlerine almış bulunuyorlar.

Öylesi değil! Mesele önemli, hem de çok önemli... Hemen şimdi çatıya çıkmamız lazım...

Çatıya değil, boduruma bile inemezsiniz... Delik şiddetle kapandı. Jiggs, hayret içinde Terry'nin yüzüne baktı.

Terry, ayıp etti dedi ve kapıyı tekrar çaldı. Delik gene açıldı, fakat bu sefer delikten bir de otomatik tabanca uzatılmıştı. Gene aynı adamdı.

Sizin başmüfettiş Bay Weston olduğunuzu biliyorum, dedi. Fakat kim olursanız olun yarın sabaha kadar bu eve giremezsiniz. Bay Drood müdafaa planını kendi hazırlamış ve kendi tatbik etmek niyetinde. Hiç bir suretle polisin müdahalesini istemiyor. Kendisinden aldığı emir bu şekilde.

Pekala!

Geri dönerek, bir memurundan, Tetley'in nerede olduğunu sordular memur, telefonda Tetley'i buldu

Tetley:

Merak edilecek hiç bir şey yok Bay Weston diyor-du. Bay Drood'a arzu ettiği şekilde hareket etmesine ben

izin verdim.

Bugün öğleden sonra veya akşamüzeri hiç çatıya çıkan oldu mu? Kısa bir sessizlikten sonra, Tetley.

Hayır, olmadı diye cevap verdi. Neden soruyorsunuz? Siz, çatı üzerine ışık konulması için emir verdiniz mi?

Tetley, bu sefer, daha uzun süren bir sessizlikten sonra, gene:

Hayır! diye cevap verdi. Belki Bay Drood koydurmuştur.

Terry, telefonu kaparken Jiggs, birdenbire: Merkezden bir silah isteyecek olsam acaba verirler mi? diye sordu.

Jiggs'in bu sorusuna hayret eden Terry, telefonu Jiggs'e uzattı.

Al, kendin konuş... dedi.

Bana, Bay Brown işinde kullandığım silahı gönderiniz. Evet! Hatta imkan varsa bir de dürbün isteyecektim. Cavendish meydanında 174 numaralı Bayan Leslie Ranger'in apartmanındayım... Başmüfettiş Terry Weston da yanımda bulunuyor... Evet! Teşekkür ederim...

Telefonu kapadıktan sonra, iki arkadaşı, Leslie'nin apartmanına geri döndüler.

Jiggs:

Merkezde, silah seslerini azaltan aletlerden de var

EDGAR WALLACE

mı? diye sordu. Bu çok lazım... Evet! Hem birçok çeşidi var...

Jiggs yeniden merkeze telefon ederek, silah seslerini azaltan aletlerden de gönderilmesini istedi.

Terry: Bunları ne yapacağını anlamıyorum diye söyleniyordu.

Jiggs, genç kıza:

Dürbün bulunur mu? diye sordu. Leslie:

Çok iyi bir dürbünüm var diyerek yatak odasına geçti ve elinde babasından kalma eski model bir asker dürbünü ile döndü.

Jiggs, aleti gözüne göre ayar ederek, Mükemmel! dedi. Çok iyi gösteriyor. Çatının etrafında bir parmaklık var. Bak! Terry, ışıklar ne kadar parlak. Hele bir tanesi var ki evin duvarını gündüz gibi aydınlatmış, görüyor musun? Sonra, kolundaki saatine bakarak: Memurlar merkezden hala gelemediler. Ben olsam şimdiye kadar gelmiş gitmiştim bile dedi.

Terry, bir kere daha:

Tanrı aşkına silahı ne yapacaksın? diye sordu.

Ne yapacağımı silah geldiğinde görürsün Sonra kıza dönerek, Bayan Ranger, müsaadenizle lambayı söndürebilir miyim? diye sordu.

Neden?

Neden mi? Şu kırmızı üçgene nişan almak istiyoy-

rum da...

Ama Captain Allerman, Londra'nın orta yerinde böyle bir hareket ne derece doğru olur?

Tam o sırada da silah gelmişti.

Jiggs, kimsenin müdahalesini beklemeden, ses kısan aleti silahın üstüne takarak, pencereden nişan aldı ve birinci ışığa doğru ateş etti.

Cadde, çok kalabalık olduğu için, silah sesini duyan olmamıştı. Jiggs, aynı suretle, ikinci ışığa da ateş ederek onu da söndürdü. Üçüncüsü de bunları takip etti. Fakat bu defa caddeden geçen biri silah sesini duymuştu. Birkaç kişi birden yukarı baktılar.

Jiggs. Leslie'ye dönerek:

Artık lambayı yakabiliriz dedi. Fakat hayır! Durun! Duyuyor musunuz? Evet, bir uçak sesi! Tam zamanında geliyor...

Odayı derin bir sessizlik kaplamıştı. Daha iyi duyabilmek için, üçü de adeta nefeslerini tutmağa çalışıyorlardı. Motor sesi, gitgide daha yakından geliyordu. Nihayet, o kadar yaklaşmış idi ki, göğe baktıkları zaman bir uçağın, meydanın etrafındaki evlerin adeta damlarına sürtünürcesine geçtiğini gördüler. Biraz uzaklaşır gibi olduktan sonra, gene aynı noktaya geldi.

Jiggs:

Mutlaka ışıkları arıyor dedi. Ve silahını tayyareye doğru çevirerek, ona da ateş etti. Leslie, korkudan geriye sıçramıştı. Jiggs, bir el daha ateş ettikten sonra, uçak kuy-

ruğu havada, diklemesine meydanın ortasındaki ağaçların arasına düştü. Derhal, etrafı polis düdükleri kapladı. Ahali meydana doğru koşuyordu. Terry, korku ve heyecan içinde idi.

Ne yaptın, Jiggs? diye bağırmaktan kendimi alamadı.

Ne mi yaptım? Bay Drood'un evini bombalayacak olan uçağı düşürdüm. O kırmızı ışıklar, dama işaret için konulmuştu... Bu haydutların ne müthiş şeyler olduğunu siz bilmezsiniz... Başımıza olmadık işler açacaklardı!

Uçağı araştıran bir polis memuru, enkazın altında inlemekte olan yaralı bir adam çıkardı. Yanında, patlamamış yüz kiloluk bir de bomba vardı.

Terry ile Jiggs, yaralı adamı bir hasta arabasına bindirerek, yakın bir hastaneye götürdüler.

Yolda, Jiggs:

Ölmemiş! dedi. Hayret! Saatte 300 kilometreden fazla bir süratle gidiyordu... Bir kere Colorado'da bir ördek avında... diye söze başlayarak, bütün yol, atıcılıktaki maharetini anlattı.

Yaralı adam, bir türlü ismini vermek istemiyordu. Göğsümden ağırca ve bacağından da, hafifçe yaralanmıştı.

Jiggs:

İsmini ister söyle ister söyleme! Ben, senin kim olduğunu pekala biliyorum dedi. Sen Stunts Amuta'sın, Indianadan geliyorsun. Bir zamanlar, Canada ile Hymie

Weiss arasında uçak seferleri yapardın.

Yaralı adam, Jiggs'in yüzüne fena fena baktı. Fakat gene cevap vermedi.

Jiggs:

Eğer zerre kadar aklın varsa, sorduklarıma cevap verirsin, diye ısrar etti.

Sana söyleyecek sözüm yok, Jiggs. Nasıl yok? Bilakis...

Tam o esnada, içeri operatör girmiş olduğu için, Jiggs dışarı çıkmak zorunda kaldı. Terry'ye:

Gördün mü? dedi. Adamı nasıl tanıdım! Bu adam uçak cambazıdır.

Uçağın kalıntılarını Scotland Yard'a götürülerek, pilotun elbiseleri, polis müdürünün odasındaki masanın üzerine serilmişti. Ceplerinden çıkan eşya arasında, Amerika Devletlerinin biri tarafından, Tilomas Rhilippo namına verilmiş bir pasaport, bir de, Paris'ten Cadix'e birinci mevki bir tren bileti vardı. Uçağın döşemesine bağlı bir çanta içinde yeni bir takım elbise, 600 frank, 2000 pezetas ve ayrıca da 2000 İngiliz liralık bir çek bulunmuştu.

Uçağın üssünün neresi olduğu ve nereden havalandığı bir türlü anlaşılamadı. Numarası da bir işe yaramadı. Hava kuvvetleri bu numarayı taşıyan bir uçağın, Johns isminde biri tarafından satın alınmış olduğunu bildirdiği halde adamın kim olduğu bir türlü meydana çıkarılamadı.

Polis müdürü ile uzun bir görüşme yapan Terry:

EDGAR WALLACE

Elimizde bu adamı mahkum edecek hiç bir delil yok dedi. Evi bombalamakla itham edemeyiz. Yapabileceğimiz tek şey, izinsiz bomba taşıdığından dolayı cezalandırmaktan ibaret olacaktır.

Müdür, buna bile itiraz ediyor, sebepsiz yere bir adamı mahkum etmekle cemiyete kendimizi mahkum etmiş oluruz diyordu.

Jiggs, düşünceli başını salladı.

Kerky, simidi sizin ne yapacağınızı bekliyor dedi. Ona göre tedbir alacak...

Polis bütün o geceyi Kerky'ye ateş eden makinelili tüfekli otomobili aramakla meşgul oldu. Araba harap olmuş, şoförü de ağır surette yaralanmıştı. İç İşleri Bakanlığı bir soruşturma komisyonu kurmuş ve ilk hareket edecek vapurla Kerky'yi Amerika'ya iade etmek hususunda bir kere de, Jiggs'in fikrine müracaat edilmesine karar vermişti.

Jiggs:

Kerky İngiltere'den ihraç edilecek olursa Paris'e gitmek isteyecektir dedi. Onun için, burada gözümüzün önünde kalması daha iyidir. Yeşillerle, Mavilerinin aralarında, halledilecek daha pek çok pürüzleri var... Bunlar halledilinceye kadar da, aradan bir hafta geçecektir. O müddet zarfında, biz de bir netice almış oluruz. Bu bir hafta zarfında ise, Londralılar ömürlerinde görmedikleri olaylara şahit olacaklar ve sabah yataklarından kalkarken, duyduklarıyla, kendilerini başka bir dünyada yaşıyor zannedecekler...

O gece, Shaftsbury caddesindeki bir lokantada oturan iki kişinin masasına iki yabancı gelip oturmuş ve önceden oturanlar, bu yeni gelenleri tanımadıkları halde, böyle bir harekete itiraz etmemişlerdi. Lokantanın Sicilyalı sahibi ise, sonradan gelenleri, aynı şehirden oldukları için tanıdığı halde, isimlerini ve ne iş yaptıklarını bilmiyordu. Bir şişe Chianti şarabı ısmarladıktan sonra, dört kişi, bardaklarını doldurarak birbirilerinin şerefine kaldırmışlar ve ilk iki adamdan, bir tanesi ısmarladıkları yemekleri daha sonra getirmesini garsona tembih ederek, lokanta sahibine gidip, yarım saatliğine kendilerine verebilecek hususi bir odası olup olmadığını sormuştu. Tesadüfen, o aralık boş bir oda bulunduğundan, patron Bay Garda, dört adamı yukarı kata çıkarıp odayı göstermişti. Dediklerine göre, hususi bir mesele hakkında görüşeceklerdi. Bir şişe şarap daha ısmarlayarak, dördü birden odaya kapanmışlardı. Hepsi, İngilizce konuşuyordu; İtalyanca konuştuklarını duyan olmamıştı.

Aradan yarım saat geçtikten sonra, Bay Garcia, hususi odadaki müşterilerinin yemek yemek isteyip istemediklerini sormak üzere, yukarı kata çıktığında kapılarını kapalı bulmuş, vurmuş ve cevap alamayınca, zorlayarak içeri girmişti. Gördüğü manzara karşısında, bir an için, ne yapacağını şaşırmıştı. Adamlardan ikisi, başlarını masaya dayamış, kan içinde yatıyorlardı. Şarap bardakları boşalmış ve diğer iki adam ortadan yok olmuştu.

Bay Garcia'nın ilk hareketi, bilahare polise de söylediği gibi, avazı çıktığı kadar bağırarak olmuş ise de, lokanta ağzına kadar müşteri ile dolu olduğu için, böyle bir hareketinin müşterilerini rahatsız etmesi ihtimali olduğunu hatırlayarak vazgeçmişti. Derhal, aşağı inip, başgarsona meseleyi kısaca anlattıktan sonra, bir polis

EDGAR WALLACE

çağırmasını söylemiş ve aynı zamanda lokantanın bütün kapılarının kapatılarak, çıkışların kontrol altına alınmasını da emretmişti. Lokantanın arka tarafında birkaç ayak merdiven ve sonunda, küçük bir avluya, oradan da sokağa açılan küçük bir kapı vardı. Buradan kaçmak bir saniyelik mesele idi...

Terry, o aralık merkezde değildi. Jiggs ise, Terry'nin odasında yarı uyukluyordu. Bundan dolayı, Amerikalının bu hali, bir kaç dakika içinde Shaftsbury caddesine fırlamasına mani olmamıştı.

Bu, alelade İtalyan vari bir cinayete benziyor, dedi. Önce şerefe birer bardak şarap, sonra da birbirini öldürmek! Hiç silah sesi duydunuz mu, Bay Garcia?

Hayır! Yemin ederim ki duymadım...

Yemin etmenize lüzum yok! Zaten lokantanız çok kalabalık ve bunlar da yukarı katta idiler, üstelik kapıları da kapalı idi...

Kaçanları göreceksanız, tanıyabilir misiniz?

Hayır! Hiç zannetmiyorum! Öldürülenleri de tanımıyorum... Bunlar benim daimi müşterilerimden değil...

Jiggs, Sicilyalıların adetinin arkadaşlarını hiç bir şekilde ele vermemek olduğunu biliyordu. Bununla beraber, Mr Garcia, adamların birini, yeni tıraş olmuş, esmer, yakışıklı, diğerini de, siyah şapkalı olarak tarif etmiş lakin bu tarif yeterli gelmemişti.

Terry, uçak pilotunu neticesiz bir sorguya çektik-

ten sonra, Scotland Yard'a giderek, lokantada olan cina-yeti haber aldı.

O gece, saat on iki sularında bir olay daha cere-yan etmişti. Picadilly meydanından doğru son süratle gelmekte olan iki otomobil Canner House'un önüne gel-diğinde, arkadaki arabada, şoförün yanında oturmakta olan adam, önde giden arabanın üzerine makineli tüfek ateşi açmıştı. Öndeki otomobil de aynı şekilde karşılık vermeye başlamış ve tam bu sırada Empire tiyatrosun-dan çıkan kalabalık seyirci kitlesi ne tarafa kaçacaklarını şaşırmışlardı. Otomobiller, bu vaziyette, rıhtım boyuna kadar gitmişler ve aynı süratle, durmadan tekrar şehir istikametinde dönmüş iken ani olarak öndeki araba bir elektrik direğine çarparak, alevler içinde kalmıştı, ikinci araba aynı hızla yoluna devam ederken, gözden kaybo-luncaya kadar, direğe çarpmış olan arabaya ateş etmekte devam etmişti.

Bir müddet sonra olay yerine yetişen bir itfaiye ekibi otomobilin alevlerini söndürerek, kapısını açmış ve içindekileri birer birer dışarı çekmişti.

Arabanın arka kısmında üç adam bulunuyordu. Üçü de, daha otomobil tutuşmadan evvel vurularak öl-müşlerdi. Fakat şoför henüz yaşıyordu.

Ertesi sabah Kerky Smith, erkenden, Berkerly meydanına telefon ediyordu.

Tanner, sen misin? diye sordu. Kahvaltıya bana gelir misin? Masamda Saba bahçelerinin şeftalileri ve Kremlin saraylarının şarapları var... Seni bekliyorum... Pekala! Hele bir düşüneyim... Yarım saat sonra, Kerky ile Terry baş başa idiler. Evde kimse yok ve masa iki kişilik

EDGAR WALLACE

olarak hazırlanmıştı. Kerky Smith:

Kahve mi, yoksa çay mı içersin? diye sordu. Yalnız bilmiş ol ki, her ikisi de zehirlidir... Keşke beraberinde kimyagerini de getirse idin! Neyse, biz gene sadede gelelim: Son zamanlarda oldukça mühim hadiselerin cereyan etmekte olduğunun bilmem farkında mısınız? Bunları artık bir sonuca bağlamak gerekiyor diye düşünüyorum.

Tanner:

Bildiğime göre bunlarla polis meşgul oluyor diyerek kahvesinin içine iki şeker attı. Kerky, sözüne devam ile:

Dün gece tuhaf bir rüya gördüm dedi. Güya, yeşillerle maviler birleşmiş ve kırmızı bir grup teşkil etmişler. Ne kadar güzel bir rüya değil mi? Sen buna ne dersin? Garcia'nın lokantasında ölü bulunan Tomasina kardeşlere çok acıdım doğrusu... Tanner, güldü:

Duyduğuma göre Tomasina kardeşleri öldürenler de dün akşam bir otomobil kazasında yanarak ölmüşler... Ben de bunlara acıdım...

Kerky, uzun kolunu masanın üzerinden uzattı ve iki adam iki ahbap gibi uzun ve manalı bir tarzda el sıkıştılar. Sonra, Kerky günün hadiselerine geçerek:

Bu sabah gazetelerde dayına dair yazılanları okudum dedi.

Evet! Dayım mühim bir şahsiyetti. Belli! Amerika'ya onun kadar içki kaçırın olmamış. Tanner, Kerk'e dalgın bir tarzda bakarak: Bundan, bana ne diye

bahsediyorsun? diye sordu. Hiç! Aklıma geldi de... Bir an için, mavilerle yeşillerin karlarını nasıl taksim edeceklerini düşündüm...

Bir müddet sonra, iki adam artık her hususta anlaşmış bulunuyordu. Yeni bir teşkilatın ilk temelleri de böylece atılmış oldu. Ondan sonra, artık, bodrumlarda çalışan iki grubun matbaacıları da, yeşil ve mavi mürekkeplerini birbirine karıştırarak, hep kırmızı mürekkepli mektuplar üretmeye başladılar.

- 21 -

Ertesi sabah Leslie dairesinde mutlu olarak çıktı. Bir iş teklifi almıştı bankada katibelik yapacaktı senede 700 İngiliz lirası alacaktı. Apartman kapısını açarken gözüne bir mektup çarptı. Mektup Tanner'den geliyordu.

Mektup da şöyle yazıyordu:

Bu sabah saat on bir otuzda lütfen bana geliniz. Size uygun, iyi bir iş bulduğumu zannediyorum.

Leslie, daha evvel, başka bir yerden iş vaadi aldığı bir an için unuttur gibi oldu. Aslında Tanner'i beğeniyor, fakat her nedense kendisinden biraz da çekiniyordu. Tanner, şimdiye kadar daima sakın davranmış ve hiç bir zaman himayesini üzerinden eksik etmemişti. Elli bin lira vermeyi vaadi ettiği için, bu vaadini de tutacağından zerre kadar şüphe etmiyordu. Lakin acaba kendisinin bu parayı kabul etmeye hakkı var mı idi? Vasiyetnameyi kendisi bulmamıştı. Muhakkak ki, Tanner onu bilhassa oraya koymuş, sonra da, genç kızı bir vesile ile oraya sevk etmişti. O halde elli bin lirayı almaya hakkı yok demekti. Yoktu ama nihayetinde o da bir insandı... Genç bir kızdı ve bu para, kendisi için büyük bir servet demekti.

EDGAR WALLACE

Bir ara, Tanner'e telefon etmeyi, ona Dorries'i, yani bulduğu işin adresini vermeyi düşündü. Fakat sonra bunun belki de biraz kaba bir davranış olacağını düşünerek vazgeçti ve kalkıp Berkerly meydanına gitmeye karar verdi.

Kapı, çalınır çalınmaz açıldı. Uşak yabancı bir adamdı, fakat geleceğinden önceden haberdar edilmiş olmalıydı ki, gülerek:

Bay Tanner sizi bekliyor, Bayan Ranger dedi. Ve genç kızı, çok iyi bildiği sofadan geçirerek, küçük yazı odasına götürdü.

Hoş geldiniz Bayan Ranger! Oturunuz! Nasılsınız?

Ben kendime galiba yeni bir iş buldum, Bay Tanner. Dorries bankasını bilirsiniz, en eski bankalardan biri... Tanner güldü.

Evet, eski, fakat çürük bir müessesedir. Bir zamanlar bütün dünyada, Hindistan'a varıncaya kadar şubeleri vardı. Benim, size vereceğim vazife, arzu ettiğiniz takdirde bankaya da devamınıza mani olmayacaktır...

Tanner, ceviz yazı masasının yanı başında ayakta durmuş, parmaklar ile cilalı yüzey üzerinde hafif bir tempo tutuyordu.

Hiç evlenmeyi düşündünüz mü, Bayan Ranger? Genç kızı, bu beklenmedik soru karşısında o kadar şaşırmıştı ki, bir an için verecek cevap bulamadı... Tanner:

Garip bir soru değil mi? dedi. Fakat buna rağmen,

bir kere daha tekrarlamaktan kendimi alamayacağım... Benimle evlenmek ister misiniz?

Sizinle mi? Nasıl olur, Bay Tanner?

Bana sadece Ed, deyiniz rica ederim... Bu suretle daha samimi olmuş oluruz... Galiba Bay Weston da, ilk görüştüğünüzde, sizden, kendisine Terry diye hitap etmenizi istemişti, değil mi?

Leslie, böyle bir şey hatırlamıyordu... Tanner, bunu da nereden çıkarmıştı... Yok, gerçek ise, acaba kimden öğrenmişti!

Genç kızın şaşkınlığını gören Eddie:

Nereden öğrendiğimi merak ediyorsunuz, değil mi? Görüyorsunuz ya aklınızdan geçenleri nasıl kolayca okuyabiliyorum... Sizi ne kadar beğendiğimi size söylemem, bilmem ne derece doğru olur... Bu, bendeki, aşık olmaktan da daha fazla, ne diyeyim daha tatlı bir his... Size, istediğiniz her şeyi vermeye hazırım... Leslie, cevap vermedi, sadece başını sallamakla kaldı.

Hayır mı? Ne yapalım! Mademki istemiyorsunuz elden ne gelir!

Sonra, gülerek ilave etti:

Size hazırladığımı bildirdiğim iş, işte bu idi.

Leslie, kekeleyerek:

Sizinle evlenmek, benim için büyük bir şereftir. Fakat...

EDGAR WALLACE

Hayır, zannetmiyorum... Çünkü ben, bundan önce üç kere daha evlendim... Ve karılarımdan hiç biri, bana benimle evlenmenin bir şeref olduğunu söylemedi...

Tanner, elleri cebinde, odanın içinde aşağı yukarı gezinmeye başladı.

Eğer bana evet demiş olsa idiniz, bunu servetim için söylemiş ve beni, belki bu yüzden kabul ettiğinizi zannedecektim... Ama, beni sevmediğinizi biliyorum. Ben, bir kadının beni sevip sevmediğini çabuk anlayanlardanım... Bir zamanlar bir kadın vardı... Bana aşık olduğunu öğrendikten üç hafta sonra kendisiyle evlendim, fakat aradan çok geçmeden kadın çıldırdı. Hayalet görmeye başladı... Bunların en başında da ben geliyordum... Tabii bu şekilde yaşayamazdık... Dolayısıyla ayrıldık... Benden ayrıldıktan sonra, deliliği geçti, ardından başka birisiyle evlendi üç çocuğu dünyaya geldi... Şimdi, Amerika'da içki aleyhtarları Cemiyeti'nin Reisi durumunda... Leslie, Tanner'e hayretle bakıyordu, öyle ise, siz... Siz... Nasıl söyleyeyim, bilmiyorum ki... Yoksa siz içki kaçakçısı mısınız?

Evet! Nitekim eski patronunuz Decadon'da öyle idi... Hem de nasıl! dedikten sonra, neşeli bir kahkaha fırlattı.

Leslie, genç adamın bu şekilde böyle güldüğünü ilk defa görüyordu.

Ne yapalım! Bu da sizin talihiniz, Bayan Ranger... Hakikaten, Bay Decadon da içki kaçakçısı mı idi? Elijah, Amerika Birleşik Cumhuriyetlerine, diğer bütün kaçakçılardan daha fena içki ithal etmiş bir adamdı... Tabi ki

siz bunu bilmiyordunuz... Bu içkilerin hepsi buradan Londra'dan sevk edilirdi... Kendisi, hayatında yalnız iki veya üç kere Chicago'ya gitmişti... Ben, onun Windu City'deki temsilcisiydim. Buna rağmen, birkaç defa beni bile atlatmaya çalıştı... Buraya Londra'ya ilk geldiğim zaman, niçin bana evinde bir daire verdi biliyor musunuz? Genç kız, birden, sözünü keserek: Bay Decadon'u kim öldürdü? diye sordu. Kimse öldürmedi... İntihar etti...

Leslie, Tanner'e bir soru daha sormak istiyor, lakin cesaret edemiyordu. Nihayet bütün kuvvetini toplayarak:

Siz... Siz... Şimdi, artık içki kaçakçılığı yapmıyorsunuz, değil mi? diyebildi.

Hayır! Artık içki kaçakçılığı yapmıyorum... İngiliz vatandaşı olma isteğim kabul edildi... Yakın bir yerde bir çiftlik alarak, yerleşme niyetindeyim...

~~Siz, hiç bir yere yerleşemezsiniz!~~

Doğru söylüyorsunuz! Ben, sakın bir hayat yaşamam... Sonra kıza elini uzatarak: Size olan saygım ve sevgim sonsuzdur dedi. Ama bazı özel sebeplerden dolayı maalesef sizi kapıya kadar geçiremeyeceğim... Alberto size bir taksi bulsun; bu konuda, o benden daha cesaretlidir.

Genç kız, Eddie'nin bununla ne demek istediğini anlamamıştı.

O gün, öğleden sonra, Terry yanında bir mühendis ile uçağı muayeneye geldiğinde Leslie'yi de gördü. Fakat genç kız, detektife, sabahki ziyaretine dair bir şey söylemedi. Yalnız, Dorries'den bahsedince, Terry:

EDGAR WALLACE

Ben de iyi bir banka olduğunu duymuştum dedi. Hem de, oldukça dolgun bir ücret teklif ediyor. Açıkçası, talihiniz varmış! Nasıl oldu da, oraya gittiniz?

Müracaat etmiş olduğum bir iş acentesi haber verdi. Yarın işe başlıyorum... Ve ertesi gün, saat dokuzda, Leslie yeni işine başladı. Dorries'in iki yüz senelik parlak bir mazisi vardı. Özellikle de Hindistan'da birçok şubeleri vardı.

Leslie'nin, duvarları meşe ağacı kaplı yeni odası, bankanın eski direktörlerinin resimleriyle süslenmişti, içeri girildiği zaman, yanlış bir yere getirdiklerini zannetmiş, fakat baş memur:

Bay Dorrie, size, bir yazıhane odasını ayırdı, Bayan Ranger dedi.

Kendisini görebilir miyim; burada mı?

Hayır, burada değil! Daha doğrusu, buraya hiç gelmez; Kent'de oturur... Ben daha çocuk iken, Dorries dünyanın en mükemmel bankalarından biri idi. Şimdi ise, itibarı pek eskisi kadar değil ama...

Baş memur, Leslie'ye, bankanın tarihinden uzun uzadıya bahsetti. Sonunda da yetmiş yaşında olduğunu ilave etti.

Leslie, cevaben, yaşını hiç de göstermediğini söylediği zaman, ihtiyar ziyadesiyle sevindi. Zaten bankanın bütün memurları hep elliden yukarı insanlardı. Aralarında yalnız üç dört memura, nispeten genç denilebilirdi.

İhtiyar, Leslie'ye, bankadaki işlerin nasıl idare

edilmekte olduğuna dair verdiği, bir saat süren uzun bir açıklamanın ardından, Leslie, hakikaten bankanın son günlerini yaşamakta olduğuna kanaat getirerek, adeta içi burkulmuştu.

Bankanın bütün hisse senetleri, son zamanlarda, iki kişi arasında taksim edilmişti. Bunlardan biri Bay Dorrie, diğeri Bay Pattern idi.

Baş memur:

Hissedarların her birinin kaçır hisse aldıklarını pekiyi bilmiyorum dedi. Bay Pattern bankamıza altı ay kadar önce geldi. Çok ihtiyar olduğundan, nadiren gelir. Bradfond'da bir villası var; orada oturur...

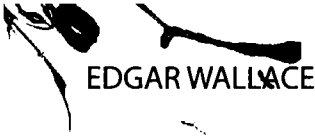
O gün, öğleden sonra, Leslie yeni bir şey daha öğrenmişti: Bankanın müdürü bir kadındı ve aynı zamanda Bay Dorrie'nin umumi vekili bulunuyordu.

Müdüre:

Bu gördüğünüz bankanın idaresi zannedeceğinizden çok daha yorucu bir iştir diye açıklama yaptı. 8.000 İngiliz liralık cari hesaplarımız ve 100.000 liralık da bir sermayemiz var.

Leslie, bankada çalışanları birer birer tanımaya başlamıştı. Bir tanesi, genç bir adamdı. Stenografi biliyor ve aynı zamanda bankanın muhasebesini tutuyordu. Vazifeye üç ay evvel başlamış, fakat baş memur da dahil olmak üzere arkadaşlarının sempatisini bir türlü kazanamamıştı. Buna rağmen, bankanın bütün işlerini çeviren bu adamdı.

EDGAR WALLACE

Akşamüstü, baş memur tekrar Leslie'nin yanına gelerek:

Size bir şey söylemesini unuttum, Bayan Ranger dedi. Bay Dorrie, banka işleri hakkında kimseye bir şey bahsetmemenizi özellikle rica etti.

Böyle bir uyarıya ihtiyacımız yoktur diye tahmin ediyorum.

İlk üç gün içinde, genç kız, bütün gayretiyle bankanın işleyiş tarzını kavramaya çalıştı. Ve bunda da, cidden başarılı oldu.

Cumartesi günü, müdüriyetten aldığı bir mektupta, şeflerinin kendisinden çok memnun kaldığı ve seneliğinin 700 liradan 2000 İngiliz lirasına çıkarıldığı bildiriliyordu.

O gün, bankadan çıkarken, baş memur, yanına geldi.

Bankamıza uğur getirdiniz, Bayan Ranger dedi. Bu hafta içinde tam 18 yeni cari hesap daha açtık.

Bu, sahiden önemli bir sayıydı. Çünkü yeni açılan rakip bankalar karşısında, Dorries bankası eski kredisini hayli kaybetmeye başlamıştı. Bir zamanlar, Hindistan'da büyük kredi hesapları olan bankanın elinde, son zamanlarda, ancak elli hesap kadar kalmış ve bunlar da birer birer kapanmakta idiler.

Yeni açılan hesapların on sekizini de Leslie imzalamıştı. Dolayısıyla, baş memurun getirdiği haber bir müjde sayılamazdı. Fakat ne de olsa, bir hafta zarfında

on sekiz yeni hesabın açılması, hayret verici ve hatta biraz da anormal, denilebilirdi.

Genç kız, Bay Dorrie'nin isteği üzerine bankadaki olayların işleyişine dair dışarıda kimseye bir şey bahsetmiyordu. Hatta Terry'nin bile, maaşının arttırılmış olmasından haberi yoktu.

—

- 22 -

Londra, yeniden sakin günlere kavuşmuş gibi idi. Hatta bir gazete, halkın diline tercüman olarak: İki günden beri haydutların sesi çıkmaz oldu.

Acaba ne oldular? diye soruyordu.

Bu hal, böyle devam ederse, memlekette güvenliğin sağlandığına ve adaletin yeniden hüküm sürmeğe başladığına inanabileceğiz diyordu.

Bu makale, yayınlandığı gün, çok zengin bir bira fabrikatörü, Scotland Yard'a, kırmızı mürekkeple basılmış, bir tehdit mektubu aldığını bildirmişti. Bu zat aynı zamanda, halk kamerasında da üye olduğu için, mektup doğrudan doğruya Parlamento adresine gönderilmiş bulunuyordu. Dolayısıyla, mektup, bir müddet Parlamento azalarının elinde dolaştıktan sonra, Scotland Yard'a iade edildi.

Jiggs:

EDGAR WALLACE

Vay canına! Demekten kendini alamadı. İşte, ben de bunu bekliyordum... Yazı tarzı, yeşil tarafın marifeti... Telefon ve pencereye ışık koymak da mavi tarafın işine benziyor... Bu vekil çok zengin mi?

Terry:

Hayli! diye cevap verdi. Milyoner denebilir... Park Lan'e taraflarında oturur.

Çok güzel! Fakat eğer benim sözümü dinlerseniz, hemen şimdi kendisini bir zırhlı otomobil ile kaldırarak Londra kalesine kapatınız.

Böyle bir teklif, bundan bir hafta evvel yapılmış olsaydı, Terry bunu, belki manasız bulacaktı. Şimdi ise:

Bilmem ki demekle yetindi. Meclis Reisi böyle bir harekete ne der! Aslına bakılırsa fena bir fikir de değil?

Elbet de değil! Anladığıma göre, haydutlar yeniden faaliyete geçmek üzereler... Eminim, polise haber verildiğini de öğrenmişlerdir. Bunun üzerine, vakit kaybetmeden bir şey yapmak isteyecekleri mantıklı görünüyor.

Terry.

O halde şimdi hemen gidip meclis Reisini göreyim diyerek, şapkasını alıp odadan çıktı ve ancak bir saat kadar sonra geldi: Meclis azaları zırhlı otomobil ve Londra kalesi planını, polisin aczini gösteren hareketler olarak tavsif ediyorlar dedi. Vekilin evine polis kuvvetleri konuşlanacak, gelip giderken de sıkı koruma altında bulunduracaklarmış...

Jiggs, başını salladı.

Bana kalırsa yararı olmayacak dedi.

Bu arada, İç İşleri Bakanı, Bay Drood'un da...

Jiggs, Terry'nin sözünü keserek:

Hele onu geç! dedi. Haydutlar, mücadeleye bu sefer yeni bir hızla başlamış oldukları için, Drood'a bir şey yapmaya pek vakitleri olmadı... Fakat bu vekile, yani Bay Ripple Duroott'a göreceksin başka türlü muamele edecekler... İhtimal bu gece değil, fakat bu birkaç gün içinde, mutlaka, bir şey yapılacağını tahmin ediyorum.

Jiggs'in bütün dedikleri aynen çıkmıştı.

Bay Ripple Durcott, o akşam, evine sivil memurların himayesi altında gelmişti. Otomobilin önünde, arkasında ve yanlarında birçok motosikletli polisler vardı. Apartmanın içi de emniyete alınmıştı.

Ertesi sabah, meclise gene aynı şekilde geldi. White Hall'u geçerken orada bulunanlar kendisini alkışladılar. Hakikatte ise, Bay Duroott o kadar önemli bir şahsiyet de değildi. Fakat son olaylar üzerine, adeta, milli bir kahraman olmaya başlamıştı.

Jiggs:

Neden bu işe gene Tetley'i memur ettiklerini anlayamıyorum dedi.

Terry, verecek bir cevap bulamayarak:

Bilmem ki... Wembury, keçi gibi inatçı bir adam-

dır. O koydu. dedi.

Jiggs güldü:

Wembury'yi severim iyi adamdır dedi. Kendisini, Tetley'in ne kadar fena bir adam olduğuna inandırmak işi Size düşer. Ben, Tetley'in Big Boy ile adeta ortak olduklarını tahmin ediyorum... Nasıl! Bunu Reisin kafasına sokabilir misiniz?

Şimdiki halde pek zannetmiyorum... Tamamiyle Tetley'in tesiri altında bulunuyor. Tetley'in ise alelade bir tahsili bile yok... Üstelik yüzüne gözüne bulaştırdığı birçok iş de olduğu halde, zekası fazla olan bir adam. Bir kere, bundan beş sene kadar evvel, bir kumarhane ile alakadar olduğunu duymuştuk... Lakin yaptığımız bütün soruşturma boşa çıktı... Elimize, mahkumiyetini temin edecek bir delil veya bir ipucu bile geçiremedik... Bile bile cinayetlere de göz yumacağını da tahmin etmiyorum.

Evet! İhtimal dediğin gibidir; göz yumuyordun. Fakat para almak suretiyle, bazı hadiseleri pekala gör-memezlik veya müsamaha edebilir. Bu adamın haydutlar hesabına çalıştığına ben inanıyorum ve gitgide de daha sıkı bir işbirliğine doğru gidiyorlar... Günün birinde, piş-man olacak, ama o zaman da iş işten geçmiş olacak...

Birinciye takip eden gecede bir şey olmamıştı. Üçüncü akşama doğru Londra'yı hafif bir sis tabakası kaplamış ve gitgide kesafet peyda etmişti,

Jiggs, vaktin yaklaşmakta olduğunu seziyordu.

Avam kamarasında Quigley isminde bir vekil vardı. Bu beyaz saçlı sivri sakallı aza, meclise oldukça seyreke

uğrardı. O gece, saat dokuzda, Quigley meclise gelerek, büyük salonun kapısını açıp içeri girdi. Nöbet bekleyen sivil memurlar kendisini selamladılar. Ondan sonra vekil salonun ortasına doğru yürüyerek gözlüklerini düzeltmek için bir an durdu.

Meclis, o sırada önemli bir meselenin tartışmasıyla meşgul bulunuyordu. Quigley, hemen hemen boş olan sağ taraf sandalyelerinden birine oturdu. Bunu gören mebuslardan biri yanındaki arkadaşına: Tuhaf, Quigley sağ tarafta yer aldı diye mırıldandı.

Hatta kendisi, Quigley muhalefet partisinden idi.

Bay Quigley, birdenbire yerinden kalkarak, zabıt katibine doğru birkaç adım attı. Sonra, yan tarafa dönerek üç defa ateş etti ve tutmak için üzerine gelenleri iterek kapıdan dışarı fırladı. Bütün bunlar çok kısa bir zaman içinde ceryan etmişti. Muhalefet tarafının ön sıralarında oturmakta olan bir adam, yerinden kalkarak, bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açıp kapadıktan sonra, bir yığın halinde yere çöktü.

Sivil memurlardan biri, kaçmakta olan vekilin arkasından gitmek istedi ise de omuzuna yediği bir kurşun ile olduğu yerde kaldı.

Quigley, mükemmel bir şekilde hazırlamış olduğu planı aynen uygulamıştı. Salondan çıkar çıkmaz, yan koridorlardan birinden geçerek, meclisin çatısına çıkmıştı. Hiç acele etmeden, köprüden itibaren dördüncü lambaya kadar yürümüş ve burada, duvarın üstünden nehre atlamıştı.

Polis memurları, arkasından çatıya çıktıklarında

EDGAR WALLACE

adamı çoktan yok olmuştu. Bir polis aşağı doğru eğilerek nehre doğru bakmış ve tam o sırada hayal meyal bir motorun rıhtımdan ayrılmakta olduğunu fark etmişti. Bağırması fakat ses veren olmamıştı. Bunun üzerine, cebinden tabancasını çıkararak üç el ateş etmiş. Cevaben, bir makineli tüfek, motorda, bulunduğu istikamette ateş etmeye başlamıştı. Kurşunlar duvarlara çarparak birkaç cam kırışlar fakat kimseye zarar gelmemişti.

Bu müddet zarfında motor nehrin ortasına kadar ilerlemiş olduğundan oldukça süratle yol almağa da başlamıştı.

Nehirde devriye gezen bir polis motoru vardı. Fakat buradan ateş eden olmamıştı. Yardımcı kuvvetler gelinceye kadar haydutlar gözden kaybolmuştu.

Wembury, Terry'nin odasına geldiğinde yüzü bembeyaz olmuş, elleri titriyordu.

Öldü mü? diye sordu.

Evet, öldü!

Öyle ise, biz de beraber öldük demektir... Amerikalı nerede?

Olay mahalline gitti...

Ne kadar haklı imiş! Keşke, zırhlı otomobil ile Londra kalesi fikrine itiraz etmese idik. Bunu söyleyen polis müdürü yığılr gibi, kendini bir koltuğa attı.

Bu artık benim işim değil! Haydutlarla başa çıkamadıkları için Amerikalılarla alay ederdik. Sıra, şimdi bize geldi... Ve içini derin derin çekerek ilave etti. Demek

ki, karanlıkta, kıyı boyunca sokularak Parlamantonun duvarı dibine yanaşmış ve sonra da devriyenin gözünden kaçabilmiş... Polis motorundaki başçavuş ağır yaralı... Keşke polis motorlarına da makineli tüfek koydurtsa idik...

Jiggs, bize bunu da söylemişti...

Tam o esnada, kapı açıldı.

Merhaba Jiggs!

Merhaba Wembury! Yok, canım, o kadar üzölme-ye değmez...

Nasıl üzölme-yeyim! Şimdi ne yapacağız?

Captain Allerman, cevap vermeden önce, rahatça, koltuklardan birine yerleşti.

Beni dinlerseniz, derhal, şimdi, Kerky Smith ile Eddie Tanner'i tutuklatarak Scotland Yard'a getirtin...

Sonra?

Sonra, eğer kaçımaya teşebbüs edecek olurlarsa, üzerlerine ateş edersiniz... Ya kaçmazlarsa?

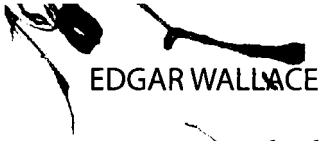
Jiggs'in yüzünde, yavaş yavaş şeytani bir tebessüm belirdi.

O zaman bana teslim edersiniz, ben, onları kaçırtacak bir şey bulurum.

Fakat bu, resmen cinayet olmaz mı?

Ya, demek öyle! Öyle ise sorarım size, bu geceki

EDGAR WALLACE

cinayet değil de ne idi? Bütün hafta içinde olanlar nedir? Bunlara cinayet denmez mi? Silahsız ve müdafaasız vatandaşları öldürmeye cinayet denmez de ne denir? Bunca cinayetlerin faili olan katilleri öldürmek, neden cinayet olsun?

Biz bunu yapamayız, Jiggs. Fakat memleketten dışarı sürebiliriz...

Hayır! Siz bunu da yapamazsınız. Hele Tanner'i şuradan şuraya kıpırdatamazsınız... Amerikalı, fakat İngiltere'de doğmuş... Hayatını ezbere biliyorum... O, insan şeklinde bir canavar... Siz, bu haydutları nezaketle mağlup edemezsiniz... Şiddet kullanmak lazım... Amerika'daki Sing Sing hapishanesinde bir kısım öyle mahpuslar vardır ki, bunların, ara sıra, dışarı bile çıkmalarına müsaade edilir; çünkü muhakkak gene geri dönerler... Fakat bunlara, böyle bir muamele bile gerekmez. Çünkü bu gibilerde, hata zatında şeref denilen şey yoktur, ikinci cinayetlerini işledikten sonra, insani duyguları artık tamamiyle silinir...

Pencereye doğru yürüyerek, sisin tamamıyla kaplanmış olduğu rıhtıma doğru baktı.

Scotland Yard'ın önünde, ne yapacağımızı merak eden birkaç kişi toplanmış fakat Parlamantonun önündeki kalabalık şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü diyebilirim.

Tam bu esnada, telefon çaldı.

Polis müdürü, benim için olacak diyerek, dinlemeye başladı. Sonra, yanındakilere dönerek:

Sizler de benimle beraber halk kamerasına kadar gelseniz iyi olur. dedi. Eğer yeni bir Reis seçilecek ise, istifamı kendisine bizzat ve önünüzde vermek isterim. Bunu İç İşleri Bakanına da aynen böyle söyleyeceğim...

Parlamento'nun dışındaki kalabalık gitgide, o derece artmış idi ki, atlı polisler halkı dağıtamaz olmuşlardı.

Hepsi birden İç İşleri Bakanının bulunduğu büyük salona girdiler. Azanın yarısı hazır bulunuyordu. Bunların arasında beyaz saçlı bir nazır Jiggs'in nazarı dikkatini çekti. İç İşleri Bakanı her halde bu olacaktı... Polis müdürü, istifanamesini uzattığında Bakan: İstifanız için bir sebep göremiyoruz, Bay Wembury, dedi. Sahip olduğunuz silahlarla, elinizden bundan fazlası zaten gelemez.

Jiggs, takdim edildiği zaman Bakan, kendisini, baştan tırnağa kadar adam akıllı süzdü. Captain Allerman! Bu mesele hakkında acaba ne yapabiliriz dersiniz? diye sordu. Siz, bir Amerikalı olarak, gangsterlerin usullerini her halde çok iyi bileceksiniz. Bundan dolayı bize ne tavsiye edebilirsiniz?

Jiggs, bir an, cevap vermedi. Masanın yanı başında duruyor ve parmaklarıyla cilalı tahta üzerinde hafif tempo tutuyordu. Sonra, birden başını kaldırarak:

Yapacağım teklifi anlamsız bulabilirsiniz diye söze başladı. Bundan dolayı, ben, ne de olsa, gene söylemek isterim: İlk olarak, bir ay müddetle, şehir polis kuvvetleri teşkilatının emrime verilmesi, sonra da, katilleri koruyan kanunların değiştirilmesi gerekiyor... Çünkü kanunlarınız, sizleri, yakında, şimdi bulunduğunuz durumdan

EDGAR WALLACE

daha karmaşık bir hale doğru sürükleyecektir. Eğer, kanunlarınızı dediğim şekilde değiştirir ve katiller için ağır cezalar vermeyi kabul ederseniz, ben de, haydutların ele başlarını, kısa zaman içinde, ait oldukları yere gönderme görevini kabullenirim.

Nereye göndereceksiniz? Hapis mi? Hayır, cehennem! İç İşleri Bakanı, cevaben:

Ne yazık ki size polis kuvvetlerinin kontrolünü verme yetkimiz yok demekten kendini alamadı... Bu hem imkansız hem de anayasaya aykırıdır...

Jiggs, başını salladı.

Anayasanızı bilmiyorum.

Bundan başka, kanunlarımızı değiştirmek de imkan haricindedir... Bize daha olağanüstü çareler tavsiye edemez imisiniz?

Pekala! O halde, polis teşkilatınızı bir kat daha kuvvetlendirin... Polis memurlarının hepsine otomatik tabancalar dağıtın... Bunları çok iyi bir şekilde kullanabilmeleri için eğitim verin... Şehirdeki bütün yabancıları çıkarın ve bu gece olduğu gibi parlamentonun da kapılarını yabancılara kapatın... Bununla beraber, unutmamalısınız ki, siz kapılarınızı kapatsanız bile, vekil arkadaşlarınızdan, kötü niyet sahibi her hangi biri için yol daima açıktır. Ben, bunları bundan önce de söylemiştim. Fakat olmayacak fikirler zannedildi... Sizler, bu canilerin ne yaman şeyler olduklarını bilemezsiniz... Çok mükemmel teşkilatlara sahipler... Bunlar için, adam öldürmekten daha kolay bir iş yoktur... Yalnız Londra'da birinci sınıf nişancıları var... Bunların, senelerden beri, bu iş için ha-

zırlandıklarını da düşüncecek olursanız, teşkilatın şekline daha da iyi nüfuz etmiş olursunuz. Bu haydutların, Londra'ya, bütün hazırlıkları yaptıktan sonra, gelmiş olduklarına şüpheniz olmasın... Her birinin haftalık ücreti en aşağı beşer yüz liradır... Bu iş için sarf etmeyi göze aldıkları iki milyon dolar da sermayeleri var... Yakında Londra da sel gibi para akmaya başladığını göreceksiniz. İç İşleri Bakanı:

Bu işlerin ele başlarını siz tanıyor musunuz? diye sordu.

Evet, tanıyorum! Fakat benim kadar siz de tanıyorsunuz... Bunların kimler olduklarını, resmi raporumda, isimleriyle ayrı ayrı arz etmiştim. Biri Amerikalı, diğeri İngiliz. Ama hiç biri hakkında, elimizde kesin bir delil yok... Bir tanesini derhal sınır dışına çıkarsanız bile, geri kalan mücadeleye aynı hızla devam edecektir.

Toplantı, o gün, kesin bir sonuca varamadan dağıldı. Yalnız, sivil polislerle de otomatik tabancalar verilmesi için, Scotland Yard'a emir verildi. Bu suretle, Jiggs'in tekliflerinden, hiç olmazsa bir tanesi kabul edilmiş oldu. Bir uçak, gece gündüz, Londra üzerinde kontrol uçuşları yapacaktı ki, bu da mükemmel bir fikirdi. İcabında, uçak yerden alçak bir irtifada uçarak, her hangi kaçak bir otomobilin izini kolaylıkla havadan takip ederek polise bildirebilecekti. Bu sayede yeşil tarafın yaptığı gibi haydutların binalara yapacağı uçak hücumları da önlenebilecekti.

Sokağa çıkıp, rıhtıma doğru giderlerken, Jiggs:

İşte böyle diyerek aklından geçenlere yüksek sesle tercüman oldu. Şimdi bu kalabalık içinde kim bilir kaç

EDGAR WALLACE

silahlı adam vardır! Fakat gangsterler kalabalıktan çekinirler, linç edilmekten korkarlar... Amerika'da, yakaladığım haydutlardan kaç tanesinin, ayaklarıma kapanarak, kalabalıktan kendilerini korumamı ve hapishaneye kapalı otomobillerle sevk edilmelerini rica ettiğini bilirim...

Scotland Yard'dan içeri girerlerken, o ana kadar sesi çıkmamış olan polis müdürü, Terry Weston'a dönerek:

Tetley ile görüşmek istiyorum dedi. Vakayı bana rapor etmesini kendisine söylemiştim... Bu sırada, katilin kimseye görünmeden parlamentonun çatısına nasıl çıkabildiğini ve bunun için de Tetley'in ne gibi tedbirler almış olduğunu da öğrenmek istiyorum.

Tetley, sanki birdenbire ihtiyarlamıştı... Son derece itina ettiği bıyıkları düşmüş, omuzları çökmüştü. Dehşetli bir korku içinde olduğu halinden belli idi ve sanki nerede ise her şeyi itiraf edecekmiş gibi bir hali vardı. Gözünün ucu ile ilk önce Jiggs'e sonra Terry'ye bakarak:

Yalnız başımıza görüşsek daha iyi ederiz dedi. Bu yabancılar... Terry, hiddetle:

Arzularınızı umarım başka bir zaman yerine getiririz diye, kısaca cevap verdi. Zaten, Captain Allerman teşkilatımıza dahil bulunuyor. Şimdi, siz, bize, dün gece parlamentonun çıkış kapılarının neden dolayı korumasız bırakıldığını veya neden buralara yeteri kadar nöbetçi dikilmediğini anlatın bakalım...

Ben, elimden gelen her şeyi yaptım. Koridor ve etraf polislerle çevrilmişti. Yalnız, çatıdaki nöbetçilerin, nasıl olurda yerlerinde bulunmadıklarını ben de anlaya-

mıyorum...

Anlayamıyorsanız, ben size anlatayım... Nöbetçilerin yerlerinde bulunmamış olmalarının sebebi, daimi nöbetçi olarak kimse koymamış olmanızdan ileri geliyor... Tetley, itirazda bulunamadı, yalnız: Hepimiz insanız, hepimiz hataya düşebiliriz demekle yetindi. Zaten, dün gece de, başım o kadar ağrıyor idi ki, gözlerimi açacak halim yoktu. Ve adeta merhamet dilenircesine Jiggs'e baktı. Fakat Amerikalı şefin yüzünde merhametten eser yoktu.

Katili parlamentoya girerken gördüm diye sözüne devam etti. Fakat, tahmin edemedim... Nitekim bu hususta diğer arkadaşlar da aklanmış bulunuyorlar... Sonra, bir vekille konuşup ön sıralardan birine oturduğunu ve

Her neyse siz olay hakkındaki raporunuzu düzenleyerek saat on ikide bana getiriniz... Aynı zamanda, sizin ve karınızın, bankalardaki hesap defterlerinizi ve özellikle Fetter Lane'deki kasanızın içindekileri de alıp getirmenizi istiyorum. Bankada bulunacak bir memurumuz, size bu hususta bütün kolaylıkları gösterecektir.

Tetley'in acınacak bitkin bir hali vardı.

Jiggs:

Çok garip, dedi. Bana bir kelime bile ettirmediniz.

- 23 -

Cora, Kerky ile tanışmadan evvel, iki defa daha evlenmiş ve gerek evlilik hayatında, gerek genç kızlık çağında, merhamet ve vicdan azabı nedir asla duymamıştı. Kendisine ilanı aşk eden adamlardan bazısını, bir gün sonra, morgda kanlı bir muşamba altında gördüğü zaman, en ufak bir heyecan bile duyduğunu hatırlamıyordu. Kalbi, insanlık hislerine karşı adeta nasır tutmuş olduğu için, senelerden beri, duygusuz yaşamaya alışmıştı.

Cora, daha on dört yaşında iken, haydutlar ile tanışarak, hayatlarına girmiş ve o zamandan beri bu hayatı bir daha terk etmemişti. Bu yüzden, kulakları, milyonlardan, on para kadar ehemmiyetsizce bahsedildiğini duymağa alışıktı. Daima, en son moda üzerine giyinir, şahsına azami bir itina sarf ederdi. Küçük bir çocuğun çakıl taşı topladığı gibi, sayısız mücevherler biriktirmişti.

Hayat felsefesi de son derece basitti. Zengin erkeğine çok güzel görünmeye çalışmak. Erkek kendisini aldatmadığı sürece ona sadık kalmak. Bunun dışında da güvenin bir anlamı yoktu.

EDGAR WALLACE

Kerky'yi hakikaten çok seviyordu. Kocalarından hiç biri, kırmızı mermer ismini verdikleri küçücük kalbinde, Kerky'nin yarattığı heyecanı yaratmayı başaramamıştı. Tek endişesi, kocasının öldürülmesi veya günün birinde, karşısına çıkacak güzel bir kadının, kocasını kendisinden ayırmaya kalkışması ihtimali idi. Rüyalarında bile, kendisinden daha güzel kadın görmeye tahammül edemiyordu. Fakat erkeklerin acayip huylarını bildiği için, hiç bir suretle onlara güvenilmeyeceğini biliyordu.

Günün birinde kocası öldürülecek olursa, müşterek hayatları burada sona ereceğinden, ondan sonra kendini başka erkeklere beğendirmek zorunda kalacaktı, fakat bu, şimdilik uzak bir ihtimal gibi görünüyordu. Hazırladığı listede kendisini bekleyen, sırada daha pek çok erkek vardı. Şu durumda, Kerky'nin ölümü de, pek o kadar önemli bir hadise olmuyor demekti... Yalnız, çok şaştığı bir durum, Leslie denilen kızın zihnini bu kadar işgal ediyordu. Hatta, yalnız kaldığı zamanlar, bu yüzden, geçirdiği hiddet buhranlarıyla adeta harap oluyordu. Gene, böyle bir buhran içinde iken, bir ara, genç kızı öldürmeyi bile aklından geçirmiş, fakat bunun bayağı bir hareket olacağını düşünerek, sonradan vazgeçmişti. Bir ara, Sarah'nın yaptığını gözünün önüne getirdi. Bu kadın, rakibini, sofrada iken saçlarından kavrayarak kalbine üç kurşun sıkmamış mıydı? Hele, Looney Stein neler yapmamıştı... Uzun uzadıya düşündükten sonra, son kararını verdi. Kerky, bir gün, karısına:

Niçin alışverişe gitmiyorsun? diye sormuştu. Mademki gitmeyecektin, ne diye bana o kadar villa satın aldırdın? Cora, kocasına, en tatlı tebessümü ile baktı. Ben de, bu sabah, yatakta bunu düşünmekle meşguldüm...

Hakikaten, bir süre hava değişikliğine gitsem çok iyi olacak diye cevap verdi.

Öyle ya! Sana, mükemmel bir de aşçı yollarım.

Kerky'nin, Cora için, geçen yaz, aldığı en son villa, Mailden Head ile Cookham arasında küçük bir su kenarındaydı. Maymun iştahlı kadın, bu köşkü ilk gördüğünde deli gibi sevmiş, ikinci gidişinde nefret etmişti.

Kerky! dedi. Bugün, gazetede, Looey Stein'i okudum. Baltimor'lu adama neler yapmamış! Kerky, gözlemini kısıarak, karısına baktı. Yani sen de mi aynı şeyleri yapmak istiyorsun? Ne münasebet!

- 24 -

Leslie yürüyüş için dışarı çıktı. Her gün öğle yemeklerini dışarıda yiyordu. O gün de, yemeğini yemiş bankaya dönerken, Brood caddesinde yürürken bir kadın arkasından bağıırıyordu,

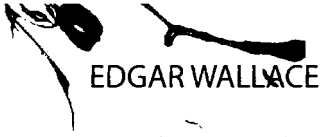
Bayan Ranger! Bayan Ranger!

Genç kız, birdenbire, sesin ne taraftan geldiğini kestiremeyerek, etrafına bakındı.

Kaldırımın kenarında şahane bir otomobil durmuş içinden, yere bir genç kadın atlamıştı. Cora Smith, gene o kadar göz alıcı bir şekilde giyinmiş idi ki, cadde-den geçen, satıcılar, dükkancılar, dahil olmak üzere herkes, iş ve güçlerini bırakarak bu harikulade insanı hayretle seyretmeye koyulmuşlardı. Güzel kadın, hakikaten o kadar cazip, o kadar harikulade idi ki, sanki bu dünyanın insanı değildi.

Benimle beraber yemek yemek ister misiniz? Kerky bir işi için Fransa'ya gidiyor, ben çok yalnız kalacağım, birbirimize arkadaşlık ederdik... Çalıştığınız yer

buraya yakın mı?

Evet, çok yakın! Fakat ne yazık ki, davetinizi kabul edemeyeceğim. Son derece meşgulüm... Akşamları, kaçta çıkıyorsunuz?

Beşte!

O halde, akşam, beşte gelip sizi alırım... Birlikte biraz gezer hava alırız... Bilmezsiniz ne kadar yalnızım!

Peki! Öyle ise akşama saat beşte...

Leslie, Cora ile beraber, otomobiline kadar yürüdü. Araba, pahalı markalardandı. Zaten, Cora Kerky Smith başka türlüüne nasıl tenezzül ederdi!

Kerky, hakikaten Parişe gitmeye karar vermiş, fakat sonra bu fikrinden vazgeçmişti.

- 25 -

Saat dört buçuk! Sokağa mı gidiyorsun? Yanına birisini alsan iyi edersin... Nereye gidiyorsun?

O kızla bir gezinti yapacağız... Kim bu, o kız, dediğin? Leslie Ranger... Ne münasebet!

Biraz daha yakından tanımak istiyorum.

Pekala! Fena fikir değil... O halde, saat altıya doğru bana telefon edersin. Fakat dikkat et, Scotland Yard'dan gören olmasın...

Gezinti, Leslie'nin çok hoşuna gitmişti. Güzel bir gündü. Lakin havada adeta el ile tutulabilecek bir korku vardı. Sokakta, gazete satan çocuklar: Cinayeti yazıyor! diye bağırarak, gazete satıyorlardı.

Cora, bir aralık Leslie'ye, villasını göstermeyi teklif ettiği zaman, genç kız, bu teklifi memnuniyetle kabul etti.

EDGAR WALLACE

Slough'da durarak, birkaç sandviç aldılar. Bir ara, Cora, Leslie'nin, bu gezintisini Scotland Yard'a haber vermiş olması ihtimalini de düşündü.

Köşke yaklaştıklarında, ortalık adeta alaca karanlık olmaya başlamıştı.

Geçtikleri yol kır yolu idi. İki taraflı çalılıklar vardı.

Küçük bir dönemeci döner dönmez, birdenbire, karşılarına, Cora'nın muhteşem villası çıkıvermişti. Otomobil yarım bir daire çizerek, güzel bir kır evinin camlı kapısı önünde durdu.

Leslie:

Çok kalamayacağım dedi.

Zarar yok! Hele, bir kere içeri girelim. Buraya kadar geldikten sonra evimi gezmeden gidecek değilsiniz ya! Cora mutfak tarafındaki kapıya doğru giderek, açtı.

Evin içerisini, kapalı yerlere mahsus bir küf kokusu kaplamıştı. Misafir odasına geldiklerinde, Leslie'nin gözüne çarpan ilk şey süslü bir kafes ve dibinde, küçük bir küme halinde duran, bir tüy yığını olmuştu.

Cora:

Şuna da bakın hele, ölmüş. dedi. Galiba yiyecek vermeyi unuttum...

Güzel kadın, küçük ölü karşısında en küçük bir merhamet hissi bile duymamıştı. Halbuki Leslie'nin, açlık ve susuzluktan can vermiş olan biçare kanarya için,

kalbi kanamıştı.

Kerky, bu kuşu yirmi beş dolara almıştı...

Ya, öyle mi? Zavallı!

Haydi! Şimdi, bir de, yukarı kata çıkalım...

Kadının sesinde ani olarak meydana gelen ton değişikliği, Leslie'nin dikkatini çekmişti, dönüp yüzüne baktı. Cora, mütevazı bir hal almış gözleri yuvalarından fırlamış, yanında duruyordu. Elinde ufak bir de otomatik tabanca vardı...

Ne dediğimi işittiniz değil mi? Haydi bakalım çabuk yukarı!

Leslie'nin, korkudan dizleri titremeye başlamıştı. Haydi yukarı diyorum!

Cora'nın sesindeki asabiyetin tonu, Leslie'nin nutkunu kesmişti. Bir kelime bile söylemeden, merdivenlerden yukarı çıktı.

Sol taraftaki odaya! Leslie, bu emre de itaat etti.

Fırtına ihtimaline karşı, pencereler önceden kapanmış olduğu için, oda karanlıktı. Cora elektriği yaktı.

Burası alelade bir hizmetçi odasıydı. Odanın tek eşyasını basit bir yatak teşkil ediyordu. Yan tarafta bir banyo vardı.

Ben az kalsın senin yüzünden öldürülecektim, biliyor musun? Senin o sevgili Ed. Tanner'in yok mu? Kerky'ye, benim başımı bir çilek sepetine koyup hediye

EDGAR WALLACE

olarak göndereceğini söylemiş... Ben Eddie'yi iyi tanırım, bir zamanlar evliydik tam üç sene ve senin yüzünden... Benim yüzümden mi? Ne münasebet? Buna o kadar hayret edecek ne var? Geçenlerde sana da 500 liralık bir tehdit mektubu göndermişler... Sen de, doğruca polise götürmüşsün... Onlar da peşine adamlar koymuşlar... İşte, bunun üzerine, Eddie, beni cadde ortasında yakalatarak, bir odaya hapsedti... Eğer adamlarımız seni öldürmüş olsa idi, o da beni öldürecekti...

Leslie, hayretler içinde kalmıştı. Cora'nın anlatıklarına bir türlü inanası gelmiyordu, fakat hepsinin hakikat olduğundan emindi.

İşte bunun içindir ki, ben de, bir müddet için seni buraya hapsederek, intikam alacağım. Eğer canım isterse yarın gelir seni çıkarırım, istemezse...

Cora, yüzü değişmiş, adeta birkaç yaş ihtiyarlamıştı. Sık sık nefes alıyordu. Sonra çantasını açarak, içinden bir kelepçe çıkardı. İki üç gün evvel bunları bir oyuncakçı dükkanında görmüş ve hoşuna gittiği için almıştı. Evde kocasına gösterdiği zaman, Kerky böyle şeyleri, görmesini bile sevmediğini söyleyerek ocağa at uğursuzdur demişti. Cora, bir eliyle tabancayı tutarak, diğer elide kelepçeyi Leslie'nin bileklerine geçirip kilitledi ve arasından bir de zincir geçirerek, duvardaki demir boruya bağladı.

Anahtarı olmadan açılacağını hiç zannetmiyorum diye ilave etti. Ve sonra, sanki bir şey olmamış gibi, aşağı inerek, otomobiline binip uzaklaştı. Londra'ya yaklaşırken içine bir sıkıntı çökmeye başladığını hissetti. Şimdi ne olacak, Kerky'ye ne diyecekti. Great West caddesine

geldiğinde, geri dönüp, kızı serbest bırakmağı düşündü, fakat Leslie, acaba olanlardan polise haber vermeyecek miydi? Böyle olduğu takdirde, Kerky'nin düşündüğü planlar da suya düşmüş olacaktı...

Cora, artık iyiden iyiye korkmaya başlamıştı. Hemmen telefona ederek kocasını buldu ve yaptığı gezintiyi anlatarak:

Şimdi tekrar villaya gideceğim diye ilave etti. Hayır! Doğru eve gel! Nerede bulunduğunu da söyle de bir adam gönderip oradan seni alırayım... Peki!

Cora, eve geldiğinde kocasını suratı asık, kaşları çatık buldu.

Kerky:

Nerdeydin? diye sorduktan sonra, Cora'yı tepeden; tırnağa kadar süzdü. Çantan nerede?

Cora, bir an içinde, çantasını villada unutmuş olduğunu hatırladı ve gayri ihtiyari birkaç adım geriledi.

Hay aksi şeytan, hay! Nasıl olmuştu da unutmuştu... İçinde kimsenin görmemesi gereken bir şey de vardı.

Kendine gelerek:

Ne için bağıırıyorsun? dedi. Çantamı yanıma almadım ki, evde bıraktım. Çekmecemde! Görmek istiyor musun?

Hayır istemiyorum! Gel, buraya otur... Bugün, ben evde yok iken, buraya birisi girmiş ve her tarafı adam akıllı araştırmış. Geçen gün sana bankadaki çekmeceye

koyman için verdiğim küçük defteri hatırlıyor musun?

Evet!

Dediğimi yaptın, kasaya koydun mu?

Unuttum!

Çok güzel! Zaten ne kadar sersem olduğunu unutup, sana böyle bir iş havale ettiğimden dolayı asıl kaba-hat bende...

Kerky, yerinden kalkarak, odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı. Sonra, birden durarak, uzun uzadıya karısına baktı ve tebessüm etti.

Haydi, bu gece seninle operete gidelim dedi.

Peki, gidelim!

Fakat Cora'nın aklı başında değildi. Kerky'nin bahsettiği küçük defterin, Leslie'yi hapsedtiği odada unutmuş olduğu çantanın içinde olduğunu hatırlamıştı. Leslie de, Cora'nın çantasını unuttuğunu fark etmiş fakat belli etmemek için hiç o taraflara bakmamıştı.

Çanta, genç kızın boruya bağlı bulunduğu yerden iki metre kadar uzakta bir sandalyenin üzerinde duruyordu. Cora, odadan çıkıp kapısını kapadıktan sonra, otomobile binerek, köşkten ayrılınca, Leslie, bağlı olduğu yerden, uzaklaşan otomobilin fenerlerinin ışıklarını bir müddet gözleriyle takip etti. Anahtarlar her halde çantada olmalıydı. Çünkü kırmızı bir şerit ile bağlı idi anahtarları. Cora, kelepçeleri taktıktan sonra, şeridinden çıkararak çantasına koymuştu.

Çantanın, üzerinde bulunduğu sandalye, Leslie'den oldukça uzakta idi. Genç kız, bağlı bileklerini boru hizasında yerde döşemeye kadar kaydırdı ve boy-lu boyunca yere yatarak, ayaklarıyla sandalyeyi kendine doğru çekmeğe çalıştı ise de başaramadı.

Banyo odasının kapısının yanında, duvara daya-lı uzun saplı bir süpürge vardı. Leslie süpürgeyi ayakla-riyla idare ederek, sandalyeye doğru uzattı ve böylelikle sandalyeyi yavaş yavaş kendine doğru çekmeğe başladı. Fakat bütün itinasına rağmen, sandalye yerde bir şeye takılarak devrildi ve çanta yere düştü. Leslie, büyük bir gayret daha sarf ederek, bu sefer, süpürge ile çantaya eriş-meğe çalıştı. Pırlanta işlemeli çantayı, dört defa yakala-yıp, dört defa kaçırdıktan sonra, nihayet titreyen elleriyle tutabildi. Derhal açtı, anahtarlar içindeydi. Bir saniye sonra kurtulmuştu.

Sonra, çantanın içindekileri masanın üstüne bo-şaltarak, tabancayı nefretle bir kenara doğru itti. Kadın eşyaları arasında, kırmızı, deri kaplı küçük bir de def-tercik vardı. Etrafına ince bir zincir dolanmış ve bir kö-şesinden, ufak, bir taç şeklinde bir kilit kilitlenmişti. Bunlardan başka, elli dolar ile bir ruj, pırlantalı bir pudra kutusu, bir altın kalem ve gümüş birkaç para vardı.

Leslie bunları ertesi günü sahibine iade etmek üzere, tekrar çantanın içine doldurdu.

Önce ne kadar korkmuş, şimdi ise ne kadar sevi-niyordu... Aşağı kata inerek, sokak kapısını yokladı. Kapı kilitliydi. Pencerelerden birini açarak buradan bahçeye atladı ve üstü başı toz içinde cadde istikametinde yürü-meğe başladı. Yolda kimsecikler yoktu. Bütün arzusu, bir

an önce Londra'ya varabilmek ve Terry'ye telefon ederek başına gelenleri anlatmaktı. Terry'ye telefon etmek! Bu fikre verdiği öneme kendi de güldü.

Bir müddet daha yürüdükten sonra, Bath caddesine çıkmıştı. Biraz sakinleşmişti. Cadde üzerinde ilk tesadüf ettiği bir garaja girerek, kendisini Londra'ya götürecek bir otomobil istedi. Yanında, hain Cora'nın elli doları vardı... Bunları bu iş için harcayabilirdi. Fakat garaj sahibi başını sallayarak: Çok üzgünüm, Bayan dedi. Garajda bir tek otomobilim kaldı, fakat onun da, şoförü burada değil. Eğer kendiniz kullanmasını biliyorsanız...

Bu fikir Leslie'nin çok hoşuna gitti. Zaten o da yalnız kalmasını arzu ediyordu. Garaj sahibinden depozito için bir şey bırakmanın gerekip gerekmediğini sorduktan sonra çıkarıp kartını uzattı. Adam kartı görünce, depozito almaktan vazgeçerek, güldü.

Galiba çok zenginsiniz, dedi. İki çantanız var, görüyorum.

Leslie, Cora'nın çantasını sallayarak: Evet! diye cevap verdi. Yalnız bu çanta yeter. Otomobil, iki kişilik zarif küçük bir araba idi. Genç kız otomobile girerken, direksiyonun önündeki saat on buçuğu gösteriyordu.

Bu saat doğru mu? diye sordu. Evet, Bayan, doğru!

Demek, üç saat o korkunç evde yalnız başına kalmıştı.

Garaj sahibi, Leslie'ye, yolda benzin alması gerektiğini söylemişti. Hakikaten, araba Colnbrook'a geldiğin-

de bir iki solumadan sonra durakladı.

Cadde, pek o kadar kalabalık değildi. Fakat geçen otomobillerden hiç biri verdiği işareti bir türlü göremiyordu.

Genç kız, arabayı fren yaparak yan tarafta bir bahçenin kapısı önünde durdurmaya karar verdi. Nerede ise, fenerleri de sönmek üzere idi. Nitekim biraz sonra büsbütün söndüler.

Tam o sırada, genç kız, karşı taraftan son süratle gelen bir otomobillin kendisinden birkaç adım ötede birdenbire durduğunu fark etti. Fakat bu otomobil değil adeta bir kamyondu. Leslie, tam o tarafa doğru gitmek üzere iken müthiş bir feryat işiterek, durakladı.

Yapmayın!

Leslie, olduğu yerde büzülüp kalmıştı. Bu sesi, önceden bir yerde duymuş idi. Adam, müthiş bir çığlık daha kopardı. Genç kız, tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Bu ses, polis müfettişi Tetley'in sesine çok benziyordu.

- 26 -

Saat tam onda, müfettiş Tetley, hayvanat bahçesinin önüne geldiğinde, küçük bir kamyonun kendisine doğru geldiğini gördü.

Bir ses:

Atlayın, Bay Tetley! dedi. İçeride oturacak yerimiz var.

Müfettiş, kamyonun arka tarafına tırmanarak, karanlıkta kendisine uzatılan bir sandalyeye oturdu. Bu müddet zarfında kamyon da hareket etmişti.

Karşısında iki sigara parıltısı vardı.

Deminki ses:

Kerky bu gece gelemedi, yerine bizi gönderdi dedi. Scotland Yard'da işler nasıl gidiyor? Tetley, polis merkezinin gizli teşkilatının, bir müddetten beri, kendisini gözetlediğini bildiği için, karanlıkta, yüzünü gö-

remediği bir adamla merkezin işlerini, ne olur ne olmaz, konuşmak istemiyordu, bir polis dedektifi de olabilirdi...

Ses devam etti:

Ücretinizi getirdik, fakat verebilmek için şehir dışına çıkmamız icap edecek, Bay Tetley.

İkinci adam hiç konuşmuyordu. Great West caddesine çıkıncaya kadar sigarasını içmekte devam etti.

Karanlık kamyonunda, oturduğu sandalyeye gittikçe daha ziyade yerleşen Tetley, nereye, gittiklerini merak etmeye başlamıştı. Terry, bankadaki parasından bahsetmeden önce o kadar korkmuyordu. Her ne kadar parasının yabancılardan geldiğine dair ortada bir delil yok idi ise de, ne kadar olsa hoş bir hal değildi.

O da, cebinden bir sigara çıkardı. Sigarasını yakmak için kibrit çakmak bahanesiyle karşısında oturan adamların yüzlerini görmeye çalıştı. Her ikisi de, yuvarlak yüzlü, traşlı, beyaz yakalı adamlardı. Bir tanesinin, üzerinde at nalı şeklinde bir iğne bulunan sarı bir kravatı vardı; diğerinki mordu.

Tetley bir şey söylemiş olmak için:

Benim fazla bir bilgim yok, dedi. Fakat arka arkaya bu kadar çok cinayetin işlenebilmesi için, ortada muhakkak ona göre de sebepler olmalı... Bana kalırsa...

İstediği gibi konuşabilmesi için, iki adam müfettişin lakırdısını sonuna kadar kesmediler. Tetley de, fırsatı istifade, uzun uzun konuştu. Bir ara, şoför muşamba perdeyi çekerek, bir şeyler söyledi. O zaman, Tetley, ara-

lıktan, Colnbrook civarında bir yere varmış olduklarım fark etti.

Merak ile:

Nereye gidiyoruz? diye sordu. Şimdi görürsün!

Tetley bu seste bir tehdit manası sezer gibi olmuştu. aynı zamanda, görmediği halde, karşısında oturan adamın cebinden tabancasını çıkardığını da hissetti. Korku içinde:

Ne yapmak istiyorsunuz? diye sordu.

Gürültüye lüzum yok! Şuracıkta hesabını göreceğiz... Arkadaşlarını ele veren haydutları, ne akıbet beklediğini öğreneceksin...

İşte, o zaman, müfettiş: Yapmayın! diye bağırıyordu.

Kamyon birdenbire süratini kesmişti. Adamlardan biri, Tetley'in yakasına sarılarak, dışarı doğru sürükledi. Başka zaman olmuş olsa, Tetley kendisini müdafaa etmesini bilirdi. Fakat burada korkudan adeta kasılıp kalmıştı.

Leslie, büzüldüğü yerden, Tetley'in yalnız yalvaran feryadını duydu. Arkasından iki el tabanca sesi işitti ve cansız bir vücudun kaldırımın üzerine boylu boyunca uzandığını gördü.

Bir ses:

Gidelim dedi ve ardından kamyon hareket etti.

EDGAR WALLACE

Kamyonun fenerleri kısılmamış olsaydı, adamlar, Leslie'nin, korkusundan, duvar dibinde büzüldüğünü görebileceklerdi.

Kamyon uzaklaşırken, genç kız bayılma sınırına gelmiş bulunuyordu. Önünde bir ceset yatıyordu: Tetley'in cesedi. Ah, bir otomobil olsa... Etrafına bakındı. Uzaklaşan kamyonun kırmızı ışığından başka, görünürde bir şey yoktu.

Bir müddet sonra, Bath caddesi istikametinden gelen iki kuvvetli ışık görüldü. Kız, son bir gayretle cadde'nin ortasına doğru koşarak, iki kolunu birden açtı ve gelmekte olan otomobile durması için işaret verdikten sonra, bitkin bir halde yere yığıldı.

- 27 -

Aradan ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Gözlerini açtığında, Jiggs'in Nasılsınız, Bayan Ranger, diyerek kendisini yerden kaldırmağa uğraştığını gördü. Nerede idiniz?

Gezmeye gitmiştim.

Biz de sizi arıyorduk...

Jiggs, genç kıza, yanında bulunan konyak şişesinden birkaç yudum içirdi. Leslie öksürdü. İyi gelir, biraz daha içiniz...

Genç kız, biraz kendine gelir gibi olmuştu. Elini uzatarak, yolun kenarında bir yere işaret etti. Jiggs, karanlıkta bunun ne olduğunu fark edemedi. Otomobilin fenerleri, o kısmı tamamıyla karanlıkta bırakıyordu.

Ne var, orada, diye sordu.

Leslie, bitkin bir sesle:

Tetley! diyebildi.

Jiggs, genç kızı kucağına alıp otomobile götürdükten sonra, polis şoförüne seslenerek:

Çabuk bir ambulans çağır dedi. Sonra tekrar Leslie'ye dönerek:

Haydutlar vurmuş olacak diye ilave etti.

Leslie, arabasında benzin kalmadığını, bir an evvel Londra'ya gitmek istediğini söyledi. Jiggs, kızın arabasına benzin koyduktan sonra ambulans çağırmak üzere hareket etmeye hazırlanan polis arabasındaki memura:

Ben, Bayan Ranger ile birlikte merkeze gidiyorum dedi.

Polis arabası gittikten sonra, ikisi de, karanlıkta kalmıştı. Caddeden geçen tek tük birkaç otomobil, facianın farkında değillerdi.

Jiggs, tekrar:

Biz de, sizi arıyorduk diye söze başladı. Terry, sizin lüks bir otomobile bindiğinizi haber alınca deli gibi oldu. İşin asıl tuhafı kimse otomobilin kime ait olduğunu bilmiyordu. Buna rağmen, hadisede bir fevkaladeli bulunduğu seziliyordu... Kimin otomobili idi bindiğiniz otomobil?

Bayan Smith'in...

Yani, Cora'nın mı?

Evet, Cora'nın...

Ya! Sonra?

Sonra anlatırım...

Pekala! Demek Cora ha!

İkisi de sustular. Gene, karşı istikametten gelmekte olan bir otomobilin kuvvetli far ışığı göründü.

Bizimkiler geliyor. Ambulansı getiriyorlar. Sizi şimdi bir polis arabasına alıp, bu otomobili de garajına iade ederiz. Siz, isterseniz beni beklemeyin, ben, biraz Tetley'in ruhu ile konuşmak istiyorum...

Ölmüş mü?

Yaşıyor mu zannediyordunuz?

Ambulansta bir de doktor vardı. Polis arabasından üç memur daha çıkmıştı. Şimdi her iki arabanın farları cesedi tamam ile aydınlatıyordu.

Ambulans gittikten sonra, Jiggs:

Haydi, Bayan Ranger, artık biz de gidelim dedi.

Otomobile bindiklerinde, Jiggs, şoförden Bay Weston'a haber verilip verilmediğini sordu. Şoför, cevap, haber verilmiş olduğunu ve çok sevindiğini söyledi. O zaman, Jiggs, genç kıza dönerek:

Terry sizi çok merak ediyordu dedi. Tetley'in onu pek o kadar alakadar ettiğini zannetmiyorum.

Çok katı kalplisiniz, Bay Jiggs.

Amerikalı detektif, hafif tebessüm etti.

EDGAR WALLACE

Ben bu gibi hainlere acımam, daha doğrusu acıyamam.

Öyle olmuş olsa idi, polislik mesleğini çoktan bırakarak, kendime başka bir iş bulmam icap ederdi. Tetley kötü arkadaşlarına kurban gitti... Zaten, o da, bu cezaya çoktan layık olmuştu... Bu hareket, sadece bir başlangıçtan ibaret... Gangsterler kendilerinden ayrılanlara, yani ihanet edenlere işte böyle muamele ederler. Fakat bunların ölüsü de dirisi kadar fenadır, bundan emin olunuz.

- 28 -

Cora, tiyatroda birinci perde kapandıktan sonra, o kadar sessiz ve sakin kalmış idi ki, bu hali, Kerky'nin dikkatini çekmekten geri kalmadı, Neyin var? diye sordu.

Kadın, cevap vermedi, fakat biraz sonra, ikinci perde başlamak üzere iken, koluna sarılarak kocasını dışarı sürükledi.

Hani o defterciği hatırlıyorsun, değil mi, Kerky? Evet!

Ben, onu, kasaya koymayı unuttum. Çantamın içindeydi... Çantamı da, kaybetmedim... Hayır! Kaybetmedim... Bir yerde unuttum. Ve heyecanından tıkanarak, Leslie'den nasıl intikam almış olduğunu bütün ayrıntılarıyla anlattı. O kadar kıskanıyordum ki...

Kerky, sakın bir sesle:

Bırak şimdi bunları dedi. Sen, derhal otele dön... Sonra, parmaklarıyla saçlarını arkaya doğru tarar gibi

EDGAR WALLACE

yaptı.

Kerky'nin bu hareketini gören, orada bulunan başka bir adam, bir şey söylemeden, yerinden kalkıp dışarı çıktı. Birkaç dakika sonra, Kerky'nin muhteşem otomobili tiyatronun kapısı önüne yanaşıyordu. Adam, şoförün yanına, Kerky de arkaya bindiler.

Maiden Head'e çek köprü'nün sağında dur...

Doğrusu, Cora çok budala, çok sersem bir kızdı... Artık Amerika'ya dönmesi zamanı gelmişti... Bundan dolayı da bir parça üzüldü. Çünkü Kerky karısı ile iftihar edenlerden idi. Ve bütün erkeklerin, bundan dolayı, kendisini kıskandıklarını bilirdi. Fakat kendi de az budalalardan değildi. Bu karışık işlere sanki ne diye atılmış, ne demişti de başından beri, Eddie ile iş birliği etmeyi kabul etmişti... Ya Leslie... Kızı, o evde hamam borusuna bağlı bulacak birisi ne demezdi... Ah, kimse gitmeden evvel bir varabilse ve kızı kendi eliyle kurtarabilse, belki o zaman, üzüntüsü biraz hafiflemiş olurdu... Sersem Cora! Bütün bunları tiyatrodaki söylemek için acaba ne beklemişti... Ya eğer geç kalmış ise! Burasını düşünmek bile istemiyordu... Kızı bulacak olursa, özür dileyecek, hatta isterse, birlikte, Scotland Yard'a kadar bile gitmeyi kabul edecekti...

Bir sigara yaktı fakat daha yarısına gelmeden pencereden dışarı fırlattı.

Colnbrook'a yaklaşırlarken, karşı taraftan gelmekte olan bir ambulans ve bir de polis motoru ile karşılaştılar... Bunların bu taraflarda acaba ne işi vardı? Londra'dan ayrılmalari için bir sebep olmuş olacaktı... Kerky, derin derin nefes almaya, burnundan solumağa

başlamıştı.

Nihayet, villanın önüne gelip durdular. Kerky, otomobilden iner inmez, aşağı kat pencerelerden bir tanesinin açık olduğunu fark etti ve kalbi ağzına gelir gibi oldu. Sonra, Cora'nın anahtarını üzerinde unuttuğu arka kapıdan içeri girerek, doğruca yukarıya banyo odasına fırladı. Demir boruya bağlı kelepçeler yerde duruyordu. Bir tanesi açılmış anahtarı, üzerinde sarkıyordu. Pek tabii olarak, çantadan eser yoktu... Demek, genç kız, Cora'nın, anahtarlarını çantasına koyduğunu görmüştü...

Kerky bütün evi baştanbaşa araştırdıktan sonra, tekrar aşağı inerek, otomobile bindi ve şoförüne: Eve çek! Emrini verdi.

Bay Aibuquerque Smith'in(Kerky) akıbeti dev adımlarıyla yaklaşıyordu.

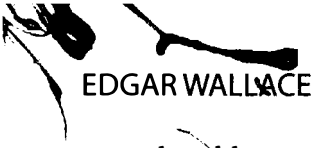
Oteline gelip odasına çıktığı zaman, karısının, akşam tuvaleti ile yüzükoyun, yatak üzerine boylu boyunca yatmış, ağlıyor buldu. Nazik bir tavırla çıplak omuzlarını okşayarak:

Ağlama! dedi. Ne yapalım, giden gelmez. Cora, ağlamaktan şişmiş gözleriyle kocasına bakarak: Bulamadın mı? diye sordu.

Hayır! Leslie giderken, çantayı da hatıra olarak alıp götürmüş olacak.

Sonra, kendi odasına geçerek soyunmaya başladı. Yalnız bir tek ümidi kalmıştı. Aklına, Leslie'ye telefon etmek geldi. Derhal telefona sarılarak, Leslie'nin numarasını çevirdi. Biraz sonra, telefonda genç kızın tatlı sesi

EDGAR WALLACE

duyuldu.

Tanrıya şükür! Sizi evinizde bulduğuma ne kadar sevindim, bilmezsiniz... Budala karımın size yapmış olduklarını duyunca, ilk işim bulunduğunuz o yere koşmak oldu... Ne ise, kurtulmuş olduğumuza sevindim...

Leslie, cevap vermeden önce bir tereddüt geçirdi. Fakat Kerky'nin sesinde öyle bir samimiyet vardı ki, kız, ben de zaten şimdi geldim, dedi. Sonra Bay Smith diye ilave etti. Karınızın el çantası yanımda...

Ya öyle mi? O halde gelip almama müsaade eder misiniz?

Sabahleyin, ben size getiririm...

Rica ederim, Bayan Ranger... Müsaade ediniz, şimdi gelip alayım. Sizden ayrıca özür dilemekte istiyorum. Genç kız, tekrar cevap vermeden aradan uzunca bir müddet geçti. Neden sonra, Leslie:

Peki, geliniz! Deyince, Kerky'nin yerinde başka birisi olmuş olsa idi sevincinden avazı çıktığı kadar bağırırdı. Fakat Kerky, hissiyatını belli etmemeye alışık olduğundan, taşkın hiç bir harekette bulunmadı. Derhal giyindi ve nereye gittiğini, Cora ya bile söylemeğe lüzum görmeden, sokağa fırladı.

Leslie'nin apartmanına vardığında, asansör yukarı katlardan birinde bulunuyordu. Asansör aşağı ininceye kadar geçen zaman, Kerky'ye asırlar kadar uzun geldi.

Bayan Ranger yukarıda mı?

Evet, efendim biraz önce geldi.

Yanında kimse var mı?

Hayır efendim, yalnız.

Benim ismim Kerky Smith. Fakat ziyaretimden kimseye bahsetmenize lüzum yok... Sizin de isminiz polis çavuşlarından Appleton! Üç haftadan beri buradasınız, değil mi?

Hayretinden, adamın ağzı açık kalmıştı.

Bunu da nereden uydurdunuz? diyecek oldu.

Uydurmuyorum, radyoda söylediler...

Leslie'nin kapısı açıldığı zaman, Kerky içeri girmeden önce, bir müddet kapının eşiğinde durdu. Ve Leslie, içeri davet edince, aralarında bir mesafe bırakarak, kızı takip etti. Çanta masanın üzerinde duruyordu. Amerikalı haydut derhal çantayı alarak açtı. Küçük defter, zincirine sarılmış, olduğu gibi duruyordu. Başka bir şeyin zaten ehemmiyeti yoktu.

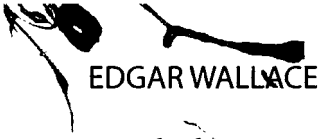
Demek, Leslie polise haber vermemişti. Halbuki bu şekilde bir defter, herkesin şüphesini kolaylıkla uyandırabilirdi.

Kerky, aşağı inip otomobiline binmek üzere kaldırıma doğru yürüdü. Muhafızı şoförün yanında oturuyordu. Jacky, bu kız çok zeki dedi. Adam başını çevirmeden:

Daha ziyade, şeytan bir kıza benziyor diye cevap verdi. Başımıza olmadık birçok işler açabilirdi... Yapmadı! Fakat ne malum, belki sonradan yapacaktır...

İhtimal! Fakat ne de olsa, ben bu gibilerini pek o

kadar sevmem. Kadın dediğin, biraz aptal olmalıdır...

Berkerly meydanından geçerken Kerky'nin aklına Eddie geldi. Acaba Leslie'nin başına gelenleri duyacak olsa, ne derdi...

Tekrar oteline geldiğinde, Cora'yı bıraktığı yerde aynen yatıyor vaziyette buldu. Çantayı kafasına fırlattı.

Kadın ufak bir çığlık ile başını kaldırdı. Hemen, çantayı açarak:

Defter nerede! diye sordu.

Cebimde! Ve çıkarıp gösterdi.

Gizli evrak defterlerini zincirle sarmak, Kerky'nin adeti idi ve bu buluşu ile de iftihar ederdi.

Yarın kasaya kendim koyacağım... Belki de, yakarım...

Kerky, o gece çok fena bir rüya gördü. Acayip saçlı bir hakimın huzurunda hesap veriyordu. Terry de, şahit sıfatıyla elinde tuttuğu kırmızı bir deftercikten, bütün hayatınca işlediği cinayetlerin listesini okuyordu. Ter içinde uyandı. Hemen yatağından fırlayarak elektriği yaktı ve ceketinin cebinden kırmızı defterciği alarak zincirini söktü sonra salona geçerek, hala yanmakta olan şömine-deki ateşe attı. Sonra, karşısında oturup, yanıp kül oluncaya kadar seyretti.

Kendi, kendine: Burası kasaların en sağlamı diye söylendikten sonra, tekrar yatağına giderek, sabaha kadar süren rüyasız bir uykuya daldı.

Sabahleyin, Eddie, habersizce kahvaltıya Kerky'ye gelmişti. Yalnızdı ve yanında muhafızı yoktu. Kerky'nin, otelinin etrafına yerleştirdiği görünmeyen muhafız kordonunu, kimseye görünmeden her nasılsa geçmişti.

Eddie, daha söze başlamadan, Kerky:

Benim haberim yoktu dedi. Hem, bu fikir benden gelmiyor...

Acaba, kimin buluşudur, dersin?

Cora'nın! Ve karısına seslenerek: Buraya gel Cora! dedi. Eddie'ye dün bütün yaptıklarını bir bir anlat!

Cora, bütün güzelliğini bir kat daha ortaya çıkaran muhteşem bir sabahlığa bürünmüş, odaya girdi.

Dün, Leslie'ye neler yaptın?

Genç kadın, cevap vermeden önce, dönüp kocasına baktı ve Kerky'nin, her şeyi olduğu gibi anlatması için, başı ile işaret etmesi üzerine mümkün olduğu kadar tatlı yapmaya çalıştığı bir sesle vakayı aynen anlattı.

Eddie'nin yüzü, bir maske gibi hareketsizdi. Hikaye bittikten sonra, Kerky'ye dönerek:

Bundan sonra, Bayan Ranger ile bütün alakanızı keseceksiniz dedi.

Sebep?

Çünkü sen ve Cora, ne yaptığınızı bilmeyenlerdensiniz. Bu sersemce hareketlerinizle, genç kıızı olduğu gibi, Scotland Yard'ın kucağına atmış bulunuyorsunuz.

Bu kız her ikinizden de, çok daha akıllı.. Belki bu dediğime inanmak istemezsiniz, fakat hakikat gene bu merkezdedir ve size bir kere daha tekrar etmek isterim ki, Leslie'yi hem zorla polise gönderiyor, hem de onlardan yardım istemeye zorluyorsunuz...

Buna mani olmak gayet kolay...

Hanginiz mani olacak?

Eddie'nin sesinde aşık bir tehdit vardı. Evet, hanginizin mani olacağını bilmek isterim? Kimmiş bu adam? Kim olduğunu bileyim ki o da Tetley'in gittiği yolu boylasın... Hem, sana bir şey daha söylemek isterim, Kerky... Leslie, gözleriyle Tetley'in nasıl öldürüldüğünü görmüş...

Kim söylüyor?

Ben söylüyorum! Adamların herifin işini bitirirken, Leslie orada bir kenarda büzülmüş seyrediyormuş... Nitekim Jiggs, kızı orada bulmuş... Nasıl biraz tuhaf değil mi?

Smith, bu defa artık gülmez olmuştu. Eğer, adamlarım, kızı orada görmüş olsalardı... Belki şimdi, içlerinden biri ve hatta ikisi de ölmüş olurdu... Leslie'nin elinde Cora'nın tabancası vardı... Kerky, büyük bir hayretle:

Sen, bütün bunları nereden öğrendin? diye sordu. Yoksa sen de mi polistensin?

Odaya girdiğinden beri, Eddie'nin eli cebinden çıkmamıştı. Lakin şimdi, Kerky bunu düşünmüyordu.

Tanner, sesini alçaltarak:

Bağırma dedi. Daha yavaş konuşalım... Ben artık bu işlerden vazgeçiyorum.

Kerky'nin yüzünde, geniş bir tebessüm belirdi.

Tıpkı sinemalarda olduğu gibi... Yoksa kendini namuslu bir kızın cazibesine mi kaptırdın?

Evet, onun gibi bir şey! Ve şu dakikadan itibaren, artık beni bu işte yok bil...

Demek, beni yalnız bırakacaksın?

Evet! Eskiden olduğu gibi...

Beni dinle Eddie! Sende çok haber olduğunu seziyorum... Tanrı aşkına, sen bunları nereden topladın?

Bana acayip sorular sorma... Sana, kısaca, benim bu işlerle artık alakam kalmadığını söyledim...

Ve birden Tanner yerinden kalkarak, kapıya doğru yürüdü.

Kerky, dışarıda bir ses duyar gibi olmuştu. Fakat ani vahitte, Eddie kapıyı açarak dışarı çıkmıştı.

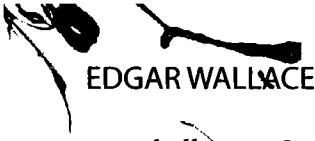
Cora, hala yatak odasında idi. Kerky usulca arkasından yaklaşarak, bir müddet karısını ses çıkarmadan seyretti. Sonra:

Sally! dedi.

Kerky, karısına bu isimle hitap ettiği zamanlar, önemli kararlar aldığına işaret etti.

Bu gece yarısı Leviathan transatlantiği New York'a

EDGAR WALLACE

kalkıyor. Şimdi hemen telefon edip, sana bir kamara ayırmalarını söyleyeceğim. Hizmetçine söyle, seni çabuk hazırlasın. Otomobille Southampton'a gider, oradan vapura binersiniz.

Fakat beni dinle...

Hayır! Hiç, hiç de dinleyecek değilim. dediklerimi aynen yapacaksınız!

Artık benden kurtulmak istiyorsun, değil mi?

Eğer senden kurtulmak isteseydim, başka türlü bahaneler bulur, seni muhakkak Amerika'ya göndermeyi düşünmezdim. Benden haber alıncaya kadar New York'da kalacaksın... Neden böyle karar vermiş olduğuma dair de fazla soru sorma...

Cora, hazır olunca, kocasıyla vedalaşmaya geldi. Gayet sakindi. Kerky, karısını soğuk bir tarzda öptü, yanına yeteri miktarda para alıp almadığını sordu ve kolu-na girerek kapıya kadar götürdü.

Dinle, Kerky! New York'da, hani Elstrine'de çalışan Mike Harrigan var ya? Ara sıra beraber çıkmamıza müsaade eder misin? Kerky, gülerek:

Pekala, dolaş dedi. Fakat sakın flört edeyim deme... Sonra, oturma odasına geçerek, pencereden, otomobilin hareketini seyretti. Araba gözden kayboluncaya kadar, arka penceresinden küçük beyaz bir mendil salladı.

Güzel kadın, fakat budala! Çok budala! diye kendi kendine söylendi.

Half Moon sokağında şık bir apartmanda oturan, Texas'lı bir kız vardı. Kerky, hemen telefonu açarak: Bu-
raya, bana gel dedi. Çok yalnızım... Gece yarısına doğru,
Cora, vapurdan otele telefon etti. Kabin rahat, oturma
odası mükemmel, çiçekler harikulade idi... Teşekkür et-
tikten sonra her şeyi fazlasıyla beğendiğini bildirdi... Tek
kelime ile her şey son derece nefisti.

Kerky bu uzun izahatı dinlerken, telefonu kapa-
mamak için kendini zor zapt etti. Nihayet:

Pekala! diyebildi. Çok çok eğlenceler ve hayırlı bir
seyahat temenni ederim. Ve telefonu kapattı.

Kerky Smith'ın, güzel fakat aptal karısının masal-
larını dinleyecek ne sabrı ne de vakti vardı. Yapacağı işler
başından aşırıyordu.

- 29 -

Dorries bankasının yıldızı bir süredir parlıyordu. Yirmi günde otuza yakın hesap açılmıştı. Halk artık bu bankaya güveniyordu.

Bankanın idari müdürü Leslie'yi gördüğünde, Harika çalışıyorsunuz, bankamız hiç bu kadar kredi açmamıştı. Hesapların ne kadar olduğunu biliyor musunuz?

Evet! Aşağı yukarı yirmi milyona yakın... Doğrusu, ben biraz korkuyorum... Banka işlerinde hiç ihtisassız olmadığı halde, Bay Dorrie'nin neden bana bu kadar meşguliyetti bir işi verdiğini bir türlü aklım almıyor.

İhtiyar adam, Leslie'nin yüzüne derin ve manalı bir surette bakarak:

Bay Dorrie'nin, bu suretle bir hata işlediğini hiç zannetmiyorum dedi.

Leslie, hakikaten hem becerikli hem zeki bir kızıydı. Az zamanda iş hayatının bütün inceliklerini kavramış olmakla beraber, bankacılık usullerini daha henüz tam anlamıyla bilemiyordu. En sıkışık zamanlarında, bankanın sessiz baş memuru derhal imdadına yetişiyordu. Bankaya girdiği günden o güne kadar, Bay Dorrie hakkında fazla bir şey öğrenememişti.

EDGAR WALLACE

Leslie, bir gün, öğle yemeğinde, başka bir bankada oldukça mühim bir mevki işgal etmekte olan bir kızla görüşme fırsatını bulmuştu.

O gün, bankaya gittiğinde, hemen baş memuru bularak:

Bay Dorris dedi. Ben, buraya gelmeden bir ay önce, bankamız iflas etmek üzere imiş, öyle mi?

Evet! Fakat Bay Dorrie yeni bir iş daha aldı. Daha doğrusu, işi ona sattı. Şimdi, kendisinin, banka ile pek az alakası kalmış bulunuyor.

Doğrusunu isterseniz, benim bu işe pek aklım ermiyor... Nasıl olurda, bu kadar kısa bir zamanda, banka iflastan kurtularak, yeniden yükselmek imkanını bulur? Nasıl olurda, herkes itimat ederek, diğer şehirlerden eşya siparişi için bize müracaat ederler? Nitekim daha bu sabah, büyük bir müessese, müracaat ile vasıtamızla dört bin düzine sofrta takımı ısmarladı...

Evet, Bayan Ranger. Çünkü biz aynı zamanda, sofrta takımı imal eden büyük bir fabrikanın acentesi da bulunuyoruz... Göreceksiniz daha da başka siparişler alacağız... Daha neler göreceksiniz... Hepsine alışırsınız...

Baş memur, her vesile ile Leslie'ye, daima yakında her şeye alışacağından bahseder dururdu.

Genç kızın, emrinde çalıştığı hiç bir şef yoktu. Olsa idi, işler daha kolay yürüyebilirdi. Halbuki yalnızdı; kendi kendinin şefi idi. Hemen hemen bankanın bütün mesuliyeti üzerine yüklenmişti. Amerikan bankalarıyla yaptıkları, nefes kesecek kadar yüksek para hesaplarını

tanzim eden tek kişi idi. Her geçen gün bankaya yeni yeni hesaplar geliyor, adeta para yağıyordu.

Colnbrook'daki olayın ertesi günü.

Terry: Bankada işler nasıl gidiyor? diye sormuştu.

Genç kız gülererek:

Anlamadan her işi yapıyorum diye cevap vermişti.

Terry, kızın bu cevabını Amerikalı müfettişe söylediği zaman.

Jiggs:

Banka işinden ben de pek o kadar anlamam demişti Bir taraftan para alıp, bir taraftan verirler. Faiz işletirler, kredi açarlar, daha da birçok şeyler karıştırırlar... Bütün bu işleri kim icat etmiştir, nasıl yapılır? Aklımın almadığı şeyler bunlar.

Tetley öldürülmeden bir gün önce, hükümet, Kerky'yi sınır dışı etmeye karar vermiş, fakat Jiggs'in yalvarırcasına ısrarı karşısında bu kararından vazgeçmişti.

Jiggs:

Bu adamı sınır dışı etmek, doğru bir hareket olmaz diyordu. Bilakis kendi gitmek istese bile biz pasaport vermemeliyiz. Burada kalsın, bir yere gidemesin, göreceksiniz, o zaman ne yapacağını şaşıracaktır.

Jiggs'in, bu noktada ne kadar haklı olduğu, çok geçmeden, görecekti.

- 30 -

Kerky, salonunda oturmuş sabah gazetelerini gözden geçiriyordu. Uşak, biraz evvel, kahvaltı takımlarını kaldırmış; gün sessizce başlamıştı. İçi rahattı. Eddie ikide bir rahatsız ediyordu, fakat bunun da pek o kadar ehemmiyeti yoktu. Akılsızca hareket ettiği muhakkaktı. Tam her şey yoluna girmek üzere iken, ortaklıktan ayrılıyordu...

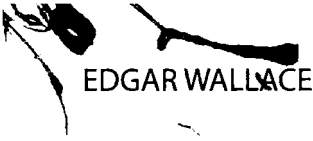
Birdenbire, Kerky'nin uşağı, fakat hakikatte yardımcısı, odadan içeri girerek:

Kerky! dedi. Nedir? Ne var?

Polis, bu sabah, senin berber dükkanını basmış, bütün telefonlarını zapt etmiş, Dinky'yi de alıp merkeze götürmüşler.

Kerky, sanki ıslık çalacakmış gibi dudaklarını büzererek, kısa bir tereddüt geçirdikten sonra: Nereden haber aldın? diye sordu. Şimdi telefonda söylediler. Polisin orasını bildiğini, ben bilmiyordum.

EDGAR WALLACE

Günün birinde, nasıl olsa öğrenecekleri besbelli idi... Bir yandan da kasaya da müdahale etmişler.

Neme lazım; içinde bir şey yoktu ki...

Evet! İçi boş imiş... Bununla beraber, gene de alıp götürmüşler... Dinky'yi de, sıkı sorguya çekmişler... Amerikaya, kimlere ve şimdiye kadar kaç mektup gönderdiğini soruyorlarmış...

Peki! Bu işleri kim karıştırmış böyle?

Kim olacak! Jiggs... Bütün Londra polislerini ayaklandırmış... Dinky'yi alarak, o ses geçirmeyen odaya kapanıp, uzun uzun konuşmuş... Sen Jiggs'i bilirsin!

Kerky, dışlarının arasından:

Evet! diye cevap verdi. Bilirim fakat Dinky'yi de iyi bilirim; sır vermeyen takımındandır... Öyle olsun

Uşak, başka bir şey söylemeden, sessizce odadan çıktı.

Öyle ise, vaziyet iyiden iyiye ciddileşmiş demekti. Dinky, teşkilatın elebaşlarından olduğu gibi, para işlerine de bakan o idi.

Berber dükkanı ile üstündeki kitapçı mağazasının müşterileri cidden çok talihli insanlardı. Dinky, her gün, Amerikan bankalarına, Fransız ve Amerikan paraları gönderir ve berber dükkanına tıraş olmaya gelen bazı çok hususi müşteriler, dükkandan, cepleri para ile dolu olarak çıkarlardı.

Kilburn'de de, buna benzer bir tütüncü dükkânı vardı. Burada da bazı hususi müşteriler, yeni çeşit sigaraları tecrübe için, dükkânın arka tarafındaki kapalı odaya kapanırlar ve sigara yerine cepleri para dolu çıkarlardı.

Kerky, bir müddet sonra, tekrar odaya giren uşağına: Bugünlerde, Eddie'ye birkaç söz söylemek istiyorum dedi. Beriki:

Bana kalırsa, yakasını bıraksan daha iyi edersin diye cevap verdi. Unutma ki onun da elleri armut toplamıyor, üstelik ne kadar gözü pek olduğunu da bilirsin...

Kerky, kaşlarını çatı:

Ne demek istiyorsun? Hem bugün sana ne oluyor? diye çıkıştı.

Hiç! Yalnız, önceden, icabında, Sootand Yard'ın elinden de iş gelebileceğini düşünmemiz gerekiyor dedi.

Birkaç dakika sonra Kerky, gazetelere dalmış bulunduğu bir sırada oda kapısı açılarak, inilti halinde bir sesin, "Kerky" dediği duydu. Sesin kime ait olduğunu anlamak için, başını kaldırmadı; karısı Cora'nın sesini çok iyi tanıyordu ve yanılması ihtimali de yoktu.

Cora! Daha birkaç saat evvel vapurdan telefon eden karısı Cora, şimdi karşısında idi. Heyecan ile yerinden fırladı.

Kadın, kekeleyerek:

EDGAR WALLACE

Gitmeme mani oldular dedi. Vapurun hareketinden biraz evvel iki adam ile bir kadın gelerek, beni alıp dışarı çıkardılar.

Polis mi?

Evet!

Niçin, derhal bana telefon etmedin? Ettim! Elime bir telefon verdiler... Lakin galiba yalandı... Çünkü telefonda, biri, senin evde olmadığını söyledi.

Bütün bunlar saat kaçta oldu?

Gece yansını geçiyordu. İki vardı.

Kerky, bir şey söylemedi... Gece saat ikide evindeydi

Ne için gitmene mani oldular?

Pasaportum tamam değilmiş

Uzun bir sessizlik oldu.

Pekala! Sen, şimdi odana git ve soyun... Bu mesele hakkında, seninle, sonra gene konuşuruz... Ben çağırma-
dan sakın dışarı çıkma...

Karısı odadan çıkar çıkmaz, Kerky telefonu açarak, Halt Moon sokağındaki Texas'lı kızı aradı.

Sakın gelme dedi. Karım geri geldi

Demek oluyordu ki, Cora'nın gitmesine mani olularsa, aynı şekilde kendisinin de, İngiltere'den ayrılma-

sına mani olacaktı. O halde, gece ve gündüz emirlerini beklemekte olan özel uçağına atlayarak, iki saat içinde, bu şehirden uzaklaşmasından başka çare yoktu.

Kırmızı defteri yakmış olduğunu hatırlayarak sevindi. Ya gece yarısı bir araştırma yapacakları tutsaydı. Cidden bir felaket olurdu...

Jiggs! Evet, ona da yapacağını biliyordu... Bu adam, senelerden beri, Kerky'ye bir cehennem hayatı yaşatmıştı... Bir ara, Jiggs'i yola getirdiğini zannetmişti. Fakat bu düşüncesinde ne kadar yanılmış olduğunu şimdi anlıyordu...

Amerikalı polis müfettişinin nazarında paranın kıymeti olmadığı gibi, ihtiyacı da yoktu. Bir gün, Amerika'da, hayatını kurtarmış olduğu zengin bir banker, kendisine nakit büyük bir mükafat vermiş, aynı zamanda, namına bankada bir de hesap açmıştı. Jiggs'in parası olduğunu bilmeyen yoktu.

Evet! Artık Jiggs ile de hesap görmek zamanı gelmişti ve bu hesaplaşmadan sonra da, artık, kalkıp İngiltere' den gitmeli idi.

O sabah, felaket felaket üzerine geldi. Kerky ile gangsterler teşkilatı arasında aracılık yapan, fakat hakikatte muavini, olan uşağı yeni haberler getiriyordu. Karşı taraf, ayrılmadan evvel, bütün karı yarı yarıya paylaşmak istiyordu. Son defa tehdit mektubu yolladıkları meşhur bir zenginden talep edilen yüklü miktarda para gelmişti. Scotland Yard erkani bunun kim olduğunu öğrenmiş olsalardı, muhakkak bir yerlerine inerdi. Diğer taraftan da, böyle bir kimsenin istenilen parayı itiraz etmeden çıka-

EDGAR WALLACE

rıp verivermesi şaşılacak şeydi, doğrusu... Demek polisin hakikaten but işten haberi yoktu.

Şimdi ise, maviler bu parayı vermek istemiyordu. Yeşiller ise, tehdit mektubunu, mavilerle birleşmeden önce gönderdiklerini ileri sürerek para da yalnız kendi hakları olduğunu iddia ediyorlardı.

Kerky bu pürüzlü işin hali için, gizli bir vasıta ile Eddie'ye haber göndermiş ve o sabah Hayde Park'ın en açıklık bir yerinde buluşmuşlardı. Mutabık kaldıklarına göre yanlarına silah almayacaklardı. Ama ikisinin de kol-tuklarının altında birer otomatik vardı.

Kerky:

Adamların oyunbozanlık yapıyor, Eddie diye söze başladı.

Evet! Benim de kulağıma buna benzer bir şeyler çalındı...

Kendilerine uyarı verilmesini rica ederim.

Peki, ama senin de yaptıkların doğru değil...

Ne demek istediğini anlamıyorum.

Tanner güldü ve birbiri arkasına üç muhtelif olay anlattı. Her üçünde de iddiasında haklı idi.

Şimdiden sonra, artık bütün tahsilatı sana bırakıyorum, Kerky dedi. Bu iş, hakikaten çok karlı bir iş... Fakat benden paso! Sen hayrını gör!

Evet, söylemiştin. Fakat Decadon'un parası... Ed-

die, Kerky'nin sözünü yarıda kesti.

Vazgeç! İstersen dayıma dair bu bahsi kapatalım, daha iyi ederiz...

Dedikten sonra, arkasını döndü ve yürümeğe başladı.

Kerky isteseydi, o anda, Eddie'yi arkasından vurabilirdi, fakat cesaret edemedi. Etrafta gözetleyenler bulunduğundan emindi. Eddie'nin, adamlarının parkta gizlenmiş olduğunda şüphesi yoktu. Rakibinin bu kadar cesaretle konuşabilmesi de, her halde bundan ileri geliyordu.

Kendi kendine:

Pekala, öyle ise diye mırıldandı. Bu işe başka bir çare bulmak lazım.

Kerky, oteline döndüğü zaman, güzel karısını biraz daha heyecanlı buldu. Jacky nerede? diye sordu. Kendisiyle biraz konuşmak istiyorum.

Cora'nın güzel gözleri, dehşetinden büyümüştü. Jacky gitti! diyebilirdi. Ah Kerky!

Geldiler, alıp götürdüler... O Jiggs yok mu?

Ne? Götürdüler mi?

Evet! Götürdüler!

Berber dükkanını basmış, üstelik şimdi Jacky'yi de alıp götürmüşlerdi... Bunlar hep, o Jiggs'in marifetleriydi...

EDGAR WALLACE

Bir kaç saat içinde, Kerky, teşkilatının elebaşlarından en mühim iki uzvunu kaybetmişti. Başsız kalan adamları bundan sonra, ne yapacaklarını şaşırabilirlerdi. Kerky, gidenlerin yerine derhal yenilerini seçerek yapacakları işi kısaca kendilerine anlattı.

Bu mesele de, bu şekilde bitmiş demektir. Şimdi, ortada, son, fakat çok önemli bir mesele daha kalıyordu:

Londra halkı!

Haydutlar, ilk harekete geçtikleri sırada, şaşırarak, korkan, heyecana kapılan Londralılar, şimdi tedricen kendilerini toparlamışlar ve hatta az çok intikam bile almaya başlamışlardı.

Kerky, o gün, öğle yemeğini yalnız başına odasında yedi. Gizli bir hangarda bekleyen uçağına haber gönderip, her an için hazır bulunması için talimat verdikten sonra, aşağı inerek otelin başgarsonunu gördü.

Bu çarşamba akşamı arkadaşlarıma büyük bir ziyafet vermek istiyorum dedi. Elli kadar davetlim olacak. Bana şahane bir yemek listesi hazırlayacaksınız.

Kerky, memnuniyetinden yerinde duramıyordu. Otomobiline atlayarak, Bond Street'e, alış verişe gitti. Fakat her hareketini adım adım takip eden dedektifler, bütün yaptıklarını, sonrasında Scotland Yard'ın küçük bir odasında oturmuş bekleyen Amerika'lı müfettişe yetiştiriyorlardı.

Jiggs:

Mükemmel! dedikten sonra bir emir verdi.

Kerky, oteline döndüğünde, Cora'yı odasında bulamadı. Zili çalarak, gelen kat garsonuna: Karım nerede? diye sordu.

Gitti efendim! İki kişi gelerek, alıp götürdüler. Sivil giyinmişlerdi, ama polise benziyorlardı. Yanlarında Captain Allerman'da vardı.

O gün, öğleden sonra, Downing Street'de 10 numaradaki Başbakanlık binasının duvarına, meşhur kırmızı mürekkeple yazılmış bir ilan yapıştırılmıştı. Bu sefer para istenmiyor, bilakis tehdit mektubu almış olan son on kişinin affedildiği ve İngiltere'yi yedi gün içinde terk etmek isteyenlere gereken kolaylıklar gösterildiği takdirde şimdiye kadar alınan paraların bir kısmının iade edileceği de bildiriliyordu.

Jiggs, bu haberi aldığı anda:

Kerky sıkışmışa benziyor... Kaçacak dedi. Ve bir müddet, başını elleri arasına alarak düşündükten sonra: Başbakan'ın bugün yapacak ne işi var? diye sordu. Yani halk ile temasını gerektirecek bir işi var mı?

Tames kıyılarında yeni inşa edilen teknik bir okulun açılış törenini yapacak.

Güzel!

Polis müdürü bu açılış töreninin başka bir güne bırakılmasını istedi.

Hayır! Olmaz! Bugün yapılmalı. Başbakanın bir kılına bile zarar gelmeyecek.

EDGAR WALLACE

Terry gülerek:

Bu temenniye ne kadar inanmak istediğimi tahmin edemezsin dedi.

Bütün Londra, Başbakanlık binasının duvarına yapıştırılan ilanı haber almış, halk rıhtım boyuna toplanmıştı. Polisler, böyle bir günde, vazifelerini mümkün mertebe iyi yerine getirebilmek için günlerden beri hazırlanmışlardı. Downing Street ile White Hall'un bir kısmı, bu vesile ile kapatılmıştı. O gün, Londra'ya gelen her tren, yalnız üniformalı güvenlik görevlilerini taşımaktaydı.

Jiggs, bu muazzam kalabalığı, Scotland Yard'daki odasının penceresinden seyrediyordu. Westminster köprüsü, insan kalabalığından simsiyah olmuş ve bu taraftaki seyahat saat ondan itibaren tamamıyla durmuştu.

Merkezi Londra'nın diğer kısımlarındaki kalabalık da, tarif edilemeyecek kadar fazla idi.

Leslie Ranger, o gün, bankaya tam bir buçuk saatte gelebilmişti.

Geldiğinde baş memuru çok heyecanlı buldu.

Hesaplarımızın hemen hemen hepsi kapandı di-yordu, Otuz iki kişi birden, paralarını, Amerikan döviz-i olarak çekmek istiyorlar...

Bunun manası nedir?

Fevkalade bir şey değil, Bayan... Esasen, bu hesap-lar, bir cemiyet teşkil eden bazı kimseler tarafından açıl-

mıştı. Şimdi ise gene birlik olarak, paralarını geri çekmek istiyorlar. Eğer yeter derecede paramız olmamış olsaydı, ancak o zaman iş ciddi bir hal alırdı. Fakat Tanrıya şükür, kasamızda yeterli derecede paramız var. Ben, şimdi, hemen bu hesapları çıkarmaya gidiyorum...

Öğle yemeğinden biraz evvel, baş memur, elinde kocaman deri bir çanta ile geldi, ve genç kız, bunu, kendi odasındaki duvara gömülü çelik kasanın içine itina ile kilitledi. Sonra, baş memura dönerek:

Yoksa Dorries bankası gene mi iflas ediyor? diye Sordu.

Hayır! Bankamız bütün borçlarını karşılayabilecek durumda. İflas mevzubahis değil... Bütün mesele, bir müşteri gibi hareket eden birkaç müşterimizi birden kaybetmiş olmamız. Merak edilecek bir şey yok... Binaımızın bir senelik kirası peşinen ödenmiştir. Müstahdemlerimizin de, hepsinin, en aşağı bir senelik maaşları hazır duruyor. Sonra, genç kızın gözlerinin içine dikkatle bakarak, ilave etti: Siz bugün teknik okulun açılış törenini görmeye gitmeyecek misiniz?

Hayır, gitmeyeceğim! Acaba Başbakana bir şey olur mu, dersiniz?

Pek zannetmiyorum... Fakat Londra'nın bu günkü halinden her şey beklenebilir... Polisler gereken tüm güvenlik önlemlerini almışlardır diye düşünüyorum.

Merasim, tam saat ikide başlayacaktı. İkiye beş kala, Leslie, masasında oturmuş sigorta şirketlerinden birine gönderilecek bir mektubu yazmakla meşguldü. Baş memurun yazıhanesi, yanındaki oda idi; aralarında ufak

EDGAR WALLACE

bir kapı vardı. Genç kız, mektubu bitirmek için münasip bir cümle düşünmeye çalıştığı bir sırada, baş memurun, penceresini hızla kapattığı zamanlar çıkardığı sese benzer bir ses duydu. Hemen kulak kabarttı ve ortada önemli bir sebep olmadığı halde ara kapıya giderek, açtı.

Bir şey mi?

Fakat cümlesini bitiremedi. Gördüğü manzara karşısında donmuş gibi, hareketsiz kalmıştı. Baş memur, masanın önünde, beyaz frenk gömleği kana boyanmış boylu boyuna yerde yatıyordu. Yanı başında, ayakta, Kerky duruyordu. Koridora açılan kapının önünde, kısa boylu vahşi bakışlı bir adam daha vardı.

Kerky, genç kıza hitaben:

Sakın, bağırayım deme! dedi. Sonra, başı ile adama işaret ederek: Çık dışarı! diye emretti.

Adam, cevap vermeden, sessizce çekildi ve arkasından da kapıyı kapattı.

Kerky, tekrar:

Sakın bağırmayın diyerek genç kızın yanına yaklaştı.

Leslie, bu müddet zarfında geri geri çekilerek odasına girmiş, Kerky arkası sıra gelmişti.

Kasada bir çanta var, onu almaya geldim; lütfen verir misiniz?

Genç kız, korkudan konuşamaz bir hale gelmişti.

Olmaz manasına başını kaldırdı.

Eğer zerre kadar aklınız varsa, bana karşı koymazsınız, Bayan Ranger. Burasının Eddie'nin bankası olduğunu biliyorum, neden satın aldığını da siz biliyorsunuz... Paralarını saklamak için buradan daha emin bir yer bulamazdı.

Yanılıyorsunuz, Bay Tanner'ın burası ile hiç bir alakası yok.

Yok mu? Dorrie dediğiniz adam odur işte, hem de nasıl... Ne ise, kaybedecek vaktimiz yok, çabuk kasayı aç veya anahtarları bana ver...

Leslie, yeniden olmaz diyerek başını salladıktan sonra, anahtarların bulunduğu çekmecenin önüne geçti.

Bağırarak olursan, seni öldürürüm... Çünkü mecbur kalmadıkça kadın öldürmek adetim değildir... Bilirsiniz ya, bir zamanlar, Eddie de, Cora'nın başını koparacağını söylemişti... Her neyse, artık Eddie bu işte yok, ayrıldı, şimdi, bütün paralar benim.

O sırada, yazıhanenin dış kapısının hızla, açıp kapandığı duyuldu. Eddie yüzü kıpkırmızı, bir elinde tabanca kapıda duruyordu.

Kerky seri, bir hareketle, hemen kızı kendisine doğru çekti ve önüne siper yaparak birbiri arkasına iki el ateş etti. Tanner dizlerinin üzerinde çökerek silahı elinden düştü.

Bunun üzerine, Kerky, kızı fırlatarak, anahtarların bulunduğu çekmeceyi açtı. Bir saniye içinde kasa

EDGAR WALLACE

açılmış ve içinden çanta çıkarılmıştı. Kerky, elinde çanta, kapıya doğru giderken üç el silah daha duyuldu.

Seni arıyordum, Kerky!

Bu, Jiggs'di. aynı zamanda iki silah birden patladı ve yandaki baş memurun odasından üç adam fırladı. Bir tanesi sendeleyerek Kerky'ye yardım ederken, diğer ikisi aynı zamanda ateş ediyorlardı.

Leslie, bütün bu müddet zarfında odanın bir köşesine büzülmüş, yuvalarından fırlamış gözlerle bu korkunç boğuşmayı seyrediyordu.

Jiggs, her iki eliyle ateş ediyordu. Kerky'nin adamlarından ikisi yere serilmişti. Ayakta kalan gene Kerky idi, fakat tabancası ezilmişti. Derhal cebinden bir yenisini çıkardı. Aynı zamanda bir yayılım ateşi daha başladı.

Sen, benimsin artık, Kerky!

Albuquerque Smith duvara doğru sendeledi, pencerenin pervazına tutunmaya çalıştı ise de başaramadı ve döşemenin üzerine yuvarlandı.

Jiggs:

Bu da cabası diyerek Kerky'nin beynine bir kurşun daha sıktı.

O gece geç vakite kadar, üç operatör, Captain Jiggs Allerman ile meşgul oldular. Hayatı, yaşamak için sarf ettiği enerji sayesinde kurtulabilmişti. Üç gün sonra, Amerikalı müfettiş dinç ve neşeli yatağının içinde oturuyordu. Fakat vücudunda henüz çıkarılamamış iki kurşun

daha vardı göreceksiniz, ölmeyeceğim! diyordu.

İmkânı yok! Ben Dorries'in bir hile olduğunu zaten çoktan tahmin etmiştim... Bu bankayı satın alan Tanner'dir... Parasını yatıracak emin bir yer arıyordu... Genç kızı da, buraya o yerleştirdi. Bayan Leslie'ye çok itimadı vardı ve beğeniyordu... Baş memur, en mükemmel nişancılarından biri idi... Bayan Ranger bu bankaya girdiğinden beri, Dorries'i sürekli gözaltında bulunduruyordum. Günün birinde Kerky'nin de oraya giderek, para almak isteyeceğinden emindim. Ve bir an durduktan sonra sözüne devam etti.

Kerky, öyle hilekar bir adam ki, bir gün yalan söylemese veya ikiyüzlülük yapmasa, yaşayamaz... Başbakanlık binasına yapıştırdığı ilan da uydurma idi... Bu sayede, dikkatimizi bu tarafa çekerek, diğer tarafta istediği gibi iş görecekti... Fakat kısmet değilmiş... Doğrusu, Tanner'i severdim... İyi çocuktu... Vasiyetnamesini gördün mü, Terry?

Zannederim seni alakadar eder... Ben, henüz görmedim, fakat tahmin edebiliyorum...

Leslie ile göz göze geldiler:

Evet! Tanner iyi çocuktu! Nitekim bu işe de para yüzünden girmemişti. Fakat yaradılış itibariyle hala düşman bir adamdı ve sakın hayattan günahı kadar nefret ederdi... Dayısını da öldürenin, o olduğundan eminim. Hiç şüphe yok ki odur...

Terry: "Neden gitmeyi düşünüyordu? Acaba bu bir korku muydu?" diye sordu.

Jiggs: Başını sallayarak. Tanner'i kimse korkutamaz.

Sonra Leslie'ye bakıp.

Aşık oldu...

Bu biraz garip olabilir fakat en nihayetinde oda bir insandı.

İçeri hasta bakıcı geldi. Jiggs'in üzerine eğilip:

Biraz daha dinlenmeniz gerek lütfen konuşmayı kesin artık.

Jiggs biraz sert bir şekilde:

Ben daha ölmedim ki...

SON

